

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்

சேர்க்காடு, வேலூர் - 115.

அடித்தளப்படிப்பு

பகுதி - 1 தமிழ்

அனைத்து இளநிலைப் பட்டப்படிப்புப் பிரிவுகளுக்கும் பொதுவானது

முதலாண்டு

முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்

2017 - 2018

நூல் விவரம்

தலைப்பு	:	அடித்தளப் படிப்பு (பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., பி.காம்., பி.பி.ஏ.)
முதல் பதிப்பு	:	ஜூன் - 2017
உரிமை ©	:	திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்
விலை	:	
நூலாக்கம்	:	திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டக்குழு வேலூர் - 115.
அச்சாக்கம்	:	
நூல் கிடைக்குமிடம்	:	திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் - 115.

நூலாக்கம்

பாடத்திட்ட வல்லுநர்குழுத் தலைவர்

முனைவர் **க. இராஜலட்சுமி**

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஜவகர் அறிவியல் கல்லூரி,
நெய்வேலி - 607 803, கடலூர் மாவட்டம்.

பாடத்திட்ட வல்லுநர் குழு

முனைவர் **க. மாலா**
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக்கல்லூரி,
செய்யாறு,
திருவண்ணாமலை மாவட்டம் - 604 407.

முனைவர் **மு. கோமதி**
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
சி. கந்தசாமி நாயுடு மகளிர் கல்லூரி,
கடலூர் - 607 001.

முனைவர் **கு. கலைச்செல்வி**
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக்கல்லூரி,
விழுப்புரம் - 605 602.

முனைவர் **ப. சிவராஜி**
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
இசுலாமியாக் கல்லூரி (த)
புதுநகர், வாணியம்பாடி - 635 752,
வேலூர் மாவட்டம்.

முனைவர் **கி. சிவகுமார்**, (பதவிவழி உறுப்பினர்)
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
திரு கொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக்கல்லூரி,
விருத்தாசலம் - 606 001,
கடலூர் மாவட்டம்.

முனைவர் **ந. பாஸ்கரன்**
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
பெரியார் கலைக் கல்லூரி,
கடலூர் - 607 001.

முனைவர் **பி. அலெக்சாண்டர்**
இணைப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
முத்துரங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி,
வேலூர் - 632 002.

முனைவர் **கோ. சாந்தி**
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
தனபாக்கியம் கிருஷ்ணசாமி முதலியார்
மகளிர் கல்லூரி,
சாய்நாதபுரம், வேலூர் மாவட்டம்.

முனைவர் **ஜான். மனுவேல்**
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்,
திருப்பதி,
ஆ.மா. - 517 502.

முதல் பருவம்

(கவிதை, உரைநடை, நாடகம், சிறுகதை, மொழித்திறன்,
இலக்கியவரலாறு)

பொருளடக்கம்

அடித்தளப் படிப்பு : பகுதி - 1 தமிழ் முதற்பருவம்

அலகு - 1 கவிதை

1. பாரதியார் - 1. உறுதிவேண்டும், 2. புதுமைப்பெண்
2. பாரதிதாசன் - புரட்சிக்கவி “பேரன்பு கொண்டவரே” என்ற பாடல் முதல் “கவிஞனுக்கும் காதலிக்கும்” என்ற பாடல் வரை.
3. கவிமணி - ஆசியஜோதி - புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்
4. கண்ணதாசன் - நீ மணி, நான் ஒலி!
5. கவிஞர் அறிவுமதி - நட்புக் காலம்
6. வைரமுத்து - தமிழுக்கு நிறமுண்டு கூடு
7. மு. மேத்தா - வாழை மரத்தின் சபதம்
8. செ. அன்னகாமு - நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - தாலாட்டு, ஒப்பாரி
9. அப்துல் ரகுமான் - கனவு நாயகன் - அப்துல் கலாம்

அலகு - 2 உரைநடை

1. உள்ளூணர்வு கனவாக வெளிப்படுகிறது - எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி
2. வீழ்ந்த ஆலமரம் - கல்கி
3. ஏழாவது அறிவு (போரின்றி வெற்றி மட்டும்) - வெ. இறையன்பு

அலகு - 3 நாடகம்

1. மாங்கல்யப் பிச்சை - டி.என். சுகி. சுப்பிரமணியம்
2. சாபம் விமோசனம் - மு. இராமசாமி

அலகு - 4 சிறுகதை

1. வளையாத பனைகள் - இரா. நந்தகோபால்
2. ஒரு சிறு இசை - வண்ணதாசன்

அலகு - 5 மொழித்திறன்

1. அகர வரிசைப்படுத்தல்
2. ண-ன-ந, ல-ள-ழ, ர-ற வேறுபாடு அறிதல்
3. தன் விவரக் குறிப்பு தயாரித்தல்
4. கலைச் சொல்லாக்கம்
5. ஒற்றுப்பிழை, தொடர்ப்பிழை நீக்கி எழுதுதல்

இலக்கிய வரலாறு

பாடப்பகுதியை ஒட்டிய இலக்கிய வரலாறு : 20-ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களும் கவிதைகளும், உரைநடை, நாடகம், சிறுகதை.

அலகு - 1

1. பாரதியார்

அடிமைத் தளையில் சிக்குண்டு உறங்கிக் கிடந்த தமிழகத்தைத் தம் பாட்டுத் திறத்தால் எழுப்பி எழுச்சியுறச் செய்தவர் மகாகவி பாரதியார்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் 11.12.1882-இல் எட்டையபுரத்தில் சின்னசாமி அய்யர்க்கும், இலக்குமியம்மையார்க்கும் மகனாகப் பிறந்தார். நெல்லை இந்துக் கல்லூரியில் பயின்ற இவர், பதினோராம் வயதிலேயே சமஸ்தானப் புலவர்களால் பாரதி எனும் பட்டம் சூட்டப் பெற்றவர். செல்லம்மாள் இவர்தம் துணைவியார் ஆவார்.

சுதந்திர வேட்கையினைப் பாரதத்திலும், குறிப்பாகத் தமிழகத்திலும் ஊட்டியவர் பாரதியார். இவருடைய சோதிமிக்க நவகவிதைகள் சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொல் புதிது என்று திகழ்பவையாகும்.

பாரதியாரின் கண்ணன்பாட்டு இறையுணர்வோடு காதலுணர்வையும் சுட்டுவது. பாஞ்சாலி சபதம் அறத்தின் வெற்றியையும், பெண்ணினத்தின் சீர்மையையும் விளக்குவது. குயில்பாட்டு இயற்கையின் பேரெழிலை விளக்குவதோடு தத்துவக் கருத்துக்களையும் எடுத்தியம்புவது.

பாரதியார் வருவதுணரும் பேரறிவாளர்; 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்த அவர், இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியினை அன்றே இயம்பினார்.

உலக உயிர்களிலெல்லாம் இறைவனைக் கண்ட பாரதியார், சாதி சமயச் சமூக்குகளை வெறுத்தவர். பாரதிப் பெருமகனார் 12.09.1921-இல் இயற்கை எய்தினார். **அறிவே தெய்வம்** என்றும், **சுத்த அறிவே சிவம்** என்றும் போற்றிய பாரதியார் தமிழ் வாழும்வரை வாழ்வார்.

ஈண்டு அவர் யாத்த **உறுதி வேண்டும், புதுமைப் பெண்** எனும் கவிதைகள் நமக்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்றுள்ளன.

உறுதி வேண்டும்

1. மனதி லுறுதி வேண்டும்,
வாக்கினி லேயினிமை வேண்டும்,
நினைவு நல்லது வேண்டும்,
நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்,
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்,
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்
தனமும் இன்பமும் வேண்டும்
தரணியிலே பெருமை வேண்டும்
2. கண் திறந்திட வேண்டும்
காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்
பெண் விடுதலை வேண்டும்
பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்
மண் பயனுற வேண்டும்
வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்
உண்மை நின்றிட வேண்டும்
ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்.

புதுமைப் பெண்

1. போற்றி போற்றி! ஓர் ஆயிரம் போற்றி! நின்
பொன்ன டிக்குப் பல் லாயிரம் போற்றி காண்!
சேற்றி லேபுதி தாக முளைத்ததோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே,
துன்பம் நீக்கும் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை, மாதரசே! எங்கள்,
சாதி செய்த தவப்பயன், வாழி நீ!
2. மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்றுநின்
வண்ம லர்த்திரு வாயின் மொழிந்த சொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழ லின்பமோ!
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதோ!
சாதல் முத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே!

3. அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டோர் தேவர்க ளாதற்கே,
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடி மைச்சுருள்
தீயி லிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாய்,
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டிரோ!
4. ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்,
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்,
நானும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்,
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுக்கள் கேட்டிரோ!
5. நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்,
நீசத் தொண்டும் மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சால வேயரி தாவதோர் செய்தியாம்,
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்,
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்,
நங்கை கூறும் வியப்புக்கள் கேட்டிரோ!
6. புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்கை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதும றைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான வழக்கமாம்,
மதுர தேமொழி மங்கையர் உண்மைதேர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.
7. நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டிரோ!

2. பாரதிதாசன்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் எனக் கவிதை யாத்து, தூங்கிய தமிழரைத் தட்டி எழுப்பியவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனார்.

இவர் 29.04.1891-இல் புதுவையில் திரு. கனகசபை - இலக்குமி அம்மையாருக்கு மகவாய்ப் பிறந்தார். 1908-இல் காரைக்காலில் ஆசிரியப் பணியில் சேர்ந்தார். இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழிலும் வித்தகராய் விளங்கினார்.

பெருங்கவிஞர் பாரதியாரின் மாணவரானார். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியின் கவிதா மண்டலத்தைச் சார்ந்த கனக சுப்புரத்தினம் என்னும் பெரும் பேறு பெற்றார். இவர் எழுதிய முதற்கவிதை 'எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா' எனத் தொடங்கும் கவிதையாகும்.

பாரதிதாசன் கவிதைகள் நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, பாண்டியன் பரிசு, அழகின் சிரிப்பு, குறிஞ்சித்திட்டு, தமிழியக்கம், இசையமுது முதலான பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். கற்கண்டு, பிசிராந்தையார், இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன் போன்ற பல நாடகங்களையும், சில சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். 72 ஆண்டுகள் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்த புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசனார் 21.04.1964 அன்று இயற்கை எய்தினார்.

'புரட்சிக்கவி' என்னும் காப்பியத்திலிருந்து 'பேரன்பு கொண்டவரே' என்ற பாடல் முதல் 'கவிஞனுக்கும் காதலிக்கும்' என்ற பாடல் வரையிலான பகுதி பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

பேரன்பு கொண்டவரே

பேரன்பு கொண்டவரே, பெரியோ ரே,என்
பெற்றதாய் மாரே,நல் இளஞ்சிங் கங்காள்!
நீரோடை நிலங்கிழிக்க, நெடும் ரங்கள்
நிறைந்துபெருங் காடாக்க, பெருவி லங்கு
நேரோடி வாழ்ந்திருக்கப் பருக்கைக் கல்லின்
நெடுங்குன்றில் பிலஞ்சேர, பாம்புக் கூட்டம்
போராடும் பாழ்நிலத்தை அந்த நாளில்
புதுக்கியவர் யார்?அழகு நகருண் டாக்கி!

சிற்றூரும் வரப்பெடுத்த வயலும், ஆறு
தேக்கியநல் வாய்க்காலும், வகைப்படுத்தி
நெற்சேர உழுதுழுது பயன்விளைக்கும்
நிறையுழைப்புத் தோள்களெலாம் எவரின் தோள்கள்?
கற்பிளந்து மலைபிளந்து கனிகள் வெட்டிக்
கருவியெலாம் செய்துதந்த கைதான் யார்கை?
பொற்றுக்களைக் கடல்முத்தை மணிக்கு லத்தைப்
போய்எடுக்க அடக்கியமூச் செவரின் மூச்சு?

அக்கால உலகிருட்டைத் தலைகீழாக்கி
அழகியதாய் வசதியதாய்ச் செய்தார் தந்தார்?
இக்கால நால்வருணம் அன்றி ருந்தால்
இருட்டுக்கு முன்னேற்றம் ஆவ தன்றிப்
புக்கபயன் உண்டாமோ? பொழுது தோறும்
புனலுக்கும் அனலுக்கும் சேற்றி னுக்கும்
கக்கும்விஷப் பாம்பினுக்கும் பிலத்தி னுக்கும்
கடும்பசிக்கும் இடையறா நோய்க ளுக்கும்.

பலியாகிக் கால்கைகள் உடல்கள் சிந்தும்
பச்சைரத்தம் பரிமாறி இந்த நாட்டைச்
சலியாத வருவாயும் உடைய தாகத்
தந்ததெவர்? அவரெல்லாம் இந்த நேரம்
எலியாக முயலாக இருக்கின் றார்கள்!
ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றங் கொண்டோன்
புலிவேஷம் போடுகின்றான்! பொதுமக் கட்டுப்
புல்லளவு மதிப்பேனும் தருகின் றானா?

அரசனுக்கும் எனக்குமொரு வழக்குண் டாக
அவ்வழக்கைப் பொதுமக்கள் தீர்ப்பு தேதான்
சரியென்றேன், ஒப்பவில்லை! இவளும் நானும்
சாவதென்றே தீர்ப்பளித்தான், சாவ வந்தோம்!
ஒருமனிதன் தேவைக்கே இந்தத் தேசம்
உண்டென்றால், அத்தேசம் ஒழிதல் நன்றாம்!
இருவர்இதோ சாகின்றோம்! நாளை நீங்கள்
இருப்பதுமெய் என்றெண்ணி யிருக்கின் றீர்கள்!

தன்மகளுக் கெனைஅழைத்துக் கவிதை சொல்லித்
தரச்சொன்னான், அவ்வாறு தருங்கா லிந்தப்
பொன்மகளும் எனைக்காதல் எந்தி ரத்தால்
புலன்மாற்றிப் போட்டுவிட்டாள், ஒப்பி விட்டேன்!

என்உயிருக் கழவில்லை! அந்தோ! என்றன்
எழுதாத சித்திரம்போல் இருக்கு மிந்த
மன்னுடல்வெட் டப்படுமோர் மாப ழிக்கு
மனநடுக்கங் கொள்ளுகின்றேன்! இன்னும் கேளீர்,

தமிழறிந்த தால்வேந்தன் எனையழைத்தான்
தமிழ்க்கவியென் றெனைஅவளும் காத லித்தாள்!
அமுதென்று சொல்லுமிந்தத் தமிழ்என் னாவி
அழிவதற்குக் காரணமா யிருந்த தென்று
சமுதாயம் நினைத்திடுமோ? ஐய கோ!என்
தாய்மொழிக்குப் பழிவந்தால் சகிப்ப துண்டோ?
உமைஒன்று வேண்டுகின்றேன் மாசில் லாத
உயர்தமிழை உயிர்என்று போற்று மின்கள்!

அரசனுக்குப் பின்னிந்தத் தூய நாட்டை
ஆளுதற்குப் பிறந்தஒரு பெண்ணைக் கொல்ல
அரசனுக்கோ அதிகாரம் உங்க ளுக்கோ?
அவ்வரசன் சட்டத்தை அவம தித்தான்!
சிரம்அறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பொழுது போக்கும்
சிறியகதை, நமக்கெல்லாம் உயிரின் வாதை!
அரசன்மகள் தன்நாளில் குடிகட் கெல்லாம்
ஆளுரிமை பொதுவாக்க நினைத்தி ருந்தாள்!

ஐயகோ சாகின்றாள்! அவளைக் காப்பீர்!
அழகியஎன் திருநாடே! அன்பு நாடே!
வையகத்தில் உன்பெருமை தன்னை, நல்ல
மணிநதியை, உயர்குன்றை, தேனை அள்ளிப்
பெய்யுநறுஞ் சோலையினை, தமிழாற் பாடும்
பேராவல் தீர்ந்ததில்லை! அப்பே ராவல்
மெய்யிதயம் அறுபடவும், அவ்வி ரத்த
வெள்ளந்தான் வெளிப்படவும் தீரு மன்றோ?

வாழியஎன் நன்னாடு பொன்னா டாக!
வாழியநற் பெருமக்கள் உரிமை வாய்ந்தே
வீழியபோய் மண்ணிடையே விண்வீழ் கொள்ளி
வீழ்வதுபோல் தனித்தாளும் கொடிய ஆட்சி!
ஏழையினேன் கடைசிமுறை வணக்கம் செய்தேன்!
என்பெரியீர், அன்னையீர் ஏகு கின்றேன்!
ஆழ்கஎன்றன் குருதியெலாம் அன்பு நாட்டில்
ஆழ்க என்றான்! தலைகுனிந்தான் கத்தி யின்கீழ்!

படிகத்தைப் பாலாபி ஷேகம் செய்து
பார்ப்பதுபோல் அமுதவல்லி கண்ணீர் வெள்ளம்
அடிசேர்தல் கண்டார்கள் அங்கி ருந்தோர்!
ஆவென்று கதறினாள்! அன்பு செய்தோர்
படிமீது வாழாரோ? என்று சொல்லிப்
பதைபதைத்தாள்! இதுகேட்ட தேச மக்கள்
கொடிதென்றார்! கொடுவாளைப் பறித்தார், அந்தக்
கொலையாளர் உயிர்தப்ப ஓட லானார்!

கவிஞனுக்கும் காதலிக்கும் மீட்சி தந்தார்!
காவலன்பால் தூதொன்று போகச் சொன்னார்,
புவியாட்சி தனிஉனக்குத் தாரோம் என்று
போயுரைப்பாய் என்றார்கள்! போகா முன்பே,
செவியினிலே ஏறிற்றுப் போனான் வேந்தன்!
செல்வமெலாம் உரிமையெலாம் நாட்டா ருக்கே
நவையின்றி எய்துதற்குச் சட்டம் செய்தார்!
நலிவில்லை! நலமெல்லாம் வாய்ந்த தங்கே!

—

3. கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை

கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள், நாகர்கோயிலை அடுத்த தேருரில் 1876-ஆம் ஆண்டு, சிவதாணுப்பிள்ளை, ஆதிலட்சுமி அம்மாள் ஆகியோர்க்கு மகனாகப் பிறந்தவர். இவருடைய முதல் நூல் 1895-இல் வெளிவந்த அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம் ஆகும். இவருக்குக் கவிமணி பட்டம் 1940-இல் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. தமிழறிஞர் டி.கே.சி., 'இவர் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த பெருஞ்செல்வம், அரிய செல்வம், தெவிட்டாத அமிர்தம்' என்று பாராட்டுகிறார். 'தேசிக விநாயகத்தின் கவிப்பெருமை தினமும் கேட்பது என் செவிப்பெருமை' எனப் பாராட்டுவார் நாமக்கல் கவிஞர்.

எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய 'Light of Asia' என்ற நூலுக்கு இவர் எழுதிய தமிழாக்கமே ஆசிய ஜோதியாகும். உமர்கய்யாம் பாரசீக மொழியில் பாடியதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் பிட்ஜெரால்டு. அம்மொழிபெயர்ப்பைத் தழுவிக்கவிமணி உமர்கய்யாம் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய நூல் மலரும் மாலையும் ஆகும். நமக்குப் பாடமாக இடம்பெற்ற பகுதி ஆசிய ஜோதியில் 'புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்' என்னும் கவிதைப் பகுதி ஆகும்

புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்

1. ஐயனை இவ்வுலகம் - காணுதற்கு
அரியவோர் தெய்வமெனக்
கைகள் தொழுது நின்றான் - சிறுவன்
களங்கமிலா உளத்தான்.
2. நிலத்தில் கிடந்த ஐயன் - மெல்ல
நிமிர்ந்து தலைதூக்கிக்
கலத்தினிலே கொஞ்சம் - பாலைக்
கறந்து தருவாய் என்றான்.
3. ஐயய்யோ ஆகாது என்றான் - சிறுவன்,
அண்ணலே யானும் உனைக்
கையினால் தீண்ட ஒண்ணா - இடையன்ஓர்
காட்டு மனிதன் என்றான்

4. உலகம் புகழ் பெரியோன் - இந்த
உரையினைக் கேட்டு அந்நாள்
அலகில் கருணையினால் - சொன்ன
அமுதமொழி இதுவாம்
5. இடர்வரும் போது உள்ளம்
இரங்கிடும் போதும்
உடன் பிறந்தவர் போல் - மாந்தர்
உறவு கொள்வார் அப்பா
6. ஓடும் உதிரத்தில் - வடிந்து
ஓழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி
தெரிவதுண்டோ அப்பா
7. எவர் உடம்பினிலும் - சிவப்பே
இரத்தம் நிறமப்பா
எவர் விழி நீர்க்கும் - உவர்ப்பே
இயற்கைக் குணமப்பா
8. நெற்றியில் நீரும் - மார்பில்
நீண்ட பூணூலும்
பெற்று இவ் வலகுதனில் - எவரும்
பிறந்த துண்டோ அப்பா
9. பிறப்பினால் எவர்க்கும் - உலகில்
பெருமை வாராதப்பா
சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல
செய்கை வேண்டுமப்பா
10. நன்மை செய்பவரே - உலகம்
நாடும் மேற்குலத்தார்
தின்மை செய்பவரே - அண்டித்
தீண்ட ஒண்ணாதார்
11. நிலத்துயர் ஞானி - இவை
நிகழ்த்தி, என் தம்பீ
கலத்தினிலே கொஞ்சம் - பாலைக்
கறந்து தா என்றான்
12. ஆயர் சிறுவனும் - கலத்தில்
அளிக்க வாங்கியுண்டு
தாயினும் இனியன் - கொண்ட
தளர்ச்சி நீங்கினனே.

4. கவிஞர் கண்ணதாசன்

கண்ணதாசன் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிறுகூடல்பட்டியில் 24-06-1927 இல் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் சாத்தப்பன் - விசாலாட்சி ஆவர். இவர்தம் இயற்பெயர் முத்தையா. இவர் கண்ணதாசன் எனப் புனைபெயரை வைத்துக் கொண்டார். காரைமுத்துப் புலவர், வணங்காமுடி, கமகப் பிரியா, துப்பாக்கி என்னும் புனைபெயர்களிலும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்துவிட்டு, இலக்கியங்கள் பல படைத்தவர். இவர் தமிழ்க்கவி உலகில் கவியரசாகத் திகழ்ந்தார்.

இவருடைய பாடல்களில், ஆழ்ந்த தத்துவம் இருக்கும். இலக்கியச் செய்திகளைத் திரைப்பாடல்களில் புகுத்தியவர்.

இவருடைய கவிதைகள், ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. தைப்பாவை, மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, கிழவன் கிழத்தி, இயேசு காவியம் ஆகிய இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

தென்றல், கண்ணதாசன் ஆகிய இதழ்களை நடத்தினார். 1980-இல் தமிழக அரசவைக் கவிஞரானார். 1981-இல் இயற்கை எய்தினார். இவர் எழுதிய 'நீ மணி, நான் ஒலி!' என்பது பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

நீ மணி, நான் ஒலி!

பிறப்பின் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
பிறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
படிப்பெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
படித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்

அறிவெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
அறிந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
அன்பெனப் படுவது என்னெனக் கேட்டேன்
அளித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்.

பாசம் என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பகிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
மனையாள் சுகமெனில் யாதெனக் கேட்டேன்
மணந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்.

பிள்ளை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பெற்றுப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
முதுமை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
முதிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்.

வறுமை என்பது என்னெனக் கேட்டேன்
வாடிப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
இறப்பின் பின்னது ஏதெனக் கேட்டேன்
இறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்.

அனுபவித் தேதான் அறிவது வாழ்வெனில்
ஆண்டவ னேநீ ஏன் எனக் கேட்டேன்
ஆண்டவன் சற்றே அருகு நெருங்கி
அனுபவம் என்பதே நான்தான் என்றான்!

5. அறிவுமதி

கவிஞர் அறிவுமதியின் இயற்பெயர் மதியழகன். இவர் நட்புணர்வு மிக்கவர். அதன் அடையாளமாக அவரது புனைபெயர் உள்ளது. அறிவுழகன் என்ற தமது நண்பர் பெயரின் முதல் பகுதியையும், தமது இயற்பெயரான மதியழகன் என்பதின் முதல் பகுதியையும் இணைத்து அறிவுமதி என்று வைத்துக் கொண்டார். விருத்தாசலம், திரு கொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக் கல்லூரியில் உயர் கல்வியைக் கற்றுள்ளார். விருத்தாசலத்திற்கு அருகில் உள்ள சு. கீணனூரில் பிறந்தவர். கவிதை, கதை, உரைநடை என்ற பலநிலைகளில் தமது படைப்புகளைத் தமிழுலகத்திற்குக் கொடுத்துள்ளார். சில காலம் திரைத்துறையில் பாடலாசிரியராகப் பணியாற்றி பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். மொழிக் கலப்பையும், மொழிச் சிதைவையும் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால் திரைத்துறையிலிருந்து விலகிய தமிழ்ப் பற்றாளராக அவரை அறியமுடிகிறது.

அவிழரும்பு, புல்லின் நுனியில் பனித்துளி, நட்புக்காலம், அணுத்திமிர் அடக்கு, மணிமுத்தா ஆற்றங்கரையில் என்று பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதை நூல்கள், வெள்ளைத்தீ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல், தமிழ் பிறந்தநாள் என்ற பாடல்களின் தொகுப்பு நூல் என்று பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். நீலம் என்ற குறும்படம் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார். ஹைக்கூ கவிதைகளில் மிகச்சிறந்த படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். இதில் கடைசி மழைத்துளி குறிப்பிடத்தகுந்த நூலாக உள்ளது. இணையதளத்திலும் பல இதழ்களிலும் தமது வெளியீடுகளைச் செய்து வருகிறார். சமுதாய உணர்வுகளில் பல நிலைகளில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ள தமிழினம் தலைநிமிரத் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருகிறார்.

நட்புக்காலம் என்னும் கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து சில கவிதைகள் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

நட்புக்காலம்

1. உன்
பிறந்த நாளுக்கான
வாழ்த்து
அட்டைகளில்
நல்ல வாசகம்
தேடித் தேடி
ஏமாந்த சலிப்பில்
தொடங்கிற்று
உனக்கான
என்
கவிதை

2. நீ
என்னிடம்
பேசியதை விட
எனக்காகப்
பேசியதில்தான்
உணர்ந்தேன்
நமக்கான
நட்பை
3. அடிவானத்தை மீறிய
உலகின் அழகு என்பது
பயங்களற்ற
இரண்டு மிகச்சிறிய
இதயங்களின்
நட்பில் இருக்கிறது.
4. பள்ளி மைதானம்
காலை
வணக்கம்
காற்று கலைத்ததை
கண்களால்
மூடினேன்
5. புரிந்து கொள்ளப்படாத
நாட்களின்
வெறுமையான
நாட்குறிப்பில்
தானாகவே வந்து
அமர்ந்திருக்கிறது
எனக்குப்
பிடித்தமான
உன்
புன்னகை

6. வைரமுத்து

வானொலியில் புதுக்கவிதையைப் பாடிய பெருமைக்குரியவர். நாடறிந்த கவிஞர், திரைப்படப் பாடலாசிரியர், புதிய இளம் கவிஞர்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குபவர். சிகரங்களை நோக்கி, ரத்ததானம், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இன்னொரு தேசிய கீதம், கவிராஜன் கதை, கொடி மரத்தின் வேர்கள், என் மௌனத்தின் சப்தங்கள் போன்ற புதுக்கவிதைத் தொகுதிகளை அளித்தவர். தண்ணீர்தேசம், கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம், கருவாச்சி காவியம் முதலான புதினங்களைப் படைத்தவர். இவர்தம் துணைவியார் பொன்மணி வைரமுத்து. இவருடைய மகன்களாகிய மதன்கார்க்கி, கபிலன் ஆகிய இருவரும் திரைப்படப் பாடல்கள் எழுதிவரும் இளம் கவிஞர்களாவர். வைரமுத்து அவர்கள் கலைமாமணி, பத்மஸ்ரீ மற்றும் சாகித்திய அகாதமி விருதுகளைப் பெற்றவர். திரைப்படப் பாடல்களுக்காக ஏழுமுறை தேசிய விருது பெற்ற சிறப்புமிக்க பாடலாசிரியர். வைரமுத்து எழுதிய கூடு இங்கு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கூடு

(புறம்போக்கு நிலத்தில் கட்டப்பட்ட தன் கனவு வீடு இடிக்கப்படுவது கண்டு இடிந்து புலம்புகிறாள் ஏழைத் தாயொருத்தி. அவளது அவலம் இது. இந்த அவலத்தின் நீளம் இன்னும் எத்தனை வருடம்?)

ஏலே தொரச்சாமி
எங்கடா ஒங்கப்பன்
கள்ளுக்கடை போயிருப்பான்
கையோட கூட்டியாடா

வீட்ட இடிக்கிறாக
வெறப்பாக நிக்கிறாக
ஓட்டப் பிரிக்கிறாக
ஓடிப்போய்க் கூட்டியாடா

சாமிகளா! சாமிகளா!
சர்க்காரு சாமிகளா
செலந்திக் கூடழிக்கச்
சீட்டுவாங்கி வந்திகளா

சித்தெறும்ப நசுக்கத்தான்
சீப்பேறி வந்திகளா
அரைச்செண்டு வீடிக்க
ஆடர்வாங்கி வந்திகளா

வெள்ளாட்டுக் காம்பில்
வெசம்வடியக் கனாக்கண்டேன்
ஓடையெல்லாம் ரத்தம்
ஓடிவரக் கனாக்கண்டேன்

காத்து கறுப்பாச்சே
கண்ட கனாப் பலிச்சிருச்சே
எள்ளுச் செடிமேல
இடிவந்து விழுந்திருச்சே

முள்ளெடுக்கப் போயிருக்கும்
முத்தவனக் காங்கலையே
ஏழாவது படிக்கப்போன
எளையவளும் காங்கலையே

ஓத்தையில் நானிருந்து
ஓலைக்கரிசி போடையிலே
வாய்க்கரிசி கொண்டுவந்து
வாசப்பக்கம் நிக்கிறாக

எத்தி ஒதைச்சாலே
இத்துவிடும் சுவருக்கு
கடப்பாரை எதுக்கய்யா
கவர்மெண்டு ஆளுகளே!

நான்பட்ட பாடு
நாய்படுமா பேய்படுமா?
கடையும் தயிர்படுமா?
காஞ்சிவரம் தறிபடுமா?

முன்சுவரு எழுப்பத்தான்
முக்குத்தி அடகுவச்சேன்
பித்தாளக் கொடம்வித்துப்
பின்சுவரு கட்டிவச்சேன்

கதவுக்கு மரம் வாங்கக்
காசில்ல ராசாவே
கோணிக் கதவுசெஞ்சு
கோட்டைக்கு மாட்டிவிட்டேன்

சீட்டுப் புடிச்சுச்
சித்தாளு வேலசெஞ்சி
ஓட்டக் கூரைக்கு
ஒருபகுதி ஓடுவச்சேன்

கூடு கலச்சாக்காக்
குருவிக்கு வேறமரம்
வீடு இடிச்சாக்கா
எங்களுக்கு ஏது எடம்?

அய்யா எசமானே
அஞ்சுவெரல் மோதிரமே!
பாதகத்தி சொத்துபத்து
பாருமய்யா கண்திறந்து

தண்ணி புடிக்கத்
தகரக்கொடம் ஒண்ணிருக்கு
வீட்டவிட வயசான
வெளக்கமாறு ஒண்ணிருக்கு

பத்துவச்சுப் பத்தவச்சு
பாத்திரங்க ரெண்டிருக்கு
எம்புருசன் திங்கமட்டும்
எவர்சில்வர் தட்டிருக்கு

போங்கய்யா போயிருங்க
புண்ணியமாப் போகட்டும்
என்வீட்டு நாய்க்குட்டி
இன்னைக்கும் தூங்கட்டும்

அழுதாலும் ஏழசொல்லு
அம்பலத்தில் ஏறாது
அருகம்புல் புத்திசொல்லி
அருவா கேக்காது

இடிங்கய்யா இடிங்க
இத்தவீடு தானிடிங்க
கூரை பிரிச்செறிங்க
கொடியெல்லாம் அறுத்தெறிங்க

கண்ணாடிக் கடைக்குள்ள
காட்டான புகுந்ததுபோல்
முன்னாடி பின்னாடி
முழுசா நொறுக்கிருங்க

கடைசியில ஒண்ணுமட்டும்
கால்புடிச்சுக் கேக்கறன்யா
சீரட்டுப் புடிப்பவரே
செவிசாச்சுக் கேளுமய்யா

கொல்லையில் எம்மகதான்
மல்லியப்பூ நட்டிருக்கா
நீர்குடிச்ச கொடி இப்ப
வேர்பிடிச்ச நின்னுருக்கு

பொத்தி வளத்த கொடி
பூப்பூக்கு முன்னால
கத்தி எறியாதிக
கடப்பாரை வீசாதிக

ஆசையில் வச்சகொடி
அசங்காம இருக்கட்டும்
அவவச்ச மல்லிகைதான்
எவளுக்கோ பூக்கட்டும்.

7. மு. மேத்தா

கவிஞர் மு.மேத்தா சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். கவிதை, சிறுகதை, புதினம், கட்டுரை எனப் பலவகைப் படைப்புகளைப் படைத்துள்ளார். புதுக்கவிதைகளைப் பாடியுள்ளார்.

‘ஊர்வலம்’ என்ற நூலினுக்கு தமிழக அரசின் முதற்பரிசு கிடைத்துள்ளது. சோழநிலா என்ற சரித்திரப்புதினம் பரிசு பெற்ற புதினமாகும். மு. மேத்தாவின் கவிதைகளில் எளிமையும் எள்ளும் எழுச்சியும் நிறைந்திருக்கும். கவிஞர் எஸ். அறிவுமதி மு. மேத்தாவைப்பற்றி, ‘மு. மேத்தாவின் காலம் - கவிதைகளின் பொற்காலம்! அவரது பேனாச் செங்கோல் தாழ்ந்ததே இல்லை, புதுக்கவிதைக்குக் குதிரைகளைப் பூட்டி சாரட்டு ஓட்டிய ஒருவர்!’ என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவர் திரைப்படப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய வாழை மரத்தின் சபதம் என்ற கவிதை பாடப்பகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளது.

வாழை மரத்தின் சபதம்

மரங்களில் நான் ஏழை எனக்கு
வைத்த பெயர் வாழை

கருத்தாங்கிப் பிள்ளையினைப் பெற்றெடுத்துக்
கண்முடும் புத்திரி நான்! எனக்குக் கீழே
குருத்துவிடும் கன்றுக்கு வழியை விட்டுக்
குறிப்பறிந்து ஒதுங்குவதால்

தலைமுறையின் தத்துவத்தைப் புவிக்கும் காட்டும்
தடயம் நான்!

வானத்தைத் தொடுவதற்குக் கனவு காணும்
வழக்கமில்லை என்னிடத்தில் மயக்கமில்லை
மானிடரின் புழுதிக்கால் பதியும் இந்த
மண்ணுடன் என் உறவதிகம் ஆதலாலே

மரங்களில் நான் குட்டை மரம்
மனிதர்களின் கைகளுக்கு
லகுவாக எட்டும் மரம்!

மானிடர் செய்யும் சிவப்பு விளம்பரம்
மதிலின் முதுகில் மாட்டியிருக்கும் - நானோ
தானாய் எழுந்து தட்டிகட்டிய
தரையின் பச்சை விளம்பரப் பலகை!

அழைப்பிதழ்கள் திருமணத்தின்
அறிமுகங்கள்! நாங்கள்
அடையாள மரங்கள்!
கல்யாண வீடுகளில்
காவலுக்கும் நிற்கும்
துவார பாலகர்கள்!

குட்டை மரமென்னும் குறையை - என்
பெரிய இலைகளால்
பெயர்த்துத் தகர்த்தவன் நான்!

என் இலைகள்...
மயிலிடம் கடன் வாங்காத
பச்சை நரம்புகளால் ஆன
தோகைகள்.

கலைகளில் இன்றியமையாத
சமையற்கலை - என்
இலை வாகனத்தில்
ஏறி வரும்போது -
விரல் வரவேற்பு
விரைவாகக் கிடைக்கும்!

என் இலைகள்
உபசரிப்பின் இலக்கியங்கள்,
விருந்தினரின் அந்தஸ்தை
எடைபோடும் இயந்திரங்கள்!

சோற்று பூமியின்
சொர்க்க வாசல்கள்
ஏழை வயிறுகளின்
இலட்சியக் கனாக்கள்!

இந்த மனிதர்கள்
உண்பதற்கு முன்னர்
உணவு இலை என்பார்கள்

உண்டு முடிந்தபின்னர்
எச்சில் இலையென்று
எறிந்து விடுவார்கள்

கூடத்தில் மரியாதைப் பூச்சு
குப்பைத் தொட்டிகளில் எங்க
ஆயாச முச்சு!

தொட்டி இலையையும்
துடைத்துச் சாப்பிட
இந்த தேசத்தின்
தெரு ராஜாக்கள்
ஒருவரோ டொருவர்
கட்டிப் புரள்கிற போது
எதிர்கால இருட்டை
எண்ணிப் பதைக்கிற - என்
இதய வேதனைக்கு
உவமைகள் ஏது?

8. செ. அன்னகாமு (ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள்)

‘நாடோடிப் பாடல்களை அனுபவிக்கும் திறமைதான் நமக்கு உண்டு! நாம் எவ்வளவு கலை வல்லுநராக இருந்தாலும், கலைஞராக இருந்தாலும் நாடோடிப் பாடல்களை இயற்ற இயலாது. அந்த உலகமே வேறு’ என்பார் கி.வா. ஜகந்நாதன்.

ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள் நூலின் ஆசிரியர் திரு. செ. அன்னகாமு அவர்கள். சிறந்த ஆதாரக் கல்வித் தொண்டர். பூமிதான ஊழியர், சர்வோதய எழுத்தாளர். இந்நூல் அவரை ஓர் உண்மையான இலக்கியப் பணியாளராக நாட்டுப்புறக் கவிதைக் காதலராக அறிமுகம் செய்து வைக்கிறது. இந்நூல் பன்னிரண்டு ஆண்டு முயற்சி ஆகும்.

இந்நூலின் மூன்றாம் பதிப்பினைச் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் 1966-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலின் ஆசிரியர் மதுரை மாவட்டத்தில் வழங்கிவரும் பல்வேறு நாட்டுப் பாடல்களை வகைப்படுத்தி விளக்கக் குறிப்பு எழுதி நெஞ்சை அள்ளும் வகையில் வெளியிட்டுள்ளார். மக்களின் வாயில் நாமகள் ஆனந்தமாக வீற்றிருப்பதை இந்த நூலில் காண்கிறோம். ‘உங்கள் நூலுக்குத் தங்கத் துலாபாரம் தரத்தகும்’ என இராஜாஜி ஆசிரியரைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

1. தாலாட்டு

1. உயர்ந்த தலைப்பாகை
உல்லாச வல்லவட்டுச்
சபையடக்கிப் பேசிவரும்
சமத்தரோ உன்மாமன்
காட்டைக் கலைச்சுக்
கடிநாயை ஏவவிட்டு
வேட்டைக்கே போய்வருவார்
வீர்ப்புலி உன்மாமன்
பன்றி படுமோ?
பதினெட்டு மான்படுமோ?
சிங்கம் படுமோஎன் கண்ணேஉன்
சின்னமாமன் வேட்டையிலே!

2. யாரடிச்சா நீயமுக
அடிச்சாரைச் சொல்லியழு!
பாட்டியடிச் சாளோ
பால்வார்க்கும் கையாலே?
மாமன் அடிச்சாரோ
மல்லிகைப்பூ செண்டாலே?
அத்தை அடிச்சாளோ
அரளிப்பூச் செண்டாலே?
அண்ணன் அடிச்சாளோ
அணைத்தெடுக்கும் கையாலே?
அடிச்சாரைச் சொல்லியழு
ஆக்கிணைகள் செய்திடுவோம்!
தொட்டாரைச் சொல்லியழு
தோள்விலங்கு போட்டிடுவோம்!

2. ஒப்பாரி

1. கரையிலோர் ஆலமரம்
கவலையில்லை யின்னிருந்தேன்
கரையிடிஞ்சு மரஞ்சாயக்
கவலைமெத்தத் தோணதில்லோ!
சில்லென்று பூத்த
சிறுநெருஞ்சிக் காட்டுடே
நில்லென்று சொல்லி
நிலைநிறுத்திப் போனீரோ!
ஆற்றங் கரையோரம்
அன்னத்தை மேயவிட்டேன்
அன்னமென்றும் பாராமல்
அம்புகொண்டு எய்தார்கள்!
தலையை வகுந்து
தாழம்பூச் சூடியுமே
தலையிலே உள்ளெழுத்தைத்
தாயார் அறியவில்லை!

2. மானமுக மயிலமுக
 மாடப்புறாக் குஞ்சமுக
சிவகிரிச் சனங்களெல்லாம்
 தெருத்தெருவாய் நின்றமுக!
யாராரு கூப்பிட்டாலும்
 அசையாத மகராசா
எமன்வந்து கூப்பிடவும்
 ஏறிட்டாரே பூந்தேரு!

9. அப்துல் ரகுமான்

கவிக்கோ என்ற சிறப்புப் பட்டப்பெயருக்குரியவர். கவியரங்கத் தனிக் கவிஞர். புதுக்கவிதையில் புதிய வார்த்தைகளை வார்ப்பதில் வல்லவர். சிலேடையாகக் கவிதை தந்து சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் செய்பவர். படிமக் கவிஞர். பால்வீதி, நேயர் விருப்பம், மரணம் முற்றுப்புள்ளி அல்ல போன்றவை கவிக்கோவின் படைப்புகள். இன்றும் இதழ்களின் வழி படைப்புகளைத் தந்து கொண்டிருப்பவர். கண்ணதாசனால் தமிழ்நாட்டு கலீல் ஜிப்ரான் எனப் பாராட்டப் பெற்றவர். ஆலாபனை என்னும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்பிற்காக 1999-இல் சாகித்ய அகாதமி பரிசு பெற்றவர்.

2015-ஆம் ஆண்டு தினமணி இதழ், கலாம் சிறப்பு மலர் ஒன்றை வெளியிட்டது. அவ்விதழில் 'கவிதைகளில் கலாம்' என்ற பகுதியில் பல கவிஞர்கள் அப்துல்கலாமைப் பற்றிக் கவிதை எழுதினர். கவிக்கோ அப்துல்கலாமைப் பற்றி 'கனவு நாயகன்' என்னும் தலைப்பிட்டு அப்துல்கலாமைப் பற்றி தினமணியில் எழுதிய கவிதை ஈண்டு பாடப் பகுதியாக உள்ளது.

கனவு நாயகன் - அப்துல் கலாம்

- ◉ குர்ஆன்
உன்னைப் பெற்ற தாய்
குறள்
உன்னை வளர்த்த தாய்
அதனால்தான்
நீ சாதித்தாய்
- ◉ அரசுப் பள்ளியில்
படித்தவன்
உருப்பட மாட்டான்
என்றார்கள்
எல்லாப் பள்ளியின்
மாணவர்களும்
உன் பெயரை அல்லவா
உருப்போடுகிறார்கள்
சாதி, மதம்
கடந்தவன் நீ

அதனால்
எல்லாச் சாதியினரும்
உன்னை நேசிக்கிறார்கள்
எல்லா மதத்தவர்களும்
உன்னை வாசிக்கிறார்கள்

- ◉ எத்தனையோ விருதுகள்
உன்னைத் தேடி வந்தன
நீயோ
இந்தியாவுக்கு
விருதானாய்
அரசியல்வாதிகளுக்கும்
நடிகர்களுக்கும்
படம் வைத்துப்
பாவம் செய்தவர்கள்
உன் படம் வைத்து
அந்தப் பாவத்துக்குரிய
பரிகாரம் செய்துகொண்டார்கள்
- ◉ குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையில்
குடியிருந்தாயே
அதுவல்ல உன் பெருமை
குடிமக்கள் இதயங்களிலெல்லாம்
குடியேறினாயே
அதுதான் உன் பெருமை
- ◉ பள்ளிக் கூடங்களே
உனக்குப் பள்ளிவாசல்கள்
கற்பிப்பதே
உன்தொழுகை
உன் மதமே
இறைவனுக்குச் சம்மதம்
- ◉ உன் அக்கினிச் சிறகுகள்
இந்த நாட்டைப்
புகழ் வானின்
உச்சிக்குக்
கொண்டு சென்றன

- ⦿ உன் உடல்
 ஓர் அதிசயமான வீடு
 அதற்குள்
 ஒரு விஞ்ஞானி
 ஒரு மெய்ஞ்ஞானி
 ஒரு கவிஞன்
 ஒரு மனிதாபிமானி
 ஓர் ஆசிரியர்
 ஒரு தேசப் பற்றாளர்
 இத்தனை பேரும்
 ஒன்றாகக் குடியிருந்தார்கள்
- ⦿ உன் ஏவுகணைகள்
 பறப்பதைப் பார்த்து
 நீ மகிழ்ந்ததை விட
 மெல்லிய தகடுகளாய்
 நீ செய்தளித்த கால்களால்
 போலியோ நோய்ச் சிறுவர்கள்
 ஓடியாடுவதைப் பார்த்தபோது
 நீ அடைந்த மகிழ்ச்சி அதிகம்
- ⦿ இந்த நாடு
 உன் மரணத்திற்கு
 அழுதது போல
 வேறு யார் மரணத்துக்கும்
 அழுததில்லை
 அன்று சிந்தப்பட்ட
 கண்ணீர்த் துளிகளே
 நீ சேகரித்த பெருஞ்செல்வம்.

1. எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி

எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ள விளநகர் என்னும் கிராமத்தைச் சார்ந்தவர். எழுத்தாளர், தொழிலதிபர், மக்கள் சக்தி இயக்கம் என்ற அமைப்பு நிறுவனர் என பல அடையாளங்கள் கொண்டவர். 25 ஆண்டுகள் அமெரிக்காவிலும் வாழ்ந்து அதன்பின் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்து மக்கள் பணியாற்றியவர். பள்ளிப்படிப்பை மயிலாடுதுறையிலும், கல்லூரிப்படிப்பை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்றவர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் உள்ள விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ வேதியியல் முனைவர் பட்டம் நிறைவு செய்தவர். சீர்காழி சபாநாயகர் உயர்நிலைப் பள்ளி, கும்பகோணம் கல்லூரி, கிண்டி பொறியியல் கல்லூரி போன்றவற்றில் வேதியியல் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி அமெரிக்காவில் உள்ள கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி உள்ளார். அமெரிக்காவில் கெமிக்கல் நிறுவனம் ஒன்றைத் தொடங்கி நடத்திய தொழில் முனைவர். எண்ணங்கள், தலைவன் ஒரு சிந்தனை, ஆத்ம தரிசனம், மனித உறவுகள் என இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இலங்கையில் உள்ள கம்பன் கழக கம்பன் புகழ் விருது வழங்கி இவரைச் சிறப்பித்துள்ளது.

உள்ளூணர்வு கனவாக வெளிப்படுகிறது

தையல் இயந்திரத்தை நாம் எல்லோரும் பார்த்திருக்கிறோம். தையல் இயந்திரம் வருமுன்னே நாம் ஊசி நூலால் துணி தைத்துக் கொண்டிருந்தோம். நமது ஊசியின் காது மேல்கோடியில் இருக்கிறது. இதை இயந்திரமாக அமைக்க, ரோவே என்ற அமெரிக்கர் முயன்றார். அவரோ, கை, கால் முடக்கப்பட்டவர். அவரது மனைவி துணி தைப்பவர்.

ரோவேயின் மிகப்பெரிய பிரச்சனை, எப்படி ஊசியை இயந்திரத்துடன் நிரந்தரமாக இணைத்தவண்ணம் துணி தைக்குமாறு செய்வது? நாம் கையால் துணி தைக்கும் போது முழு ஊசியும் துணியில் புகுந்து புறப்படுகிறது. ஆனால் இயந்திரத்தில் அப்படிச் செய்வது சாத்தியமில்லை. இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி இருக்கும் என்று எண்ணினார். தினம் தினம் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்து மண்டையைப் போட்டுப் பிய்த்துக் கொண்டார். ஒரு நாள் கனவு கண்டார். அங்கே ஆப்பிரிக்க மாமிச பட்சணிகள் அவரைத் தின்றுவிடத் தீர்மானித்து, அவரைச் சுற்றி நடனமாடுகிறார்கள். 24 மணி நேரத்தில் நீ தையல் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தால் ஆயிற்று, இல்லாவிட்டால் உன்னைச் சாப்பிட்டு விடுவோம்? என்றார்கள். அவர்கள்

கையில் ஈட்டி இருக்கிறது. இது என்ன ஈட்டி? ஈட்டியின் முனையில் ஓர் ஓட்டை இருக்கிறதே?.

இத்தகைய கனவுடன் அவர் விழித்துக் கொண்டார். ஈட்டி முனையில் ஓர் ஓட்டை! ஈட்டி துணி தைக்கும் ஊசியாக விரிந்து, தைக்கும் ஊசியின் அடிக்கோடியில் ஓர் ஓட்டை தெரிந்தது, புதிய தையல் இயந்திர ஊசியைச் செய்தார். அது வேலை செய்தது.

ஆழ்மனம் திடீர் நினைப்புகளாகவும், கவனமாகவும் நமது பிரச்சனைகளுக்கும் வழிகாட்டுகிறது. ஆழ்மனம் எங்கிருந்து இந்தச் செய்திகளைப் பெறுகிறது? ஆழ்மனம் அலசி ஆராயும் ஒரு கம்ப்யூட்டர்.

இத்தகைய கேள்விகளுக்குப் பீடர் ஹியூர்க்கோவின் கதை ஓரளவு பதில் சொல்கிறது? பீடர் ஹியூர்க்கோ இன்று அமெரிக்காவில் வாழ்கிறார். ஹாலந்திலிருந்து இங்கு குடியேறினார். அமெரிக்காவில், ஐரோப்பாவில் நடந்த பல கொலைகளையும் திருட்டுகளையும் துப்புத் துலக்க இவர் பெரிதும் உதவியிருக்கிறார். கண்ணை மூடிக்கொண்டு சிலசமயம் ஆழ்ந்து யோசிக்கும்போது, பல நிகழ்ச்சிகள் அவர் கண்முன் தெரிகின்றன. அதை அப்படியே விவரிக்கிறார். இதன் உதவி கொண்டு போலீஸ் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறது. பயங்கரமான கொலை, கொள்ளை, திருட்டு இவற்றைக் கண்டுபிடிக்க இவர் உதவியிருக்கிறார்.

இத்தனைக்கும் இவர், முன்னாளில் பெயிண்டராக வேலை பார்த்த சாதாரண மனிதர். ஒரு நாள் ஓர் இரண்டாவது மாடிக் கட்டடத்தின் வெளிப்புறத்தில் பெயிண்ட் அடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஏணி தவறிக் கீழே விழுந்தார். அப்படியே மயக்க நிலையில் மூன்று நாட்கள் உயிருக்கு ஊசலாடினார். மூளையில் நல்ல அடிபட்டிருந்தது. உடல் குணமானவுடன் அவருக்கே பயமளிக்கும் வகையில், எதைப் பற்றியும் எண்ணியவுடன் பல விஷயங்கள் அவருக்குத் தெரிய ஆரம்பித்தன. மருத்துவர்கள் இவர் திறனைப் பலமுறை சோதித்தார்கள். இவர் திறன் அதிசயிக்கும் விதத்தில் இருந்தது.

ஆழ்மனம் சிலசமயம் நமக்கு எதிர்பாராமல் உதவுகிறது. சிலசமயம் கனவில் வெளிப்படுகிறது. ஞானிகளுக்கோ எல்லாச் சமயங்களிலும் இது உதவுகிறது. ஆனால் பீடர் ஹியூர்க்கோவின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தால் மனித மூளையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சாதாரண மனிதர்கள் கூட இதைப் பெற முடியும் என்று தெளிவாகிறது.

மனித மூளையில் ஏற்படும் மாறுபாடுகளால் இது விளையக்கூடும் என்பதற்குச் சரித்திரத்தில் மற்றொரு சம்பவம் இருக்கிறது. சார்ல் வாலஸ் என்ற விஞ்ஞானி டார்வின் போல பரிணாமக் கொள்கைபற்றி ஆராய்ந்து வந்தார். ஒரு சமயம் அவர் மருத்துவமனையில் கடும்கூரம் வந்து படுத்திருந்தபோது, பல விஷயங்கள் இவருக்குப் புலனாயின. சார்லஸ் தன் எண்ணங்களை ஒரு தாளில் எழுதி டார்வினுக்கு அனுப்பினார்.

டார்வின் அதைப் படித்ததும் அயர்ந்து போய் விட்டார். பல ஆண்டுக் காலமாக உழைத்து அவர் உருவாக்கிய வாழத் தகுதியுள்ளதே வாழ்கிறது என்ற பரிணாமக் கொள்கையைத் தமக்கு முன் வாலஸ் எழுதிவிட்டாரே என்ற எண்ணம் அவரை ஆட்கொண்டது. பரிணாமக் கொள்கைக்கு டார்வின்னுடன் வாலசுக்கும் பங்கு உண்டு என்ற உண்மையை விஞ்ஞான உலகம் ஏற்றுக் கொண்டது.

கடும் சுரத்தில் மூளையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் எப்படிப் பரிணாமக் கொள்கையின் தத்துவங்களை வாலசுக்குக் கொண்டு தந்தது என்பதைக் கவனியுங்கள். பீடர் ஹியூர்க்கோ ஏணியிலிருந்து விழுந்தார். வாலஸ் கடும் சுரத்தின்போது சில உண்மைகளைக் கண்டார். மூளை மாறுபாட்டின் மூலம் ஆழ்மனத்தைத் திறக்க முடியும் என்ற உண்மை இதனால் விளங்குகிறது. இதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி இன்னும் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் சகஜமாக நினைவு மனத்தில் ஒரு பிரச்சனையை ஆராய்வதன் மூலம் நமக்கு ஆழ்மனம் வழிகாட்டி உதவுகிறது.

சில சிக்கலான பிரச்சனைகள் தோன்றும்போது அதைப் பல வழிகளிலும் அலசுங்கள். தீவிரமாக எண்ணிவிட்டுப் பின் விட்டுவிடுங்கள். அதை மறந்து விட்டு வேறு வேலையில் ஈடுபடுங்கள். மனம் தானாகத் திடீரென்று வழிகாட்டும் என்கிறார்கள் மனோதத்துவ அறிஞர்கள்.

நமது ஊரில் சிலருக்குச் சில சமயம் சாமி வந்து விடுகிறது. அவர்கள் அப்போது புலனறிவில் இருப்பதில்லை. அப்போது அவர்கள் கூறும் விஷயங்கள் பிரபஞ்ச அறிவிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இத்தகைய சோதிடங்கள், சாமியாட்டம் எல்லாம் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. எல்லாப் பழங்குடி மக்களிடமும் இவ்வழக்கம் பயிலப்படுகிறது. இது ஒரு பழக்கமாக வளரும்போது பூசாரிகள் பிறரை நம்பவைக்க இதை ஒரு கருவியாக உபயோகிக்கின்றனர். அப்போது நமக்கு எது ஆழ்மனம் காட்டும் உண்மை, எது பொய் என்பது பிடிபட வழியில்லை. ஆகவேதான் சிலசமயம் சாமியாட்டம் வெறும் ஆள் ஆட்டமாகப் பொய்யாகப் போய்விடுகிறது.

நமது தினப்படி வாழ்வில் நாம் நமது ஆழ்மனத்தை உபயோகிக்கச் சில பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். அதாவது பாலையோ, அரிசியையோ, அளக்கும்போது ஒரு குத்துமதிப்பாக நம்பி, அளந்து பழகுங்கள். டெலிபோன் மணி அடித்தால், யார் கூப்பிடுவார்கள் என்று எண்ணி எதிர்பார்த்துப் போய் எடுங்கள், இன்று இன்னாரிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கும் என்று எண்ணித் தபால்காரரிடமிருந்து கடிதத்தைப் பெறுங்கள் என்று யோசனை கூறுகிறார்கள் சில ஆசிரியர்கள்.

நிகழ்ப்போகும் நிகழ்ச்சிகள் எப்படி இருக்கும் என்று மனத்தில் ஓர் எதிர்பார்க்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துங்கள். உங்கள் ஆழ்மனம் உங்களுக்கு உதவும் என்கிறார்கள் அறிஞர்கள்.

2. கல்கி

கல்கியின் எழுத்துகள் பொழுதுபோக்குத் தன்மையை மாற்றி, வரலாறு, கருத்து, யதார்த்தம் என்ற நிலைக்குக் கொண்டு வந்தவை. கல்கியின் வரலாற்று நாவல்கள் தமிழரின் பண்பாடு, தேசியத்தன்மை ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பெருமைப்பட வைத்தன.

பார்த்திபன் கனவு மகேந்திரவர்ம பல்லவன் வரலாற்றையும், சிவகாமியின் சபதம் நரசிம்மவர்ம பல்லவன் வரலாற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பொன்னியின் செல்வன் இராசராசனின் வரலாற்றைச் சொல்லும் நாவல். இதில் வரும் பாத்திரப் படைப்புகள் காலத்தால் அழியாதவையாகும்.

அலையோசை இந்தியா - பாகிஸ்தான் பிரிவினை வரலாற்றையும் அதனால் எழுந்த சிக்கல்களையும் பேசுகிறது. மற்றும் பல சமூக வரலாற்று நாவல்களையும் படைத்துள்ளார். கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பது இவரின் இயற்பெயர். இவர் உ.வே.சா. இறந்தபோது 1942, மே 16-இல் எழுதிய கட்டுரையே 'வீழ்ந்த ஆலமரம்' ஆகும். இப்பகுதி, தமிழ்த் தாத்தா தமது எண்பத்தேழாவது வயதில் காலமானபோது ரா.கி. என்ற பெயரில் அமரர் கல்கி எழுதிய இரங்கல் கட்டுரையிலிருந்து

வீழ்ந்த ஆலமரம்

விசாலமாகத் தழைத்து விழுதுவிட்டு வளர்ந்திருந்த ஆலமரம் வீழ்ந்ததைப் போல் மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் நம்மைப் பிரிந்து சென்று விட்டார். திருவட்டிசுவரன் பேட்டை தியாகராஜ விலாசத்தின் மேல் மாடியில் தமிழ்த் தாத்தா இன்று இல்லை. விசுபலகையில் படுத்த வண்ணம் ஓலைச் சுவடியையோ புத்தகத்தையோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. சீடப் பிள்ளைகளிடம் எழுதுவதற்கு விஷயம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நினைத்தால் நெஞ்சை என்னமோ செய்கிறது. தமிழ்த் தாத்தா போய்விட்டார், அவருடைய ஸ்தானம் இனி எக்காலத்தில் பூர்த்தியாகப் போகிறது?

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்திருக்கும் தொண்டுகளைப் பற்றித் தெரியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. அநேகர் பெயரளவில் மட்டும் கேள்விப்பட்டிருந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை அவர் கண்டுபிடித்து அச்சேற்றித் திருத்தமான உயர்ந்த பதிப்புகளாக வெளியிட்டார். அவற்றில் சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு என்னும் நூல்கள்

முக்கியமானவை. இந்த நூல்களைக் கண்டுபிடித்து வெளியிடும் முயற்சியில் அவர் அடைந்த சிரமங்களுக்கு அளவேயில்லை. எத்தனையோ வித எதிர்ப்புகளும், எதிரிகளும் அவருக்கு ஏற்பட்டார்கள். அவருடைய எதிரிகளில் முக்கியமான எதிரிகறையான்! கறையான் படைகளுடன் அவர் நடத்திய போரை ஒரு மகாகவி வர்ணிக்க வேண்டுமே தவிர சாதாரண வார்த்தைகளில் எழுத முடியாது.

ரயில் பாதைக்கு வெகு தூரத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தில், ஏதோ ஒரு வீட்டின் பரணில், ஓலைச் சுவடி கிடக்கும். இதை ஆகாரமாக உட்கொண்டு விடுவதென்ற தீர்மானத்துடன் கறையான் படைகள் முன்னேறி வந்து கொண்டிருக்கும். இதே சமயத்தில் மேற்படி ஓலைச்சுவடி மேற்படி வீட்டுப் பரணில் கிடக்கும் செய்தியை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு விடுவார். அவர் மேற்படி கிராமத்தை நோக்கி விரைந்து வருவார். ரயிலோ, கட்டை வண்டியோ, கால் நடையோ - எதுவாயிருந்தாலும் அவருக்கு லட்சியமில்லை. பகல் இராத்திரி என்று பாராமல் ஓடி வருவார்.

கறையான்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சுவரில் ஏறி, உத்திரத்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு முன்னேறி, நாளுக்கு நாள் ஓலைச் சுவடியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும். இதோ ஓலைச் சுவடி கிடக்கும் இடம் அவற்றின் பார்வைக்கு வந்து விட்டது.

பேஷ்! பல நாளைக்கு ஆகாரம் ஆயிற்று! என்று அவை கொம்மாளம் அடித்துக் கொண்டு நெருங்குகின்றன. ஓலைச் சுவடியை ருசியும் பார்த்தாகி விட்டது. நாக்கைச் சப்புக் கொட்டிக் கொண்டு அவை சுறுசுறுப்பாக வேலை தொடங்குகின்றன.

அப்பேர்ப்பட்ட சமயத்தில் அந்த வீட்டைத் தேடி வந்து சேர்கிறார் ஸ்ரீ உ.வே. சாமிநாதய்யர். வீட்டு எஜமானைப் பார்த்து, 'ஐயா! உங்கள் வீட்டில் பழைய ஓலைச் சுவடி ஒன்று இருக்கிறதாமே?' என்று கேட்கிறார்.

'பரண் மேலே கிடந்தது. என்னத்திற்குக் கேட்கிறீர்கள்?' என்கிறார் வீட்டுக்காரர்.

அவரிடம் ஸ்ரீ சாமிநாதய்யர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசி, ஓலைச் சுவடியைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்.

'சாயங்காலம் பார்ப்போம், இப்போது வயலுக்குப் போகிறேன்' என்கிறார் வீட்டுக்காரர்.

இதற்குள் சுவரில் உள்ள கறையான் கூட்டின் மேல் ஸ்ரீ சாமிநாதய்யரின் பார்வை விழுகிறது.

‘ஐயையோ! பரண்மேல் கறையான் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதே! சுவடி போய்விடப் போகிறதே! உடனே பார்த்தால் தேவலை!’ என்கிறார் சாமிநாதய்யர்.

அவருடைய பதைப்பதைப்பை வீட்டுக்காரர் பார்த்து விட்டு, பரண்மேல் ஏணி வைத்து ஏறி ஓலைச் சுவடியை எடுத்துக் கீழே போடுகிறார்.

சுவடியின் ஓரங்களில் கறையான் வாய் வைத்திருக்கும் அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. ஸ்ரீ சாமிநாதய்யர் அதை அவசரமாக உதறி எடுத்துத் தம் சிரம்மீது வைத்துக் கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்.

பிறகு, ஓலைச் சுவடியைப் பிரித்துப் பார்க்கிறார். ஐயரின் கண்கள் விரிகின்றன. வியப்பினால் அல்ல, அளவிலாத ஏமாற்றத்தினால்! ஏனெனில், அவர் தேடி வந்த பழந்தமிழ் நூல் ஒன்றும் அந்த ஓலைச் சுவடியில்லை. சமீப காலத்தில் எழுதப்பட்ட உபயோகமற்ற ஸ்தல புராணம் அது. இவ்வளவுதானா, என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விடுகிறார். இதுவும் ஒரு மூலையில் கிடக்கட்டும். ஏதாவது பிரயோஜனப்படும் என்று எண்ணி ஓலைச் சுவடியை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்புகிறார். எங்கே? இன்னொரு ஊரில் இன்னொரு ஓலைச் சுவடியைத் தேடிக் கொண்டுதான்!

சுமார் பத்து வருஷத்துக்கு முன்பு டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதய்யரை முதன் முதலாக நான் பார்த்தேன். ஒரு விசேஷ ஆண்டு மலருக்குக் கட்டுரை கேட்கும் நோக்கத்துடன் அவரிடம் சென்றேன், போகும்போது நெஞ்சு கொஞ்சம் வேகமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பழந்தமிழ்ப் பண்டிதர் நம்மை எவ்விதம் நடத்துகிறாரோ என்ற பயந்தான் காரணம். காலஞ்சென்ற வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அவரிடம் வருகிறவர்களைப் பார்த்து சாஸ்திரியார், நீவிர் யாண்டுப் போந்தீர்? என்று கேட்பாராம். தமிழ்த் தாத்தா அப்படியெல்லாம் என்னைக் திண்டாட வைக்கவில்லை. நம்மையெல்லாம் போல் சாதாரண வீட்டுத் தமிழிலேயே பேசினார். நான் இன்னாரென்று தெரிவித்துக் கொண்டதும், டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார் உம்மைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றார். எனக்கு அப்போது டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார் இன்னார் என்பதே தெரியாது. அவர் எதற்காக என்னைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கப் போகிறார் என்று திகைத்தேன். என்னுடைய திகைப்பை அதிகமாக்கும்படியாகத் தமிழ்த் தாத்தா மேலும் ஒரு விஷயம் சொன்னார். அதற்குச் சில காலத்துக்கு முன்பு முதல் முதல் வெளியான தமிழ்ப் பேசும் படத்தைப் பற்றி, தமிழ்ப் பாட்டி என்ற தலைப்புடன் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தேன். தப்பிலிகள் என்ற கதையொன்றும் வெளியாகியிருந்தது. மேற்படி கட்டுரையையும் கதையையும் பற்றித் தமிழ்த் தாத்தா திருப்பித் திருப்பித் தமது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்தார். தாம் ரஸித்த சில சில வாக்கியங்களையும்

அப்படியே சொன்னார். எனக்கு இதெல்லாம் ஒரு பக்கம் சந்தோஷமாயிருந்தாலும், இன்னொரு பக்கம் சங்கடமாயிருந்தது. எனவே, பேச்சை மாற்றும் பொருட்டு, அவரைச் சுற்றிலும் இருந்த ஓலைச் சுவடிகளைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தேன். உடனே, தமிழ்த்தாத்தா தமது பழைய அநுபவங்களைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தார். அவை மிகவும் ரஸமாயிருந்தன. உணர்ச்சியுடன், நகைச்சுவை பொருந்தியும் இருந்தன. அன்று அவர் சொன்னவற்றில் ஒன்று இன்னமும் எனக்குத் தெளிவாக ஞாபகமிருக்கிறது.

மற்றவர்களைப் புத்தகம் எழுதச் சொல்லித் தம் பெயரால் வெளியிடும் மகானுபாவர் ஒருவர் இருந்தாராம்! அவர் ஒருநாள் ஐயர்வாளைப் பார்க்க வந்தார். வந்தவர், அந்த அறையில் அடுக்கியிருந்த ஓலைச்சுவடிகளை எடுத்துப் பார்க்க ஆரம்பித்தாராம். உடனே, ஐயர்வாள், 'இதோ பாடும்! நீர் என்னைப் பார்க்கத்தானே வந்ததாகச் சொன்னீர்? என்னைப் பார்க்க வந்திருந்தால், என்னைப் பார்த்துப் பேசும். இல்லாவிட்டால் நடையைக் கட்டும். அங்கே இங்கே பார்த்து விழிக்க வேண்டாம்!' என்றாராம்.

இம்மாதிரி எவ்வளவோ சம்பவங்கள் சொன்னார். ஒரு சமயம் ரஸிகரான ஒரு ஜமீன்தார் முன்னிலையில் ஸ்ரீ சாமிநாதய்யரும், இன்னொரு தமிழ்ப் பண்டிதரும் இருந்தார்களாம். ஜமீன்தார் அந்த இன்னொரு தமிழ்ப் பண்டிதரைப் பரிசாசமாகப் புகழ்ந்து, சாமிநாதய்யருக்கு என்ன தெரியும்? பழைய ஓலைச் சுவடிகளைப் புரட்டிக் கொண்டிருப்பார். உம்மைப் போல் அவரால் நிமிஷத்துக்கு ஒரு பாட்டுப் பாட முடியுமா? என்றாராம். இந்தப் புகழ்ச்சியை அந்தப் பண்டிதர் உண்மையென்றே நினைத்துக் கொண்டு, தம் மார்க்பைப் பார்த்துக் கொண்டு சந்தோஷப்பட்டாராம். இதை அய்யர்வாள் சொன்னவுடனே, நான், தாங்கள் கூடக் கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால் என்னுடைய எழுத்துத் திறமையை ரொம்பவும் பாராட்டினீர்கள். சிறு பிள்ளையாச்சே என்று ஊக்கப்படுத்துவதற்காகத் தாங்கள் சொன்னதையெல்லாம் நான் அப்படியே நிஜமென்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா? என்றேன். தமிழ்த் தாத்தா குபீர் என்று சிரித்த சிரிப்பின் ஒலி இன்னும் என் காதில் தொனிக்கிறது.

இதையெல்லாம் விடப் பெரிய ஆச்சரியம் எனக்குக் காத்திருந்தது, ஆண்டு மலருக்குத் தமிழ்த் தாத்தாவின் கட்டுரை வந்தது. பரம்பரைக் குணம் என்னும் தலைப்புடன், உண்மையாக நடந்த சம்பவம் ஒன்றை எளிய பேச்சு நடையில் மிக ரஸமாக எழுதியிருந்தார். பழைய காலத்துத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஒருவர். அதிலும் பண்டித உலகில் இவ்வளவு உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகிப்பவர். இவ்வளவு எளிய நடையில் எழுதக்கூடும். எழுதும் துணிச்சல் அவருக்கு ஏற்படும் என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை.

அது முதல் நான் சில சமயம் தனியாகவும், பெரும்பாலும் டி.கே.ஸி.யுடனும் தமிழ்த் தாத்தாவை அடிக்கடி பார்க்கப் போவதுண்டு. அப்போதெல்லாம் அப்பெரியாரின் வாழ்க்கை அநுபவங்கள் சிலவற்றை அவருடைய வாய்மொழியாகக் கேட்க நேரும், கேட்கக் கேட்க, அந்த அநுபவங்களையெல்லாம் அவர் புத்தகமாக எழுத வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டாகும். உங்களுடைய சுய சரித்திரத்தை நீங்கள் எழுத வேண்டும் என்று அடிக்கடி தெரிவித்துக் கொள்வோம். மகாத்மா, ஜவஹர்லால் நேரு முதலியவர்கள் சுய சரிதம் எழுதியிருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டுவோம், என்னுடைய சரித்திரத்தை நானே எழுதிக் கொள்வது என்பது பிடிக்கவில்லையே? என்பார் ஐயர்வாள். ஆனாலும் நாங்கள் விடுவதில்லை. அதில் ஒரு பிசகும் கிடையாது. தங்களுடைய சுய சரித்திரம் என்றால், அது தமிழ்நாட்டின் என்பது வருஷத்துச் சரித்திரமாக அல்லவா இருக்கும்? என்று வற்புறுத்துவோம். எங்களுடைய வேண்டுகோளை அவருடைய அருமைப் புதல்வர் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரமய்யரும், அவருடைய தலைசிறந்த சிஷ்யரான ஸ்ரீ கி.வா. ஜகந்நாதமய்யரும் ஆதரித்தபடியால், கடைசியில் எங்கள் மனோரதம் நிறைவேற்றிற்று. தமிழ்த் தாத்தா தமது சுயசரிதத்தை எழுதச் சம்மதித்து எழுதியும் வந்தார். அது பூர்த்தியாவதற்குள் அவர் காலஞ்சென்றது தமிழ் நாட்டின் பாக்கியக்குறைவேயாகும்.

3. வெ. இறையன்பு

இளைஞர்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக ஒளிர்ந்து கொண்டிருப்பவர் இறையன்பு இ.ஆ.ப. ஆவார். இலக்கிய ஆர்வமுடையவர்களாலும் அறியப்பட்டவர். தமிழ்நாடு அரசில் இந்திய ஆட்சிப்பணி அதிகாரியாகப் பணியாற்றி வருகிறார். 1990 முதல் இன்றுவரை அரசுப் பணியில் நில வருவாய்த்துறை, பண்பாட்டுத்துறை, தகவல் மற்றும் ஒலிபரப்புத்துறை, சுற்றுலாத்துறை, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வனத்துறை என்று பல துறைகளில் பணியாற்றிய அனுபவம் மிக்கவர். 1963 செப்டம்பர் 16-ஆம் நாள் சேலம் காட்டுரில் பிறந்தவர்.

வேளாண்மைத்துறையில் இளங்கலைப் படிப்பையும் (பி.எஸ்.சி), தொழிலாளர் மேலாண்மைத்துறை (எம்.ஏ), உளவியல்துறை (எம்.எஸ்.சி.), சமஸ்கிருத பாடத்தில் எம்.எஸ்.சி., ஹிந்திப் பாடத்தில் எம்.பி.ஏ., என்கின்ற முதுநிலைப் படிப்புகளையும் வர்த்தக நிர்வாகத்தில் முனைவர்பட்ட ஆராய்ச்சிப் படிப்பையும் நிறைவு செய்த கல்வியாளராக விளங்குகிறார்.

வாய்க்கால் மீன்கள், ஐ.ஏ.எஸ். வெற்றிப்படிக்கட்டுகள், ஓடும் நதியின் ஓசை, உள்ளொளிப் பனிப்பண்பாடு, வாழ்க்கையே ஒரு வழிபாடு, திருப்பாவைத் திறன், வேடிக்கை மனிதர்கள் என 35-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துள்ளார். தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை 1995-ஆம் ஆண்டில் இவரது வாய்க்கால் மீன்கள் என்னும் கவிதை நூலுக்குச் சிறந்த நூலுக்கானப் பரிசை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது.

தினமணி, தினமலர், மாலைமுரசு, ஆனந்த விகடன், நக்கீரன், கல்கி, அமுதசுரபி, இதயம் பேசுகிறது, குமுதம், குங்குமம் போன்ற பல இதழ்களில் இவரது படைப்புகளும், நேர்காணலும் வெளிவந்துள்ளன. மேடைகளில் உரைவீச்சாலும், பட்டிமண்டப்ப் பேச்சுகளாலும் அனைவரையும் கவர்ந்த நாவன்மை மிக்கவர். தொலைக்காட்சிகளில் இளைஞர்கள் முன்னேற்றத்துக்கானத் தொடர் நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி வருகிறார்.

இவர் எழுதிய 'ஏழாவது அறிவு' நூலின் மூன்றாம் பாகத்தில் இடம்பெறும் கட்டுரை இங்குப் பாடமாக உள்ளது.

போரின்றி வெற்றி

சண்டையிடாமல் வெற்றி பெறுவதுதான் சிறந்த போர் முறை.

ஆதிக்கம் செலுத்தாமல் நடத்திக் காட்டுவதே சிறந்த நிர்வாகம்.

கோப்பப்படாமலேயே பலருக்குள் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதே சிறந்த தலைமை.

பேசாமலேயே புரியவைப்பதே சிறந்த மொழியாளுமை.

அண்மையில் நான் ஒருவர் பலமணிநேரம் பேசி சாதனை புரிந்ததாகப் படித்தேன். பேசுவது சாதனையா, பேசாமலிருப்பது சாதனையா? எப்பொழுதும் கத்திக் கொண்டிருக்கும் நுணல்கள் தன் வாயால் கெடுகின்றன. எப்பொழுதாவது முழங்கும் சிங்கங்கள் காடு முழுவதும் எதிரொலிக்க, கம்பீரமாய் வலம் வருகின்றன.

ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தாமல் பெறுகிற வெற்றிதானே உயர்ந்தது.

போகுகுடென் (Bokuden) என்கிற ஜென் துறவி ஒருவர் இருந்தார். ஒருமுறை அவர் இன்னொரு சாமுராயுடன் இருவர் மட்டுமே செல்லும் படகில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது அந்த சாமுராய் கேட்டார். ‘நீங்கள் எந்த ஜென் பள்ளியைச் சார்ந்தவர்?’

‘நான் வாள் இல்லாச் சண்டைப் பள்ளியைச் சார்ந்தவன் என்றார்’ அந்தத் துறவி.

‘வாளைப் பயன்படுத்தாமல் வெற்றிபெற முடியும் எனக் கருதுகிறீர்களா?’ என அந்தச் சாமுராய் கேட்டார்.

‘ஏன் முடியாது?’

‘அப்படியென்றால் நாமிருவரும் மோதலாமா? கரைக்குப் படகை விடுங்கள்’ என்றார் சாமுராய். அவர் கைகளில் பலவித அளவுகளில் வாள்கள் இருந்தன.

போகுகுடென் சொன்னார். ‘சற்று தூரமாக ஆள் அரவமற்ற இடத்துக்குச் செல்வோம். நம் சண்டையை மற்றவர்கள் வேடிக்கை பார்ப்பதை நான் விரும்பவில்லை.’

தூரமான ஒரு தீவுப் பகுதிக்குச் சென்றனர். சாமுராய் இறங்கி வெகுதூரம் சென்று போருக்குத் தயாரானார். போகுகுடென் அவர் பின்னே வருவதுபோல் பாவனை செய்து படகில் மறுபடியும் ஏறி பலமாகத் துடுப்புப் போட்டு தண்ணீரில் வெகுதூரம் ஆழமான இடத்துக்கு, அந்தச் சாமுராய் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் சென்று கையசைத்து முன்னேறினார். அந்தத் தீவிலிருந்து எப்படித் திரும்புவது என்ற ஆழமான சிந்தனையில் கவலையில் மூழ்கினார் சாமுராய்.

அவர் தன்னுடைய வாளையெல்லாம் கடலில் தூக்கியெறிந்தார். அவர் முன் வந்துநின்ற படகில் போகுகுடென் அவரை மறுபடியும் ஏற்றிக் கொண்டார். அப்பொழுதுதான் வாளற்ற பள்ளியின் போர்முறை அவருக்குப் புரிந்தது.

சாதனையென்பது காயங்களை ஏற்படுத்துவதில் இல்லை. தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதில் இருக்கிறது.

வயிறு வரை தாடி வளர்த்தும், முழம் நீள நகம் வளர்த்தும் கூடச் சாதனை புரியலாம். அப்படி வளர்ப்பவர்கள் அருகில் வாழ்பவர்களே உண்மையான

சாதனையாளர்கள். வெகுநேரம் பேசுபவர்களைக் காட்டிலும் அதைக் கேட்பவர்கள்தான் மகத்தான சாதனை புரிந்தவர்கள்.

வள்ளலார் மீது வழக்குத் தொடர்ந்த ஆறுமுக நாவலரே அவர் நீதிமன்றத்திற்கு வந்தபோது எழுந்து நின்று மரியாதை செய்தார்.

உண்மையான சாதனையாளர்கள் உடலை முறுக்கி, சதையைத் திரட்டி எல்லா நேரமும் தங்கள் பலத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருப்பதில்லை. தேவைப்படும் போது மட்டுமே புயலாகவும், சூழல் வரும்போது சூறாவளியாகவும், குளிர்ச்சியைத் தருவதில் தென்றலாகவும், பரிணமிக்கும் முதிர்ச்சி அவர்கள் செயல்களில் உண்டு.

சாதனையென்பது புகழில் இல்லை

பொருளில் இல்லை

பெயரில் இல்லை

பெருமையில் இல்லை

நம்மால் முடிந்தவரை மற்றோர் முகத்தில் வற்றாத மகிழ்ச்சியை, குன்றாத வளர்ச்சியைப் பொருத்திப் பார்க்கும் கருணைதானே காலம் கடந்தும் வாழும் வளமான சாதனை! நிறைவான போதனை.

அலகு - 3 நாடகம்

1. டி.என். சுகி சுப்பிரமணியன்

டி.என். சுகிசுப்பிரமணியன் அவர்கள் 22.03.1917-இல் திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர். 1940 ஆம் ஆண்டு முதல் 1959 ஆம் ஆண்டு வரை திருச்சி வானொலியில் எழுத்தராகப் பணிபுரிந்தவர். 1959 முதல் சென்னை வானொலி நாடக அமைப்பாளராகப் பதவியேற்றுச் சிறப்பான நாடகங்களை எழுதியவர்; தயாரித்தவர். 40 வாரங்களுக்கும் அதிகமான தொடர்களாக, துபாஷ் வீடு, காப்புக் கட்டிச் சத்திரம், ஜனதா நகர் போன்ற தொடர் நாடகங்களைத் தயாரித்து, ஒலிபரப்புக் கலைக்கு விருவிறுப்பைத் தந்தவர். வானொலி நாடக வளர்ச்சிக்கும் தரத்துக்கும் தனிச்சிறப்பையும் பெருமையையும் சேர்த்தவர்.

மாணவப் பருவத்திலேயே பத்திரிகை உலகத்தில் அறிமுகமாகி 800-க்கும் அதிகமான சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், சிந்தனைக் கட்டுரைகள், நகைச்சுவைத் தொடர்கள், புதினங்கள் எழுதிச் சிறப்பான இடம் பெற்றவர். இவர் பதிப்பித்துள்ள நூல்கள் எண்பதுக்கும் மேற்பட்டவை. கல்கி, தமிழக அரசு விருதுகளைச் சிறுகதை, நாடகம், புதினம் ஆகியவற்றிற்காகப் பெற்றவர்.

இவரது படைப்புகள் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவரது கதையாகிய 'மேயர் மீனாட்சி' திரைப்படமாக வந்துள்ளது.

இவரது துணைவியார் திருமதி கோமதி சுப்பிரமணியன் அவர்களும் சிறந்த எழுத்தாளர். திரு. எம்.எஸ். பெருமாள், திரு. நம்பிராஜன், திரு. சுகி. சிவம் ஆகியோரும் இரண்டு பெண் மக்களும் இவரது செல்வங்கள்.

எழுத்து வேந்தர் கலைமாமணி திரு. டி.என். சுகிசுப்பிரமணியன் அவர்கள் 18-02-1986 அன்று இயற்கை எய்தினார். இவர் எழுதிய மாங்கல்யப்பிச்சை என்னும் ஓரங்க நாடகம் உங்களுக்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

மாங்கல்யப் பிச்சை

1. உறுப்பினர் : ஆண் 7, பெண் 2.
2. காட்சி அமைப்பு : சரித்திர காலச் சூழ்நிலை, உடையமைப்பில் கவனம், கட்டபொம்மனும் ஊமைத்துரையும் தப்பியோடி வந்த மன்னர்கள். எனவே அதிக ஆடம்பரமான உடைகள் தேவையில்லை. சொற் சுத்தமும் வலுவான உடற்கட்டும் அமைந்த நடிகர்கள் தேவை.

சாளரக் காட்சிகள், இரகசியக் குகை இன்னோரன்ன அமைப்புகள் சரிவர இருத்தல் வேண்டும். சேமங்கல ஒலி மற்றும் இசைக் குறிப்புகளில் சரித்திரப் பின்னணி ஒலிக்கட்டும்.

3. கருத்து : அடைக்கலம் என வந்தவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தல் தவறு என வாதாடும் தமிழ்ப் பண்பு, ஆனாலும் அரசியலில் வெற்றியே முக்கியம் என நிரூபிக்கும் தொண்டைமானின் சாமர்த்தியம்.
4. துறை இயல் : துன்ப இயல் சரித்திர நாடகம்.

அங்கம் - 1 நாடக உறுப்பினர்

ரகுநாதத் தொண்டைமான் :
ராணி - அவர் மனைவி
அரண்மனைத் தோழி :
ஒற்றன் 1 :
ஒற்றர் தலைவன் :
கட்டபொம்மன்
ஊமைத்துரை :
கமாண்டர் :
வீரன் :

(பூத்துக் குலுங்கும் அரண்மனைத் தோட்டம். ராணி ஆவலோடு இருக்கிறாள். தோழி சட்டென எழுந்து போகவே, பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கிறாள் ராணி. புதையலைக் கண்டது போன்ற மகிழ்ச்சி).

ராணி : வேந்தர் பெருமானே, ஒரு வார காலமாக அரண்மனையில் இருந்து பாராமுகமாக இருக்கலாமோ?

ரகு : உனக்குப் பாராமுகமாக இருக்கலாம், இன்னொரு இடத்திற்குப் பாரா அறிமுகம் தேவைப்பட்டது.

ராணி : என்னிடம், தாங்கள் அதன் உண்மையைச் சொல்வதற்கு உடன்பட மாட்டீர்கள், நானும் யாருக்குப் பாரா அறிமுகம் தேவையென்று கேட்பது அநுசிதம்.

ரகு : உள்ளத்தில் ஒன்றும் உதட்டில் ஒன்றுமாக இருப்பவர் தொண்டைமான் அல்லன்.

(தட்டம் ஒன்றிலிருந்து கனியொன்றை எடுத்து உரிக்கிறாள். செக்கச் செவேலென்ற மாதுளை முத்துக்கள்).

ரகு : ரத்தமயமான முத்துக்கள் எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன வெற்றிலைச் சிவப்பு படிந்த உன் முத்துப்பற்களும் இவையும் ஒன்றுதாமா?

- ராணி : ரத்தமும் கத்தியும் தவிர, வேறு சிந்தனையே கிடையாதா?
- ரகு : அதுதான் அரச வாழ்க்கை, உயிர், இலட்சியம்.
- ராணி : தனித்திருக்கும் இரண்டு விநாடியும் உங்கள் போர் முரசத்தின் ஓசை இவ்விடம் வேண்டாம். உண்பதற்கு என்ன வேண்டும்? . . . விதானத்தின் கீழாக நிலாச்சாப்பாடு உண்ண வேண்டுமென்று சொன்னீர்களே!
- ரகு : ஆமாம்.
- (அந்தப்புரத்தின் கடைக்கோடியிலுள்ள சேமங்கலத்தின் மெல்லிய ஓசை கணகணவென மும்முறை ஒலிக்கிறது).*
- ரகு : வரச்சொல். உன் தோழி அங்கே இருந்தால் ஒற்றனை இங்கே வரச் சொல்.
- ராணி : வந்து இரண்டு விநாடி ஆவதற்குள் ஒற்றன் ஓலை கொண்டு வந்து விட்டானா? நிம்மதி என்பதே உங்களுக்குக் கிடையாதா?
- ரகு : தாலி பறிபோகிறது போல ஏன் துடிக்கிறாய்? போ, உள்ளே! (உரத்து) உள்ளே அனுப்பு அவனை?
- (ராணி கோபமாகப் பார்த்தபடியே மறைவாகப் போகிறாள். தோட்டத்துள்ளே மரியாதையோடு ஒற்றன் வருகிறான். வணக்கம் செய்கிறான்).*
- ரகு : தள்ளி வா, இங்கே நின்று பேசவேண்டாம். ராணியின் காதில் விழுந்துவிடும். நாம் செய்யும் சூழ்ச்சி வேறு எவர் காதிலும் விழக்கூடாது.
- (பணிவோடு குனிந்து அருகாக வந்து வாய் புதைத்து).*
- ஒற் : அரசே . . .
- ரகு : பொம்மன் எங்கே இருக்கிறான்?
- ஒற் : அதைச் சொல்வதற்குத்தான் வந்தேன். (சுற்று முற்றும் பார்த்துவிட்டு) நமது ராஜ்யத்து எல்லைக்குள் ஒரு காட்டிலே நாடோடிகள்போலப் பதுங்கி யிருக்கிறார்கள்.
- ரகு : நமது எல்லைக்குள்தானே? அதுதான் கும்பெனியார் நமது கருணையை எதிர்பார்க்கிறார்களே?
- ஒற் : கும்பெனியார் பாரா கடினமாக இருப்பதால் அவர்கள் மண்டபத்தைவிட்டு வெளியே வர இயலவில்லை. அவரோடு ஊமைத்துரையும் இருக்கிறார்.
- ரகு : அப்பாடா! அவ்விருவருக்கும் நான் அஞ்சிய காலம் உண்டு. அவர்களே தலைமறைவாக இங்கு வந்துவிட்டதால் நமக்கு யோகம் பொத்துக்கொண்டு வரப்போகிறது என்று சொல்.
- ஒற் : தங்கள் சித்தம். ஆண்டவன் நமக்குத் துணை செய்வார். கும்பெனியார் நமக்குச் செய்யப்போகும்.....

ரகு : ஒருவார காலமாகப் போட்டதிட்டம் கைமேல் பலன் தரப்போகிறது. திருக்களம்பூர் முத்துவைர அம்பலக்காரரையும் உன்னுடன் கூட்டிப்போ.

ஒற் : உத்தரவு அரசே.

(திரும்பிப் பாராமல் ஒற்றன் பின்வாங்கிச் செல்கிறான். மீண்டும் சேமங்கல ஒலி. ராணி வருகிறாள்)

ரகு : வா. உன்னிடம் சற்றுமுன் மறைத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இனிமேல் அதுகூட வேண்டுவதில்லை. நான் யார் தெரியுமா?

ராணி : என் தெய்வம் எனக்கு வாழ்வு தந்த பெருமான்.

ரகு : இத்துடன் நான் புதுக்கோட்டை அரசன் மட்டுமா? கும்பெனியாரின் ஏகப் பிரதிநிதி. சக்கரவர்த்தியென்று வடக்கே ஆள்பவர்களைச் சொல்லுகிறார்களே, இனி தென்னாட்டுக்கு நான் ஏகச் சக்கராதிபதி.

ராணி : என்ன சொல்கிறீர்கள்? போரிட ஆயத்தம் செய்துவிட்டீர்களா?

ரகு : போர் இல்லை. வாள் இல்லை. புத்தி ஒன்றுதான் தென்னாட்டானுக்குத் தேவை. காரியம் முடிந்துவிட்டது. நேற்றுவரை, பழம் நழுவி பாலில் விழுந்தது இன்றுதான் என் வாயிலேயே விழப்போகிறது.

ராணி : பாலும் பழமுமா?

ரகு : கட்டபொம்மனும் ஊமைத்துரையும் எனது அரசியல் பசிக்கு இரையாகி விட்டார்கள்.

ராணி : என்ன? அவர்களைக் கொல்லுவதா?

ரகு : இதுதான் பெண்களுக்கு அரசியல் அறிவே கூடாது என்று சொன்னேன். இனிமேல் உன்னிடம் சொன்னால் எக்கேடும் வராது. படிக்கிறேன் கேள்.

இந்த நிருபம் வரையும் கலெக்டர் விடுக்கும் வேண்டுகோள் என்னவெனில் விஜயரகுநாத தொண்டைமான் அரசே. பலமற்றுப் போன பாஞ்சாலங்குறிச்சி கட்டபொம்மன் என்ற துரோகி தலை மறைவாகத் திரிகிறான். அவனைத் தேடப் பாளையக்காரர்கள் பலரும் முயற்சி செய்கிறார்கள். தாங்கள் நினைத்தால் முடியாததும் உண்டோ? வெற்றிக்குத் தங்கள் துணையைப் பெரிதும் விரும்புகிறேன். இதனால் கும்பெனியார் ஆட்சிக்கும் தங்களுக்கும் நன்மை ஏற்படும். நமக்கு நன்மை, உமக்கும் நன்மை பல.

ராணி : ஐயோ கும்பெனியார் கூற்றுக்கு நீங்கள் இரையாகிவிட்டீர்களே? கட்டபொம்மனும் அவர் தம்பி ஊமைத்துரையும் நமது நாட்டவர்களாயிற்றே?

ரகு : கும்பெனியார் படைபலம் உனக்குத் தெரியாது, என்னுடைய மன வேகமும் அறியாத அபலைப் பெண் நீ.

ராணி : பெண்ணாக இருந்தால் என்ன? மனச்சாட்சி என்பதாக ஒன்று . . .

ரகு : ஆளநினைப்பவர்களுக்கு அது - மனச்சாட்சி - இருக்கக்கூடாது, சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் செய்யாத அரசன் சண்டாளன்.

ராணி : நான் சொல்லித் தங்களுக்கு அறிவுரை கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அந்நியர்களுக்கு நம்மவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதா? பரம்பரைத் தமிழ் படித்த தங்களுக்குத் தெரியாதா? தமிழ் வேந்தர் பண்பும் அதுவல்லவே...

ரகு : அந்தப்புரத்தில் அரசியல் பேசாதே. அன்பியல் பேசு, இன்பஇயல் பேசு. ஆயிரம் கட்டபொம்மன் பதினாயிரம் ஊமைத்துரைகளைவிடக் கும்பெனியார் பலசாலிகள், ஆதிக்கம் உள்ளவர்கள் என்பதை நீ கண்டாயா?

(தோட்டத்துச் சேமங்கலம் மெதுவாக ஒலிக்கிறது. ராணி அப்பக்கம் பார்வையைச் செலுத்துகிறாள். தோழி எட்ட வந்து கொண்டே.)

தோழி : ஒற்றர் தலைவர் வந்துள்ளார். சேதி உடனே பேசுதல் வேண்டுமாம்.

ரகு : அங்கே நானே வருகிறேன்.

(சேமங்கலம் இருந்த பக்கம் நடந்து போகிறார். தோழி செடியில் ஒண்டிக்கொண்டு ராணியின் அருகாக வந்து விட்டாள்)

ரகு : என்ன காரியம்?

தலை : அரசே, எதிர்பார்த்த சிங்கங்கள் நமது அரண்மனைக்கே வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களை எங்கே வரவேற்பது? தங்க வைப்பது?

ரகு : *(மகிழ்ச்சி)* வந்து விட்டார்களா? அபயம் அடைக்கலம் என்று வந்துள்ளார்களா? ஆதிக்கம் அட்டகாசம் என்று வந்தார்களா?

தலை : அடைக்கலப் படலந்தான். அவர்கள் ஒளிந்து கொள்வதற்கும் பந்தோபஸ்தாக இருப்பதற்கும் இடம் தேவை.

ரகு : நாய்க்குப் பயந்து பூனையின் வீட்டுக்குள் வந்த எலிகள் போல வந்து சிக்கிக் கொண்டார்களா? அவர்களுடன் எத்தனை நபர்கள் வந்தாலும் அத்தனை நபர்களுக்கும் கோலாகலமாக விருந்து உபசாரம் நடக்கட்டும். அவர்களை நாளை பார்க்கிறேன் என்று சொல். திட்டங்கள் சரியாக நடக்கட்டும்.

(இவர்கள் பேச்சின் எந்தச் சொல்லும் ராணிக்கும், தோழிக்கும் விழவில்லை. அரசர் மீண்டும் மலர் மஞ்சத்துக்கு வருவார் என எதிர்பார்க்க, அவர் தோட்டத்தின் வேறு வழியாக ஆலோசனை மண்டபத்துக்குப் போகிறார். தோழி வருகிறாள்.)

- தோழி : தேவி, ஏன் அரசர் இங்கே வரவில்லை?
- ராணி : அவர் எப்படி வருவார்? கும்பெனியார் அனுப்பிய ஓலை அவரை மயக்கிவிட்டது. பெண்ணே, உனக்குத் தெரியும். கட்டபொம்மன், ஊமைத்துரை இருவரும் எவ்வளவு பெரிய வீரர்கள் என்பது அவர்களுக்கு வருகின்ற தீங்கு நமக்கு வந்தது போல. அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்!
- தோழி : நமது அரண்மனைச் சமையல்காரர்கள் நால்வரை உதவிக்கு உடனடியாக அனுப்ப வேண்டுமாம்.
- ராணி : அதற்குள் உத்தரவுகள் வந்துவிட்டனவா? சமையல்காரர்களை அனுப்பிவிட்டு உடனே வா.

(ஓடுகிறாள் தோழி)

அங்கம் - 2

(கும்பெனியார் படையின் ஒரு பகுதி முகாம் போட்டிருக்கும் இடத்தின் கூடாரம் அருகாக ஒற்றன் வருகிறான். அவனைக் கும்பெனிப் படைத் தலைவன் வெள்ளைக்கார கமாண்டர் வரவேற்கிறான்)

- கமா : யார் அவன்? யார் நீ?
- ஒற் : நான் புதுக்கோட்டை மன்னரது ஒற்றன்
- கமா : அவருடைய நாட்டு ஒற்றனா? அதற்கு அடையாளம் இருக்கிறதா?
- ஒற் : சமூகத்திலிருந்து அனுப்பிய தபால் இருக்கிறது. கட்டபொம்மன் ஊமைத்துரை இருவரையும் பிடித்து வரவேண்டும் என்ற ஓலை. எங்கள் அரசர் விஜயரகுநாத தொண்டைமான் அனுப்பியுள்ளார்.
- கமா : கட்டபொம்மனுடன் படை ஏதேனும் வந்திருக்கிறதா?
- ஒற் : படைகளைவிடப் பெரிய படை ஒன்று இருக்கிறது. அது தான் ஊமைத்துரை என்ற படை.
- கமா : தள்ளு குப்பையிலே! இரண்டே நபர்கள். நமது பெரிய படையுடன் புறப்படலாமா?
- ஒற் : அரசர் தகவல் கொடுத்தபடி வந்தேன். எங்கள்மீது சந்தேகம் வராமல் இருக்க, நான் முன்னதாகவே குதிரையில் போகிறேன்.
- கமா : செல். சிறிது இளைப்பாறிப் போ.
- ஒற் : ஆகட்டும், துரைகளே.

(ஒற்றனை, சிப்பாய் ஒருவன் உணவிற்கு அழைத்துப் போகிறான்)

அங்கம் - 3

(ஒற்றர் தலைவன் ரகசிய வழியாக அரசர் ரகுநாதனைக் காண வருகிறான். அரசர் ரகசியகூகை வாயில் அருகாகச் சாளரத்தருகே நிற்கிறார்)

ரகு : யாரது?

தலை : நான்தான் அரசே, வேறு எவர் இவ்வழியாக வர இயலும்?

ரகு : நீதானா? உள்ளே படுத்து உறங்குபவர் யார்?

தலை : பட்டு மெத்தையில் படுத்து உறங்குவது கட்டபொம்மன். அதற்கு அருகாக உறங்குவது ஊமைத்துரை.

ரகு : இருவருக்கும் எவ்விதமான வித்தியாசமும் தெரியவில்லையே!

தலை : இவ்வளவு தொலைவிலிருந்து பார்த்தால் தெரியாது. தங்கள் உத்தரவுப்படியே நமது வீரர்கள், அருகாக உள்ள அறையில் வேல், கம்பு, வீச்சரிவாளுமாகப் பதுங்கியிருக்கிறார்கள்.

ரகு : விருந்தினருக்குக் கொடுக்கும் உணவுத் திட்டமே அந்த வீரர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவு.

தலை : அப்படியே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

ரகு : வெகு கவனமாக இருவரையும் பிடிக்க வேண்டும். கும்பெனி வெள்ளையனுக்குத் தகவல் கொடுக்கப் போனவன் வந்து விட்டானா?

தலை : வந்துவிட்டார். கும்பெனியார் பெரிய படையுடன் வருகிறார்களாம். அது தேவைப்படாது. நாம் இவர்களைச் சுலபமாகப் பிடித்துவிடலாம்.

ரகு : சந்தேகம் தோன்றாதவாறு அவர்கள் தூங்கும் போதே பிடித்துவிட வேண்டும்.

தலை : அதற்குத்தான் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியே எதிரியின்படை எந்த விநாடி வந்தாலும் தாங்கள், அவர்களை எதிர்கொண்டு அழைக்கப் போகலாம். நாங்கள் இவர்களைப் பார்த்துக் கொள்கிறோம்.

ரகு : (தமது மோதிரம் ஒன்றைக் கழட்டி) இதைப் பரிசாக வைத்துக் கொள்.

தலை : வெற்றிக்குப் பின் விருது வழங்க வேண்டும்.

ரகு : உன் திறமை எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது.

(ரகுநாதன் சாளரத்தின் கதவைச் சாத்திவிட்டுப் படிகள் வழியாக இறங்குகிறான். ஒற்றர் தலைவனும் பின் தொடர்கிறான்)

அங்கம் - 4

(தோழி வேகமாக ஓடி வருகிறாள். அவளை என்ன காரியம்? என்று ராணி கேட்கிறாள். முச்சிளைப்பாறியபடியே)

தோழி : தேவி, விருந்தினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நமது வீரர்களுக்கும் விருந்து தட்புடலாக நடைபெறுகிறது. அதற்காகத்தான் நான்கு சமையல்காரர்கள் போனார்களோ? என்ன காரியம் . . .? வாருங்கள். நீங்கள் என்ன செய்வீர்களோ? நம்மைத் தஞ்சம் என்று வந்து அடைக்கலம் புகுந்தார்களே, அவர்கள் சிறைவாசம் அனுபவிக்கப் போகிறார்கள்.

ராணி : பதறாதே விருந்து மண்டபத்துக்குள்ளே நான் வர விரும்பவில்லை.

தோழி : நமது மேன் மாடத்து வழியாகப் பார்த்தால் அந்த அறைக்குள் நடப்பதை வடபக்கத்துச் சாளரம் காட்டும்.

ராணி : நான் பார்க்க விரும்பவில்லை. நீ போய் வேடிக்கை பார், அல்லது நீயும் ஒற்று அறிந்து உன் அரசருக்குச் சொல், உனக்குப் பரிசு கிடைக்கும்.

(விருந்து மண்டபத்துள்ளே சில பாத்திரங்கள் உருளும் ஓசை மட்டும் கேட்கிறது)

தோழி : தாங்கள் வரவில்லையென்றால் நான் போகிறேன்.

(நடக்கப்போகும் காட்சிகளைக் காண ஆவலோடு ஓடுகிறான். ராணியும் மெதுவாகப் போகிறாள்)

ராணி : பிடித்து விடுவார்களா?

தோழி : வாருங்கள், பார்க்கலாம்!

(இருவரும் படிகள் வழியாக மாடிக்கு ஏறுகிறார்கள். மாடியின் படிகள் மையமாகத் திரும்பும் கட்டத்தில் சாளரத்தின் வழியாகப் பார்த்தால் தெரிகிறது. இரு கட்டில்களில் கட்டபொம்மனும், ஊமைத்துரையும் படுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் வீரன் ஒருவன் பூனைபோல பயந்து அடிமேல் அடி வைத்து முக்கிற்கு நேராகக் கையை வைக்கிறான். ஊமைத்துரை முக்கிற்கு நேராக கை வைக்கும்போது ஊமைத்துரையின் கரங்கள் சாடிப் பிடித்து வீரனைத் தூக்கி எறிகின்றன)

வீரன் : ஐயோ நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஒன்றும் செய்யவில்லை. (கதறுகிறான்) கை ஓடிகிறதே.

ஊமை : கத்தாதே. யார் செய்த சூழ்ச்சி? யார், சொல்லடா.

(பக்கத்து அறையில் இருக்கும் வீரர்கள் பத்திருவது பேர் சாளரத்து வழியாக, வேவு பார்க்க வந்த வீரன் கைமுறுக்கப் படுவதைப் பயத்தோடு பார்க்கிறார்கள். மோவாயில் குத்து விழுகிறது)

வீரன் : மகாராஜா என்னை விட்டுவிடுங்கள். கோடி கோடி பெரிய கோடிப் புண்ணியம் உண்டு.

ஊமை : 'தூங்குகிறாயே ஊமைத்துரை தூங்காதே' என்று எச்சரிக்கை செய்ய வந்த வீரன் நீ ஒருவன்தானா? இன்னும் எத்தனை பேர் சொல்.

(ஊமைத்துரை கழுத்தைப் பிடித்து நெறிக்கிறார்)

வீரன் : ஐயோ, குரல்வளையை நெறிக்காதீர்கள். சொல்லுகிறேன். அடப்பாவிடளா, (குத்து விழுகிறது) என்னை வேவு பார்க்கச் சொல்லிவிட்டுப் பக்கத்து அறையில் என்ன செய்கிறீர்கள்?

ஊமை : நீ எப்படிச் சாகிறாய் என்பதை அவர்கள் அங்கே நின்று பார்க்கிறார்களா?

வீரன் : மகாராஜா உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் விட்டு விடுங்கள். ஒற்றர் தலைவர் முத்துவை அம்பலக்காரர் ஏற்பாடு இவைகள்.

ஊமை : பேதையே, நீயல்லவா அம்பலமாகிறாய். உன் உயிரல்லவோ இப்பொழுது அம்பலமாகிறது. (வீரன் கத்தவே அவன் வாயில் கைபொத்தி) கத்தாதே, அண்ணா அயர்ந்து தூங்குகிறார். இல்லாவிட்டால் உன்னை ஆகாயத்தில் தூக்கி வீசிப் பந்தாடுவேன். பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் வீரத்தைப் பரிசோதனை செய்ய வந்த பதரே.

(ஊமைக் குத்தாக வெளியே சத்தம் வராதபடி போட்டுக் குத்துகிறான். அடி தாங்க முடியாதபடி நெளிகிறான்.)

வீரன் : ஐயோ அடிக்கிறார். கொல்கிறார். ஐயோ யாரும் இல்லையா?

(பாம்புபோல நெளிந்துபோய் கட்டபொம்மன் காலைப் பிடித்துக் கதறுகிறான்)

என்னைக் காப்பாற்றுங்கள், துரையே! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

கட்ட : (விழித்துப் பார்த்து) என்ன ஊமைத்துரை தம்பீ, இது என்ன? புகலிடம் தந்தவர் வீட்டில் போர்க்களத்தையா கொண்டு வந்தாய்? விடு அவனை.

ஊமை : கூப்பிடு, வீரனே உங்கள் விஜயரகுநாத வீரனைக் கூப்பிடு. அந்தப் பதரைக் கூப்பிடு. விருந்திட்ட வீணனைக் கூப்பிடு.

கட்ட : (படுக்கையிலிருந்து எழுந்து அமர்ந்து பாதித்தூக்கத்தில்) ஏண்டா தம்பி, இவனை அடித்தாய்? அப்பாவியாக இருக்கிறானே!.

ஊமை : அப்பாவிதான். நீங்களும் நானும் தூங்குகிறோமா, எம பட்டினம் அனுப்பலாமா என்று உளவறிய வந்த உத்தமப் பாவி.

கட்ட : எழுந்து போ வீரனே. போ, இனி ஒன்றும் செய்யமாட்டான். (எவ்விதமான கலவரமும் இல்லாதபடி) என்ன நடந்தது தம்பி?

வீரன் : என் குறுக்கே முறிந்துவிட்டது. என்னால் நடக்க முடியவில்லை!

ஊமை : எழுந்து வந்தவர்கள் ஊர்ந்துதான் போக வேண்டும். மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப் போகும்படி செய்ய வேண்டும். அண்ணா, நீங்கள் கும்பகர்ணனைப் போலத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள், இவர்கள் உங்களுக்குச் சாவு மணி அடிக்க . . .

கட்ட : நிறுத்து. இந்தப் பதருக்காக நீயும் நானும் அஞ்சுவதா? நாம் உண்ட வீட்டில் இருக்கிறோம்.

ஊமை : உண்டி கொடுத்து உறக்கம் கொள்ளும்போது உயிரைப் பறிக்கத் திட்டம் தீட்டிவிட்டார். விருந்து கொடுத்து விழிமூடும்போது வெட்டிச் சாய்க்கத் திட்டம் போட்டுவிட்டார்கள் அண்ணா. இனிமேல் நடக்காது. நான் விழித்திருந்ததால் நாம் பிழைத்தோம்.

கட்ட : என்ன நடந்தது?

ஊமை : புதுக்கோட்டை அரசின் துரோகப்படலம் நடந்தது. நாட்டுத் துரோகியின் நயவஞ்சகம் நடந்தது.

(குறுக்கு ஒடிந்த வீரன் பாம்பைப் போலப் பயந்து பயந்து ஊர்ந்து சுவர் ஓரம் போகிறான்)

(கோபத்தால் அறைக்கதவுகளைப் படார் படார் என்று காலாலும் முஷ்டியாலும் உடைத்த ஊமைத்துரை, தான் படுத்திருந்த கட்டில்காலை மிதித்து உடைக்கிறான். கட்டிலின்கால் கதை போன்று பயன்படுகிறது)

கட்ட : தம்பி, நமக்கு அரசர் ஆப்தநண்பர்.

ஊமை : ஆம் அண்ணா, நமது உயிருக்கு ஆப்த எமன் அவர்தான். நம்பிக்கை கொண்டு வந்தவர்களைத்தானே துரோகம் செய்யலாம். நம்பாத நமக்குத் துரோகம் செய்ய முடியாது.

கட்ட : நான் சொல்வது உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா?

ஊமை : அண்ணா, நம்பிக்கையால் அழிந்துபோனது தமிழகம். நன்றியைக் கடைப்பிடிப்பதால், அழிந்து போகிறது தமிழகம். இன்னுமா புல்லுருவிகளிடம் நம்பிக்கை வைக்கச் சொல்லுகிறீர்கள்.

(அருகாகக் கிடக்கும் கட்டை ஒன்றால் கதவுகளை உடைக்கிறான். அறைக்குள் பதுங்கின வீரர்கள் அலற ஆரம்பிக்கிறார்கள். நாங்கள் தவறு செய்யவில்லை. தவறு செய்யவில்லை என்று கூக்குரல் போடுகிறார்கள்)

கட்ட : எதற்காக உன்னுடைய பலத்தை இங்கே பரீட்சை செய்கிறாய்? இவர்கள் கும்பெனியார் அல்லர், நமது அண்ணன் தம்பி போன்றவர்கள். தொண்டைமானிடம் உண்ட சோற்றுக்குத் தொண்டர்கள். சந்தர்ப்பத்தால் இவர்கள் பாவம் செய்தவர்கள்.

ஊமை : புதுக்கோட்டை மன்னனை இதோ ஒரு நொடியில் மாய்த்து அவன் குடலை மாலையிட்டு வருவேன். அண்ணா, என்னைத் தடுக்காதீர்கள்!

(கதவு உடைபடுவதையும் ஊமைத்துரையின் கோபாவேசத்தையும் மாடிச் சாளரத்தின் வழியாகக் கண்ட ராணி தோழியைக் கரகரவென இழுத்துக் கொண்டு இறங்குகிறாள். ஊமைத்துரை, உடைத்த கதவின் அருகாக ஒரு வீரனைப் பிடித்து இழுக்கிறான்).

ஒற் : விட்டு விடுங்கள். விட்டு விடுங்கள்.

வீரன்-1 : அவன்தான், அவன்தான் கும்பெனியாருக்குத் தூது போனவன், ஒற்றன் குதிரையில் போனான்.

(என்பதாக சுவர் அருகாகப் படுத்தபடியே கத்துகிறான்)

ஊமை : கேட்டுக்கொள். அண்ணா.

ஒற் : நான்தான் விஜயரகுநாதர் ஆணைக்குப் பயந்து போனேன்.

ஊமை : என்னுடைய ஆணைக்குப் பயந்து எம பட்டினம் வரை தூது சென்றுவா.

(கைவாளை ஓங்குகிறான், வெட்டுப்படாமல் இருக்க கட்டபொம்மன் எழுந்து வந்து தடுக்கிறான்)

ஊமை : அண்ணா தடுக்காதீர்கள், நமக்கு அழிவை வரவழைக்கிறீர்கள்.

கட்ட : (ஒற்றனை நோக்கி) ஏனப்பா, உங்கள் மன்னர் எங்களைப் பிடிக்கவா உங்களுக்குச் சோறு போட்டு அறையின் அருகாக ஒளிந்து இருக்கச் சொன்னார்?

ஒற் : ஆம்

கட்ட : (சிரிப்பு)

ஊமை : அண்ணா கேள்வியைக் கேட்டுக்கொண்டு கெக்கலிப்பாகச் சிரிக்கிறீர்களே கட்டபொம்மன் என்றால் கதலி வாழைத்தண்டு என்று எண்ணினானா? (கையிலுள்ள கட்டில் கட்டை ஒன்றைத் தூக்கியபடி) இப்பொழுதே எங்கிருந்தாலும் அந்த ரகுநாதனை, கும்பெனியார் அருகாக அனுப்பி வைக்கிறேன். நாட்டுப்பற்று இல்லாத மிருகமே, என்ன செய்தாய்? அண்ணா வரும்போதே சொன்னேன், இந்த மண் நமது பாண்டிய நாட்டு மண்ணல்ல. நம்ப வேண்டாம் என்றேனே...

கட்ட : தம்பி, வீரர்களை எதுவும் செய்ய வேண்டாம்.

(‘ஓடுங்கள், ஓடுங்கள்’ என்ற குரல் கேட்கின்றது. ஊமைத்துரை சாளரத்தின் வழியாக எம்பித் தாவுகிறான்)

ஊமை : அதோ, தோட்டத்தின் வழியாக ஓடுகிறான் புதுக்கோட்டைப் புல்லுருவி, போகட்டுமா அண்ணா!

- கட்ட : தம்பி, கொல்லாதே, இழுத்துவா.
- ஊமை : அண்ணா இங்கே வந்து பாருங்கள் செந்தூள் பறக்கிறது. படைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் இங்கே தங்கும் ஒவ்வொரு விநாடியும் ஆபத்து. எழுந்து வாருங்கள் அண்ணா, ராஜ்ய பாரம் நடத்துபவர் போன்று உட்கார்ந்திருக்கிறீர்களே.
- கட்ட : எனக்கு எல்லாம் கனவாக இருக்கிறது. ரகுநாத தொண்டைமான் நேற்று விருந்திடும்போது எவ்வளவு அன்பு மொழிகள் சொன்னார்! சொல்லுக்குச் சொல் தேன் தித்தித்தது. பால் மணந்தது, நெய் ஒழுகிறதே. அதை எண்ணுகிறேன், தம்பீ.
- ஊமை : அண்ணா, விஜயரகுநாதன் குடலை மாலையாகப் போடாமல் ஊருக்குத் திரும்பக் கூடாது. பின்னர் அவன் குடலை, பாலிலே நனைத்துப் பருந்துக்குப் போடுவோம். தேனிலே நனைத்துத் தெரு நாய்க்குப் போடுவோம்.

(ஊமைத்துரை வெளியே தோட்டத்துப் பக்கம் குதிக்கும் ஓசை கேட்டதும் அறைக் கதவு திறக்கிறது)

- கட்ட : யாரங்கே?
- ராணி : (அறைக்குள் நின்றபடியே) தோழி சொல். நாம் யாரென்று!
- கட்ட : பெண் குரலாக இருக்கிறது. யாரது? டேய், எழுந்து யாரென்று பார்.
- வீரன் : (பாம்பு போல ஊர்ந்து செல்ல முயல்கிறான்)
- ஒற் : (நடுங்கியபடியே) அது அரசியார் குரல்.
- ராணி : ஆமாம். அந்த அபாக்கியவதிதான். சொல் தோழி அரசர் எங்கே போனார்?
- தோழி : அரண்மனையின் ரகசிய வழியாகப் போயிருப்பார் ராணி.
- ராணி : நான் சொன்னதைச் சொல். கொண்டு போ. தாம்பாளத்தைக் கொண்டு போ.

(தோழி நடுங்கியபடியே வருகிறாள். கட்டபொம்மன் பார்வை அதில் கவிகிறது. மல்லிகை மலர்கள் வெற்றிலை, இரண்டு மஞ்சள் விரலிகள், பழம் இருக்கின்றன)

- கட்ட : என்னம்மா உங்கள் அரசியார் வெற்றிலை பாக்கு அனுப்புகிறார்களா?
- தோழி : (பணிவாகத் தாழ்த்தி) இதை ராணியார் . . .
(பளிச்சென்று தங்கத் தாலி மின்னுகிறது)
- கட்ட : என்ன?
- தோழி : மாங்கல்யப் பிச்சை, தங்கள் காலடியில் வைக்கச் சொன்னார்.

கட்ட : (வைக்க முயற்சி செய்யவே) வைக்காதே எடுத்துக் கொண்டு போ. அரசரை ஒரு நாளும் நான் ஏதும் செய்ய மாட்டேன்.

தோழி : ஊமைத்துரையவர்கள் செய்துள்ள சபதத்தைக் கேட்ட ராணியார் தங்களுக்குக் காணிக்கையாக இதை அனுப்பினார்கள்.

கட்ட : போதும் உளறாதே. ராணியின் பொற்றாலிக்கு என்னாலோ, என் தம்பியாலோ ஆபத்து ஒன்றும் இல்லை. அவருக்கு ஆபத்து அவரால் தான்! எடுத்துப் போ. கொண்டு போய் ராணியிடம் கொடுத்துவிடு. ஓடு, ஓடிப்போ, நிற்காதே. நாங்கள் அக்கிரமக்காரர்கள் அல்லர். அயோக்கியர்கள் அல்லர். வஞ்சனை செய்தவர்கள் அல்லர். வாக்கு ஒன்றுதான். உண்ட வீட்டிலே என்றுமே துரோகம் செய்யமாட்டோம்.

தோழி : (கட்டபொம்மனின் வீறுகொண்ட சொற்கள் கேட்டுப் பயந்து ஓடுகிறாள்) அரசியாரிடம் கொடுத்து விடுகிறேன்.

(ஊமைத்துரை தொப்பென உள்ளே குதிக்கிறான்)

கட்ட : வா தம்பீ.

ஊமை : தட்டத்தில் என்ன? கொண்டு வா தட்டத்தை, விஜயரகுநாதன் தலையை இப்படியே ஏந்திக்கொண்டு போகும் காலம் வருகிறது. (தாலியைப் பார்த்து) என்ன அண்ணா இது?

(தோழியை மறிக்கிறான்)

கட்ட : தம்பீ, நீ எனக்குத் தம்பியாக நடந்து கொண்டு வந்தது உண்மையென்றால் தலைவணங்கி வழியைவிடு.

(ஊமைத்துரை தலை தாழ்த்தி வழிவிடுகிறான்)

கட்ட : போகலாம், தோழி. உங்கள் அரசியாருக்குச் சொல். அவர்கள் பூவும் மஞ்சளும் இருப்பார்கள்.

ஊமை : அண்ணா, அந்தக் கோழை போய்ப் புகுந்து கொண்ட இடத்தைப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். தங்களிடம் உத்தரவு பெற வந்தால், தாங்கள் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்து விட்டீர்கள். கோழைக்கு உயிர்ப்பிச்சையா? நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்த சண்டாளனுக்குச் சலுகையா?

கட்ட : என் சகோதரியின் மாங்கல்யமாக எண்ணுகிறேன். பெண் அபலை அவள், என்னை நம்பினாள். நாம் அபயம் கொடுக்க வேண்டும்.

துரை : நீங்கள் பாண்டிநாட்டுப் பண்பு கொண்டாடும் தருணம் இதுவா?

கட்ட : *(அதிகாரமாக)* போடு கீழே உன்னுடைய கரத்திலுள்ள கட்டையைக் கீழே போடு. உன்னுடைய உடைவாளை இடுப்பிலே செருகு.

(யந்திரம் போலச் செய்கிறான்).

- துரை : *(தலை தாழ்த்தி)* என்னுடைய சபதம் வீணாக வேண்டுமா?
- கட்ட : தம்பீ! பெண்ணுக்கு என்றுமே நாம் எதிரிகள் அல்லர். அன்பின் அடிமைகள். நாம் கொடுத்துள்ள வாக்கு என்னாவது? நாம் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யலாமா? பெண்ணின் உள்ளம் உனக்குத் தெரியாது. அவளுக்குத் தெய்வம் ஒன்றே. நமது விரோதியை அல்ல. ராணியாரின் தெய்வத்தை நீ கொல்லுகிறாய்.
- துரை : அண்ணா, உங்கள் நிழல் நான், உங்கள் வாக்கு நான், உங்கள் செய்கை நான், மன்னித்து விடுங்கள்.
- கட்ட : தம்பீ, வீரத்தைவிடப் பெரிது கொடை. வீரத்தைவிடப் பெரிது தியாகம், நிமிர்ந்து நில், உன் மனம் புண்படப் பேசி விட்டேனோ?
- ஊமை : இல்லையே அண்ணா! *(சிரிக்க முற்படுகிறான்)*. சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிட்டோம் என்ற எண்ணம் என்னை வதைக்கிறது.
- கட்ட : இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் என்றைக்கு வந்தாலும் எவன் நமது உயிரை வதைத்தாலும் பெண்களுக்கு இரக்கம் காட்டத்தான் ஆண்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே வீர சபதம் வேண்டாம். அத்தனையும் அன்பு, அன்னையருக்கு என்றும் அன்பைச் சொல். *(வீரமாக)* பதுங்கிக் கிடக்கும் வீரர்களே, பாய்ந்து வாருங்கள், நீங்கள் எங்களைச் சிறை செய்யுங்கள். உங்கள் அரசர் என்ன ஆணையிட்டாரோ அதன்படி அவரிடம் எங்களைக் கொண்டு சேருங்கள்.
- ஒற் : தங்களைச் சிறை பிடிப்பதா?
- வீரன் : தங்கள் வார்த்தையை நம்பிவிடலாம். தங்கள் தம்பியின் வார்த்தையை நம்ப முடியாது *(குறுக்கை நெளிக்கிறான்)*.
- கட்ட : தம்பீ, அந்த வீரன் உன்னை நம்பவில்லையாம். வர்மத்தட்டு ஏதாவது செய்திருந்தால் அவனை நிமிர்த்துவிடு. அவன் உடல்போல உள்ளமும் நிமிரட்டும்.

(ஊமைத்துரை வீரன் அருகாகப் போய் அவன் முதுகைத் தொடவே பயம் கொள்ளுகிறான். நரம்பின் மேலாக அழுத்தம் கொடுத்ததும் வீரன் சிரித்தபடியே எழுந்து கைகூப்புகிறான்.)

- ஊமை : அண்ணா, இன்னும் என்ன தொண்டுகள் செய்ய வேண்டும்?
- கட்ட : உன் மனம் புண்பட்டிருப்பதை அறிவேன். படைவீரர்களே, எங்களை நீங்கள் கைது செய்யலாம். இது வேஷமன்று, வேண்டுகோள். எங்களால் உங்கள் அரசரே வாழப்போகும்போது, அவருடைய ஊழியர்களான நீங்களும் நன்றாக வாழுங்கள். இது உண்மை.

(ஊமைத்துரை அறைக்குள் பார்க்கிறான். முகத்திலே சாந்தம்)

ஊமை : மன்னரைப் போல மக்கள், அவர்களுக்குப் பயம் நீங்காது. நானே அவர்கள் மத்தியில் போய் விலங்கிடச் சொல்லுகிறேன்.

(பக்கத்து அறைக்குள் நுழைகிறான். கட்டபொம்மன் கைகொட்டி நகைக்கிறான்).

வீரன் : நாங்களாவது, கைது செய்வதாவது?

(கையெடுத்து வணக்கம் செய்கிறான்)

கட்ட : நான் தப்பிச் செல்ல முயன்றால் சண்டை வரும். உங்கள் அரசர் முன்னால் கைதியாகக் கொண்டு போங்கள். தம்பீ, உன்னோடு நானும் வருகிறேன்.

(போய்விடுகிறான். எங்கும் அமைதி).

அங்கம் - 5

(பெண்கள் இருக்கும் அந்தப்புரத்துக்குள் விஜயரகுநாதர் ஓடி வருகிறார். அங்கே வந்து கதவைச் சாத்திக் கொண்டிருக்கிறார். பின்னால் தோழியுடன் ராணி வருகிறாள்.)

ராணி : கதவைத் திறவுங்கள். இங்கே ஒருவரும் இல்லையா? எங்கே ஒழிந்தார்கள், யாரது?

ரகு : *(மெதுவாக)* யாரது?

ராணி : யார், அரசரா? தாங்கள் இங்கேயா இருக்கிறீர்கள்?

ரகு : ஆமாம், பின்னால் யாருடைய காலடி ஓசை?

தோழி : வணக்கம் அரசே.

ரகு : நீயா? என்னைத் துரத்திக் கொண்டு ஊமைத்துரையின் குரலும் ஆங்காரமும் வந்ததே?

ராணி : அந்தப்புரத்துக்குள்ளே வந்து ஒளிந்துகொண்டதால் சாகவில்லை நீங்கள்.

(தோழியின் கையிலுள்ள தாம்பாளத்தை வாங்கி அரசர் காலடியில் வைத்து வணங்குகிறாள்)

ரகு : என்ன? என்ன நடந்தது?

ராணி : ஊமைத்துரையின் சபதம் விலக வேறு வழியில்லை. அரசே என்னை மன்னித்து விடுங்கள்.

ரகு : எங்கே ஊமைத்துரை?

தோழி : அவர் தங்களைக் கொல்வதற்கு, தமது அண்ணன் கட்டபொம்மனுடைய உத்தரவைக் கேட்டார்.

ராணி : வாக்குப்பிறழாத பெருந்தகை பொம்மன், அவர் எனக்கு மாங்கல்யப் பிச்சை கொடுத்ததால் . . .

ரகு : நான் பிழைத்தேன். நமது திட்டமும் பிழைத்தது. நன்று, நன்று!

ராணி : ஆமாம். தங்களிடம் ஒரு வாக்குறுதியைப் பெறுவதற்குத்தான் தேடி வந்தேன்.

ரகு : என்ன?

ராணி : உங்களுடைய வீரர்கள் அவ்விருவரையும் பிடிக்கவில்லை, அவரிடம் பிடிபட இருந்தனர்.

ரகு : கட்டபொம்மனும் ஊமைத்துரையும் தாங்களாகவே அகப்பட்டுக் கொண்டார்களா?

ராணி : ஆமாம், பிடித்துப்போகச் சொல்லிச் சும்மா இருந்து விட்டனர். அவர்களுக்கு நான் கேட்கும் உதவியைச் செய்ய வேண்டும்.

ரகு : கும்பெனியார் படை வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு நாழிகையில் வந்துவிடுமே.

ராணி : எனக்கு உயிர்ப்பிச்சை தந்த அவர்களை, என் கண்முன் சிறைபிடிக்கச் சகியேன். அவர்கள் அரசர்கள், வீரர்கள், சொல்லிய சொற்படி நடந்த மல்லர்கள்.

ரகு : பிடிபடக்கூடாது அவர்கள். தப்பி ஓடுவதற்கு வழி சொல்லுகிறாயா?

ராணி : அவர்கள் ஓடமாட்டார்கள். நமது மண்ணைத் தாண்டி பந்தோபஸ்தாகப் போகும்படி நாம் அனுப்பியாக வேண்டும். செய்வீர்களா?

ரகு : செய்கிறேன். ஊமைத்துரையின் சபதம் கேட்டதுமே என் குடல் கலங்க ஆரம்பித்தது.

ராணி : நம்பியவர்களுக்குச் செய்துவிட்டதுபோல, என் வார்த்தைக்கும் துரோகம் செய்து விடாதீர்கள். தோழி, வா இங்கே.

தோழி : தேவி.

ராணி : ஒற்றர் தலைவரை அழைத்துவா. அரசர் இங்கே இருக்கிறார் என்று சொல். பல்லக்கு ஒன்று தயாராகட்டும்.

ரகு : எதற்கு?

ராணி : அவர்கள் இவ்விடமிருந்து தப்பிப் போகும் காரியத்தை ஒற்றனுக்கு ஆக்ரோபோடுங்கள், சொல்லுங்கள்.

ரகு : ஆமாம். நான் இங்கே இருந்தால்தான் உனக்கு என்மீது நம்பிக்கை வரும். போ தோழி, பல்லக்கு ஒன்று ஆயத்தம் செய்யச் சொல்.

ராணி : கண்டிப்பாக நமது மண்மேல் - எல்லையில் - அவர்கள் பிடிபடக் கூடாது. எனக்கு உயிர்ப்பிச்சை, மாங்கல்யப்பிச்சை தந்தவர்கள். அவர்கள் பிடிபடக்கூடாது.

ரகு : ஆகட்டும். பிடிபட மாட்டார்கள், நமது எல்லையில்.

(ராணி கீழே விழுந்து ரகுநாத அரசர் காலைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்ளும்போது வஞ்சனையாகச் சிரித்துக் கொள்ளுகிறார்).

ராணி : (நிமிர்ந்து தாலியைப் போட்டுக் கொண்டபடியே) என்ன சிரிக்கிறீர்கள்?

ரகு : உன் அரசியல் வென்றதை எண்ணிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ராணி : உங்கள் அரசியல் தோற்றத்தை எண்ணிச் சிரிக்கவில்லையே?

ரகு : வெற்றியும் தோல்வியும் ஒருவருக்குச் சொந்தமா?

ராணி : சொன்னதைக் காப்பதுதான் மக்கட்பிறவியின் பயன், வெற்றி தோல்வியைக் காண்பது அல்ல.

ரகு : அந்தக் கவலை உனக்கு வேண்டாம். என் வார்த்தைகள் பொய்யாகாமல் இருந்தால் போதும்.

(ராணி போகிறாள்)

ரகு : (தனக்குள்) நமது நாட்டு எல்லைக்கு அப்பால் போகும்போது அவர்களைப் பிடிக்க வழி செய்தால்? இதையே ரகசியமாக ஒற்றன் வழியாகக் கும்பெனிப் படைக்குச் சேதி அனுப்பினால்...?

(வெற்றிச் சிரிப்போடு நடக்கிறான் ரகுநாதன். வெற்றி அவனுக்கு என்பது சரித்திரம் காட்டும் உண்மை. திரை.)

2. முனைவர் மு. இராமசாமி

தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் நாடகத் துறையில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். மதுரையில் 'நிஜ நாடக இயக்கம்' என்னும் அமைப்பை நிறுவி கடந்த 23 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வருகிறார். இவரின் முனைவர்பட்ட ஆய்வேடான 'தோற்பாவை நிழற்கூத்து' என்னும் நூல் 1980-84 ஆம் ஆண்டிற்கான இராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அறக்கட்டளை விருது பெற்றது. 1998-இல் இவரின் 'தமிழ் நாடகம் - நேற்று இன்று நாளை' என்னும் நூல் திருப்பூர்த் தமிழ்ச்சங்க விருது பெற்றது. 'சாபம்! விமோசனம்?' இவரின் பத்தாவது நாடக நூலாகும்.

சாபம்! விமோசனம்?

- ஆடுகளப் பிரும்மன் : அஹோ! மகா ஜனங்களே!...
- இந்த உலகத்தில் ஆரம்ப சூரத்தனங்களும், அந்தர் பல்டிகளும், வாய்ச் சவடால்களும், வழவழாக் கொழ கொழாக் களும், நேரத் திற் கொன்றாய் மாற்றிக் கொள்ளும் முகச்சாயங்களும், வானளாவிய அதிகாரங்களும், வக்கிர ஆசைகளும், மண் ஓட்டாத மீசை வேதாந்தங்களுமே வேதங்களாக இருக்கையில் இந்த மேடைக்கான எனக்குரிய முகச்சாயத்தைத் தேடி எடுப்பதில் மிகவும் சிரமமடைய வேண்டியதாகிவிட்டது.
- இசைக்குழு : ஓஹோ! அப்படியா?
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : ஒரு வழியாக இப்பொழுதுதான் எனக்குரிய முகச் சாயத்தைத் தேடி எடுக்க முடிந்தது.
- இசைக்குழு : ஓஹோ! நல்லது. முகச்சாயத்தைத் தேடி எடுத்து விட்டபடியால் முகச்சாயம் என்பதையும், எதன்பொருட்டு இந்த மேடைக்கு வரவேண்டும் என்பதையும் விளக்கமாக எடுத்துரைப்பது நல்லது.
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : மம்ம்... அதுவும் நல்ல யோசனைதான்... நான்... இந்த ஆடுகளத்தின் பிரும்மனாக எனக்குரிய முகச்சாயத்தைத் தேர்வு செய்துள்ளபடியால்... (அதை ஏற்றுக் கொண்டபடி இசைக்குழு தங்கள் தங்கள் இடங்களில் அமர்ந்தபடி) என் போக்கிலேயே இந்த நாடகத்தையே நடத்திச் செல்ல முடிவு செய்துள்ளேன்.
- இசைக்குழு : என்ன ஆடுகளத்தின் பிரும்மனா? அப்படியென்றால்...?

- ஆடுகளப் பிரும்மன் : இந்த தளத்தை உயிரோடு உலவவிடுபவன் தெருக்கூத்தின் லயத்தில்... கட்டியக்காரன்.
- இசைக்குழு : சேவையாட்டத்தில்...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : தொப்பைக் கூத்தாடி
- இசைக்குழு : கணியான் கூத்தின் லயத்தில்...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : அண்ணாவி...
- இசைக்குழு : பாவைக் கூத்தில்...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : உச்சிக்குடும்பன்...
- இசைக்குழு : நாடக மரபின் லயத்தில்...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : சூத்திரதாரி.
- இசைக்குழு : ஒஹோ... ப்லேப்லே...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : கட்டியக்காரன்... தொப்பைக்கூத்தாடி... உச்சிக்குடும்பன்.. அண்ணாவி... சூத்திரதாரி... ஆடுகளப் பிரும்மன். இப்படி...
- தோதுபோலவே நாமங்கள் சூட்டி சிக்கலான பல கேள்விகள் போட்டு வந்தேன்... வந்தேன்...
- இசைக்குழு : வந்தனங்கள் தந்தோம்... தந்தோம்...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : வணக்கம். மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் தன் கவிதைக் காதலி என்னும் கவிதையில் சொல்லிச் செல்லும் ஒரு சின்னக் கதையை மதுரை நிஜநாடக இயக்கத்தின் சார்பில் சாபம்! விமோசனம்? என்ற பெயரில் நாடகமாக நிகழ்த்திக் காட்ட வந்துள்ளோம்.
- இசைக்குழு : ஒஹோ! அப்படியென்றால் இங்கே நடத்த இருக்கும் நாடகக் கதையின் வரலாறு?
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : உயர்ந்த ஸ்தானம் என்று தான் கருதுகிற இடத்திலிருந்து சந்தர்ப்பவசத்தால் தன் கருத்தில் கீழான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாலும், தொடக்கத்தில் அதை ஏற்க மறுக்கிற மனசு, பின் அதனோடு சமரசஞ் செய்துகொண்டு அந்த இடத்தையே சொர்க்கம் என்று நியாயப்படுத்துகிற போக்கில் இதன் கதை செல்லும்.
- இசைக்குழு : சரிதான் நல்லது. அப்படியென்றால்...
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : வாருங்கள் சபையோர்களே! வந்தனங்கள் செய்கின்றோம். சிறியோர்கள் முயற்சியிது சிறுபிழைகள் பொறுக்கவேணும். எளியோர்கள் முயற்சியிது எங்கள் பிழை பொறுக்கவேணும்.

இசைக்குழு : இப்படியாகத்தானே...
 சங்கமுனிவரென்னும் தவமுனிவரானவர்...
 உலக சுகத்திலே உள்ள போட்டி
 பொறாமையைக் கண்டு...
 ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம்
 என்பதாய்க் கொண்டு...
 புலனடக்கி...
 பன்னிரண்டாண்டுகள் தனிமையில் தவமிருப்பதற்காய்...

ஆடுகளப் பிரம்மன் : ஏற்றமலை தேடியல்லோ...

இசைக்குழு : தேடியல்லோ...

ஆடுகளப் பிரம்மன் : எங்கெங்கோ அலைந்தபின்பு...

இசைக்குழு : அலைந்தபின்பு...

ஆடுகளப் பிரம்மன் : சீடர்கள் புடைசூழ...

இசைக்குழு : புடைசூழ...

ஆடுகளப் பிரம்மன் : சீர்த்தமலை வந்து நின்றார்...

(சீடர்கள் பல்லக்கில் சங்கமுனியைச் சுமந்து வருகின்றனர்.
 சங்கமுனி தவமிருப்பதற்கான இடத்தைத் தெரிவு செய்தல்)

சங்கமுனி : சுகந்த மணமுடைய தென்றல் வீசுகிறது. மனச்சாந்தி தரும்
 பரந்த வானம் மட்டுமே பார்வையில் நல்ல மரங்களே
 வளர்ந்துள்ளன. தவமிருக்க இதுவே பொருத்தமான இடம்
 சீடர்களே! தவவேள்வியைத் தொடங்குகிறேன். மாமாங்கம்
 முடிந்தபின்பு மீண்டும் சந்திக்கிறேன். எல்லா நலனும்
 உங்களுக்குக் கிட்டுவதாக!

(சீடர்கள் சடங்கு செய்தல்)

இசைக்குழு : இப்படி சங்கமுனிவரானவர் தவம் முடிக்க இருக்கும்
 வேளையிலே... சீர்த்தமலையின் அருகில் தேவந்திகையெனும்
 முனிபத்தினியானவள்... இகலோக உணர்ச்சிகள்
 மரத்துப்போகும்படி வாழ்ந்த தன் கணவர் துங்கமுனிவரால்
 தன் வாழ்க்கையை நொந்து தனக்கு விடிவு காலம்
 பிறக்காதா?... தனக்கொரு புத்திர பாக்கியம் கிடைக்காதா?
 எனும் தேடலில்...

பிள்ளைவரம் வேண்டி

பேராச்சி கோயிலுக்கு

வாராளே வாராளே

வந்துவரம் கேட்டாளே!

(தேவந்திகை நுழைவு. பேராச்சியை வணங்கல்)

- தேவந்திகை : தேவரீர் சரணம்! உன் திருவடி சரணம் ஏழைக்கு மனமிரங்கும் எந்தாய் சரணம்.
- பூசாரி : (உடுக்கை அடித்தபடி)
ஆங்காரி ஓங்காரி... ஆடிவரும் ரீங்காரி... கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிவரும் பேராச்சி!
- இசைக்குழு : உனக்குச் சூடம் கொளுத்திடவா
சூந்து எரித்திடவா!
ஆடு அறுத்திடவா!
ஆக்கினைகள் செய்திடவா!
- பூசாரி : ஏய்!
என்னகுறை இங்குவந்தாய்
எடுத்துச்சொல் விரைவாக!
ஆத்தா கேட்கிறாளே!
ஆங்காரி கேட்கிறாளே!
ஓங்காரி கேட்கிறாளே!
உன் குறையைச் சொல்லுமம்மா!
- தேவந்திகை : மாமுனிக்கு மாலையிட்டும் மகிழ்வுதனைக் கண்டதில்லை. மனைவியெனும் சுகந்தன்னை மனதாலும் அறிந்ததில்லை, கன்னி கழிக்கவென்று கல்யாணம் ஆனாலும் கன்னி கழியவில்லை கணவர் சுகம் கண்டதில்லை, கணவராம் முனிவரென்னைக் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை.
- பூசாரி : மன்னன் சுகம் வேண்டுகிற மாதரசே கேட்டிடுவாய்... கண்ணெடுத்துப் பாக்கணுமா கைபிடித்த உன் கணவன்?
- தேவந்திகை : நாயகனைக் கூடாமல் எந்தன் உடல் வாடுதிப்போ மாமுனியைக் கூடாமல் மதிமயக்கம் கொள்ளுதிப்போ ஏதுகுற்றம் செய்தேனென்று எனக்கும் புரியவில்லை என்குற்றம் பொறுத்திடணும் எனக்கு வரம் தந்திடணும்.
- பூசாரி : என்னவரம் தந்திடணும் என்கிட்டே கேளுமம்மா...
பெத்தபிள்ளை குறையாகத் தீர்த்திடுவேன் கலங்காதே!
- தேவந்திகை : கணவராம் முனிவரவர் கண்ணீரைத் துடைக்கவேணும் கைநிறையப் பிள்ளைகளைக் கண்ணிறையத் தரவேணும் இந்தவரம் வேண்டுகிறேன் எனக்கு வரம் தந்திடணும்
- பூசாரி : ஆத்தாள் நான் சொல்லுகிறேன் அலட்சியங்கள் செய்யாதே!
கவனமாய்க் கேட்டுக்கொள்!

கண்ணீரைத் துடைக்கின்றேன்!

இந்தா... இந்தக்கனியைக் கொண்டுபோ, குளித்துப் பூஜை செய்து ஈரத்துணியுடன் உன் கணவனிடம் உண்ணக்கொடு அவன் உன்னைக் காதலிப்பான், பேதலிப்பான், காமன் வசப்படுவான், கண்ணிறையப்பிள்ளைகளைக் கனிவோடு தந்திடுவான்...

தேவந்திகை

: சரணம் சரணம்! திருவடி சரணம்!
தேவரீர் சரணம்! திருவருள் சரணம்!

(தேவந்திகை, அருகில் உள்ள ஆற்றங்கரையில் வளர்ந்து நிற்கும் ஒருமரத்தின் கீழே அந்தக் கனியை வைத்துவிட்டு ஆற்றில் இறங்கிக் குளிக்கிறாள்)

(ஆடுகளப் பிரும்மனின் நுழைவு)

(பாடியபடி)

ஆடுகளப் பிரும்மன் :

ஆத்தோரம் ஊத்து தோண்டி

அரப்பு தேச்சித் தலை முழுகி

இசைக்குழு

: அரப்பு தேச்சித் தலை முழுகி

ஆடுகளப் பிரும்மன் :

மயிருலர்த்தும் பெண்மயிலே... ஏ
தங்கமே தங்கம்.

மச்சான் உன்னைத் தேடி வாரேன்... ஏ
தங்கமே தங்கம்.

(சீடர்கள் வரும் சப்தம் கேட்கிறது, பாட்டை நிறுத்திவிட்டு ஆடுகளப் பிரும்மன் ஓடிச் சென்று பார்க்கிறான்)

ஆடுகளப் பிரும்மன் :

12 ஆண்டுகள் கடுமையான தவம் முடிந்து கண் விழிக்க இருக்கிற தங்கள் குருநாதருக்காக சீடர்கள் தர்ப்பைப் புற்களும், கள்ளிகளும், மலர்களும் பறிக்க வருவதுபோல் தோன்றுகிறது. ஓமகுண்டத்தைத் தயார்படுத்தி வைக்க வேண்டும். நான் வருகிறேன்...

(ஆடுகளப் பிரும்மன் போதல்)

(சீடர்கள் வேள்விப் பொருட்களைச் சேகரித்தல்)

இசைக்குழு

: மாமாங்கம் முடிந்தபின்னே மாமுனிவர் கண்திறப்பார்
மாமுனிவர் கண்திறந்தால் மாணவர்நாம் உய்வடைவோம்
நித்தம் நித்தம் வழிபாடு நியமங்கள் நிரம்பஉண்டு
சத்து சித்தானந்த வழியுண்டு நெறியுண்டு

- தயாபரன் : மாமுனிவர் தவம் இன்றோடு முடிவதால் இந்நாள் நமக்குப் பேருவகை தரும் நாளாகும்.
- சீடன் - 1 : பன்னிரண்டாண்டுகளாய்ப் பக்தியின் ஒளிப்பெருக்கில் மூழ்க்கித் திளைத்து, தனிமையில் முழுமையுமாய்த் தனை மறந்து வேத நெறிப்படி யோகநெறி நின்றார் நம் குருநாதர்.
- சீடன் - 2 : இன்று அவர் கண்ணிலிருந்து புறப்பட்டு ஒளிரும் பேரொளி நம் உள்ளங்களைப் பிரகாசப்படுத்தும்.
- சீடன் - 3 : இனி நம் ஏழை நெஞ்சங்களில் ஞானஒளி பரவும்.
- சீடன் - 4 : நம் பேதை நெஞ்சங்களில் அறிவுப்பயிர் விளையும்.
- சீடன் - 1 : ஆசைகளை நீக்கி அகத்ததை ஆளும் ஆற்றலைத் தருவார்.
- சீடன் - 2 : வேதங்களின் நாத ஒளியில் பேரானந்தம் தருவார்.
- தயாபரன் : வாருங்கள்! சீக்கிரம் செல்லவேண்டும் நம் குருநாதர் விழித்தெழு இன்னும் ஒருநாழிகைப் பொழுதே இருக்கிறது.
- சீடன் - 1 : கள்ளிகள் பொறுக்கியாயிற்று.
- சீடன் - 2 : தண்ணீரும் மொண்டாகிவிட்டது.
- சீடன் - 3 : பூக்களும் புல்லும் பறித்தாயிற்று.
- சீடன் - 4 : குருநாதர் உண்ணக் கனிகள்?
- சீடன் - 3 : ஆம். உணவைத்துறந்து ஊனைச் சுருக்கி நிற்கும் மாமுனிவர் தவம் முடிக்க விரைவில் கனிகள் கொண்டு வருவோம்.
- சீடன் - 1 : (தேவந்திகை மரத்தினடியில் வைத்துச் சென்றிருந்த கனியைக் கண்டு)
வாருங்கள் . . . வாருங்கள் அதிசயம் பாருங்கள் குருநாதருக்கென்று தெய்வம் தந்திருக்கும் திருஉணவு.
- சீடன்கள் : இது அதிசயம்தான்!
- தயாபரன் : நம் குருநாதரிடத்து தெய்வம் கொண்டிருக்கும் கருணைக்கு இதுவே சான்று!
- சீடர்கள் : ஆமாம்! கருணைக்கு இதுவே சான்று!
- சீடன் - 4 : வாருங்கள். காலமாகிவிட்டது. விரைந்து செல்வோம்.
- இசைக்குழு : மாமாங்கம் முடிந்தபின்னே
மாமுனிவர் கண்திறப்பார்
மாமுனிவர் கண்திறந்தால்

மாணவர்நாம் உய்வடைவோம்

நித்தம் நித்தம் வழிபாடு

நியமங்கள் நிரம்ப உண்டு

சத்து சித்தானந்த வழியுண்டு நெறியுண்டு

(சீடர்கள் வெளியேறல் தேவந்திகை திரும்பி வந்து கனியிருந்த இடத்தில் அது இல்லாதது கண்டு புலம்புகிறாள்)

தேவந்திகை : ஐயோ நான் என்ன செய்வேன்? ஏது செய்வேன், பறவைகளோ, விலங்குகளோ, கள்ள உருவெடுத்த மனிதர்களோ... யார் இதைச் செய்தது? கனிக்கு வந்த கள்வன் யார், தெய்வமே இது என்ன சோதனை?

(தேடிப்பார்த்து அது இல்லாதது கண்டு வருந்திச் செல்கிறாள். சங்கமுனி இருக்கும் இடத்திற்கு சீடர்கள் சேகரித்து வந்த பொருட்களைக் கொண்டு வருகின்றனர். ஓமம் வளர்க்கின்றனர்.)

சீடர்கள் : அறம் நனிசிறக்க! அல்லவை கெடுக!
தவம் நனி சிறக்க! தீது இல்லாகுக!
மாரிவாய்க்க! வளம் நனி சிறக்க!
பால்பல ஊறுக! பகடு பல சிறக்க!
அரசுமுறை செய்க! களவு இல்லாகுக!
நெல்பல பொலிக! நன்று பல விளைக!
வேதம் நனி சிறக்க! ஞானம் நனி ஓங்குக!

சங்கமுனி : ஆசை அறுமின்! ஆசை அறுமின்! அனைத்து ஆசையும் அறவே அறுமின்.

சீடர்கள் : (விழுந்து சங்கமுனியை வணங்கல்)
குருவே சரணம்! குருவே சரணம்!

சங்கமுனி : காமம் குரோதம் அறுமின்
லோபம் மோகம் அறுமின்

சீடர்கள் : (ஓமகுண்டத்தைத் தொட்டு வணங்கல்)

குருவே சரணம்! குருநாதரே சரணம்! வேதப் பொருளே சரணம்! வித்தகவே சரணம்!

சங்கமுனி : சீடர்கள்! பேரானந்தப் பெருவெளியில் உலகை மறந்து இருந்ததில் அதற்குள் மாமாங்கம் கழிந்ததே? அருமைச் சீடர்களே! மிகுந்த தவவலிமை பெற்றிருக்கிறேன். தவத்தின் சாரத்தை என் ஞானத்தை உங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பேன் தவத்தின் மகத்துவத்தை இந்த அகிலமெல்லாம் நீங்கள் பறைசாற்றப் போகின்றீர்!

(மண்டியிடுதல்... கீழே விழுந்து வணங்கல்)

திருவடியைப் போற்றுகிறோம்! திருவருளை வணங்குகிறோம்.

சங்கமுனி : சீடர்களே! ஞானத்தை அடைய இன்னும் நாம் கடுமையான தவத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தயாபரன் : வேதத்தின் மூலத்தை அறிந்தவரே! ஞான மார்க்கத்தின் உச்சத்தை அடைந்தவரே! எங்களைக் கடைத்தேற்றும் ஐயனே! குருவே சரணம்.

சங்கமுனி : (அமர்ந்த நிலையிலிருந்து எழுந்தபடி)
சிந்தையை ஒன்றினில் அடக்கி... அந்த ஞானவெளியில் நாம் கலந்து மோனத்திருக்கும் தவம் உன்னதமானது. மேன்மையானது.

சீடர்கள் : (நின்று கொண்டு கை தூக்கித் தொழுதல்)
குருவே சரணம்!

சங்கமுனி : ஞானிகளால் மட்டுமே அடையக்கூடியது. இது நீங்கிய சாதாரண வாழ்க்கை பன்றித் தொழுவத்திற்கு ஒப்பானது.

சீடர்கள் : குருவே சரணம்!

சங்கமுனி : நாம் பன்றிகளல்ல, ஞானிகள்! மனவொளியில் பேரருளைப் பூஜிக்கும் தவமே நம்மை ஞானிகளாகக் காட்டும்.

சீடர்கள் : தங்கள் அறிவுரையைப் பெரும் பேராகக் கொள்கிறோம்.

தயாபரன் : மாமாங்கம் தவம் முடித்த தங்கள் மகிமைக்குத் தெய்வத் திருவருளால் கிடைத்த சிறு கனியொன்றைத் திருவடியில் வைக்கிறோம். தேவரீர் ஏற்க வேண்டும்.

(சங்கமுனி கனியை ருசித்துச் சாப்பிடுகிறார். பின் மெல்ல மெல்ல அவர் நிலையில் மாற்றம் தெரிகிறது)

சீடர்கள் : மாமாங்கம் முடிந்ததுமே சேமே மாமுனிவர் கண்திறந்தார். மாமுனிவர் கண்திறப்பால் மாணவர் நாம் உய்வடைந்தோம். நித்தம் நித்தம் வழிபாடு நியமங்கள் நிரம்பவுண்டு. சத்து சித்தானந்த வழியுண்டு நெறியுண்டு.

(ஆடிக்கொண்டிருந்த சீடர்கள் சங்கமுனியைப் பார்க்கின்றனர். சங்கமுனி நிலை கண்டு சீடர்கள் திகைக்கின்றனர். குருநாதர் சிரிக்கின்றனர்)

சீடர்கள் : தெய்வம் தந்த திருக்கனி தங்கள் உள்ளத்திற்கு உவப்பைத் தந்திருக்கும்.

(குருநாதர் மீண்டும் சிரிப்பு)

- சீடர்கள் : குருவே!
- சங்கமுனி : ஆசை பெறுமின்! ஆசை பெறுமின்!
ஆசையி லெல்லாம் அமிழ்ந்தே திளைமின்
பெண்ணாசை பெறுமின்!
பெண்ணாசை பெறுமின்!
பேரின்பம் பெருவெளியை
பெண்ணிடமே பெறுமின்!
பெண்ணே இன்பம்!
அவள் கண்ணே பேரின்பம்!
(இசைக்குழுவினர் பின்னணியில் பாடலின் படிம வடிவார்
ஆடிச் செல்கின்றனர்)
- சீடர்கள் : (எதிர்திசையில் சென்று இருவர் இருவராய் பேசுதல்
தனிநபர் இரு குழுக்களிடையேயும் சென்று வருதல்)
தங்கள் பேச்சு எதை உணர்த்துகிறது? உட்பொருளாய்
என்ன உணர்த்த வருகிறீர்கள்? எளியோராகிய எங்களுக்கு
ஏதோ சிற்றின்பப் பொருள் போல் தொனிக்கிறதே!
- சங்கமுனி : (சீடர்கள் குழப்பத்துடன் பலதிசைகளில் நடத்தல்)
சிற்றின்பமே பேரின்பம்!
பேரின்பமே சிற்றின்பம்!
- சீடர் : ஐயனே! இது என்ன?... எங்களுக்கு ஒன்றும் விளங்க
வில்லையே.
- சங்கமுனி : உங்களுக்கு விளங்காமல் இருப்பதே பேரின்பம்!
இப்பேரின்பம் தருபவள் பெண்ணே!
பெண்ணே இன்பம்! அவள் கண்ணே பேரின்பம்!
இப்பேரின்பம் தருபவள் பெண்ணே!
- சீடர்கள் : (பீடத்தின் கீழே மண்டிவிட்டு வரிசையாக அமர்தல்)
(தேவந்திகை வருகிறாள்)
- தேவந்திகை : ஐயன்மீர்! வரம்வேண்டி நான் பெற்ற தெய்வக் கனி ஒன்று
காணாமல் போனதுண்டு. யாரேனும் கண்டதுண்டோ?
எடுத்தவரை அறிந்ததுண்டோ? சொந்தச் சகோதரியாய்
எனை நினைத்தே உதவிடுக.
(சீடர்கள் திகைத்தல்)
- சங்கமுனி : ஆஹா! அற்புதத்தின் அற்புதம்! அழகின் பெட்டகம்!
பெண்ணிவளைச் சேராத பெருந்தவழும் எதுக்கு.

- என்ன சுந்தரம்? அவள் அழகேது சுந்தரம். அன்ன வாகனத்தின் இவளழகை என்னமாய் சிருஷ்டித்தான்?
- தேவந்திகை : ஐயோ! இது என்ன சோதனை? முனிவரே! உமக்கிது தகுமோ? மாற்றான் மனைவி நான். மாமுனியின் பத்தினிநான்.
- சீடர்கள் : ஐயனே! ஏதோ குழப்பம் நிகழ்ந்துவிட்டது. எங்களை மன்னிக்க வேண்டும்.
- சங்கமுனி : ரதியாளோ, பார்வதியோ
ரம்பா மேனகை ஊர்வசியோ
நதியாளோ நீலக்குயில் நீராடி வந்த மயில்!
- தேவந்திகை : சொந்தச் சகோதரியாய் நினைத்து எனக்கு உதவுவார் யாருமில்லையா?
- சீடர்கள் : ஐயோ! இது என்ன கொடுமை.
- சங்கமுனி : பெண்ணணங்கே! பேரழகின் பெட்டகமே! உன்னை அள்ளி எடுக்கவோ? அனைத்து மகிழ்வோ?
- சீடர்கள் : ஆ... இது என்ன மதி மோசம்?
- தேவந்திகை : முடனே! முனிவர் வடிவில் இருக்கும் அரக்கனே!!
- சங்கமுனி : அந்தரியோ சுந்தரியே அஞ்சியோடும் பேரழகே
என்னைக் கொஞ்சம் ஏறெடுத்துப் பாரேன் - என் ஆவலைத்தான் நீயும் கொஞ்சம் தீரேன்.
- சீடர்கள் : (தடுத்தல்) குருவே!
(குரு தேவந்திகையை விரட்டல் அவள் நாதர் என அலறல்)
- இசைக்குழு : கோபங்கொண்டு துங்கமுனி கொக்கறித்துப் பற்கடித்து
தீப்பற்றி எறிவதுபோல் திக்கெல்லாம் பதைபதைக்க
ஆங்கார சத்தமிட்டு அடிபோட்டு வாராரே ஓங்கார சத்தமிட்டு
ஓடோடி வாராரே!.
- துங்கமுனி : தேவந்திகை என்ன நடந்தது?
(தேவந்திகை அழுதபடி காலில் விழுதல் துங்கமுனிவர்,
சங்கமுனிவர் தாபத்தை அறிந்து அவரை மறித்தல்,
சங்கமுனிவர் தேவந்திகையை விரட்டல்)
- சங்கமுனி : சந்திர சூரிய ஜோதியே! இந்தச்
சந்தனச்சிலை எந்தன் பாதியே
இந்திரன் தோட்டத்து முல்லையே
இவள் இல்லாமல் இனிநானும் இல்லையே!
அள்ளுவேன்! உயரச் செல்லுவேன்!
அள்ளுவேன்! உயரச் செல்லுவேன்!
அல்லாசம் கொள்ளுவேன்.

- துங்கமுனி : விட்டா!
விட்டா என் மனைவியை விட்டா
பத்துத்தலை ராவணனும்
செத்துப்போனான் சீதையாலே!
விட்டா என் மனைவியை விட்டா!
தேவலோக இந்திரனும்
கெட்டுப்போனான் பெண்ணாலே!
விட்டா என் மனைவியை விட்டா!
பாஞ்சாலி சாபத்தாலே
பட்டழிந்தான் துரியனும்,
விட்டா என் மனைவியை விட்டா!
- சங்கமுனி : விட்டா!
அடவிட்டா! அவ எந்தன் கனிடா! ரதிடா
விட்டா! விட்டா! விட்டா!
- துங்கமுனி : தவவேடம் பூண்ட பதரே! வேட தாரியே! கீழான இச்சை
கொண்டு தவவாழ்வில் சேறுபூசிய மூடனே! நாளை
சூரியோதயத்தில் எல்லோரும் காணும்படி மலம் தின்னும்
பன்றியாக நீ போகக்கடவாய்!
- சீடர்கள் : (துங்கமுனிவரிடம் ஓடிச்சென்று)
ஐயனே! மாமுனியே! எங்கள் குருநாதர் பிழை பொறுக்க
வேண்டும். மனதிற்குள் பிடிபடாத ஏதோ ஒன்று
நிகழ்ந்திருக்கிறது. குளக்கரையின் தென்திசையில் தெய்வ
மரத் தடியில் ஒரு கனியைக் கண்டு, தெய்வம்
குருநாதருக்குத் தந்ததாகக் கருதி... அதனை எங்கள்
குருநாதருக்கு நாங்கள்தான் தந்தோம். அதன் பின்பே
இந்த விபரீதம் நிகழ்ந்து, எங்களுக்கு ஒன்றுமே
புரியவில்லை.
(தேவந்திகையிடம்)
சகோதரியே! பிழையிருப்பின், எங்களைப் பொறுக்க
வேண்டும். எங்கள் குருநாதனை நாங்கள் திரும்பப்
பெறவேண்டும்.
- சங்கமுனி : ஐயோ! தலை சுற்றுகிறதே! என்ன நடந்தது? நான்
பன்றியாவேனா? என்ன சாபம்து?
- தேவந்திகை : ஐயோ! இது என்ன சோதனை, தேவியின் அருள்பெற்று
என் நாதருக்காக நான் கொண்டு வந்த கனி, சந்தர்ப்ப
பேதத்தால் கைமாறியதன் விளைவே இத்தகைய
துயரங்கள்.

- துங்கமுனி : என்ன!... இது இப்படியா நிகழ்ந்திருக்கிறது? மாமுனியே! உங்கள் தவம் உயர்வானது. வணங்கத்தக்கது. உணர்ச்சியால் அவசரப்பட்டு ஆத்திரத்தில் அறிவிழந்து விட்டேன்.
- சீடர்கள் : மாமுனியே! பிழையறியா எங்கள் குருநாதரைக் காப்பாற்றுங்கள்.
- துங்கமுனி : மாமுனிவரின் சீடர்களே! கறந்தபால் மடிபுகா! பிறந்த ஜீவன் கருபுகா! இட்ட சாபத்தையும் திரும்ப எடுத்தல் என்பது இயலாது.
- சங்கமுனி : (தனக்குள்)
பன்றி வாழ்வா?... நான் பன்றியாவதா? பன்றியாவது நானா?... நான் பன்றியா?... பன்றியா நான்?...
- சீடர்கள் : முனிவரே! எங்கள் குருநாதரின் அருளாசிபெற மாமாங்கம் காத்திருந்த எங்களுக்கு இப்படியா நிகழ்வது? எங்களிடம் இரக்கம் கொண்டு எங்கள் குருநாதருக்கு சாபவிடை கூறுங்கள்.
- துங்கமுனி : முனியின் சீடர்களே! உங்களின் குருபக்தி என் நெஞ்சத்தைத் தொடுகிறது. அதைவிடவும் உங்கள் குருநாதரின் உன்னத தவநெறி என நெஞ்சத்தைச் சுடுகிறது. வரும் பெளர்ணமியன்று சந்திரோதயத்தில் உங்கள் குருநாதரை ஒரே சிந்தனையாக வாளால் வெட்டிக் கொன்றால் பன்றி உரு ஒழிந்து அவர் உங்கள் குருவாகத் திரும்ப வருவார் (தேவந்திகையிடம்)
தேவந்திகை! இயல்பாய் எழவேண்டிய அன்பையும் பரிவையும் மாய மந்திரங்களில் அடையப் பார்த்து எத்தகைய பிழைமோசத்தை உண்டாக்கிவிட்டாய்! சே!
(துங்கமுனி வெளியேறல் தேவந்திகை. அழுதபடி பின்தொடரில் சங்கமுனிதலைக் கற்றலுடன் நடக்கிறார். சீடர்கள் திகைக்கின்றனர்)
- சங்கமுனி : தயாபரா!
- தயாபரன் : குருவே! எங்கள் அனைவரையும் மன்னிக்க வேண்டும்.
- சங்கமுனி : தயாபரா! நீங்கள் எனக்காகத் தேடித்தந்த கனியால்தான் இது விளைந்தது. அறியாமல் செய்தது எதுவும் பிழையாகாது. உங்களின் குருபக்தி நான் அறிந்ததே. ஆனால் என் தவவாழ்வை நினைத்துப் பாருங்கள் நான்

ஒரு பன்றியாவதை... ஐயோ என்னால் நினைக்கக்கூட முடியவில்லையே. தயாபரா!... ஒரு வினாடியும் என்னால் அந்த இழி வாழ்வை வாழ முடியாது.

- தயாபரன் : ஐயனே! வரும் பெளர்ணமிவரை பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். மீண்டும் தாங்கள் தவவாழ்வைத் தொடரலாம்.
- சங்கமுனி : அதுவரையில்... ஓர் இழிந்த பன்றியாக... முடியாது... முடியவே முடியாது... தயாபரா!
- சீடன் : குருவே! எம்பெருமானே வராக அவதாரம் எடுத்த கதை தங்களுக்கு தெரியாதா? குருதேவரே...
- சங்கமுனி : தயாபரா! அது அவதாரம்! இது சாபம். இந்த வேறுபாட்டைக் கூடவா உன்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.
- தயாபரன் : குருவே மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.
- சங்கமுனி : சூரியோதயத்தில் நான் பன்றியாவதற்குள் பற்றின்றி மனப்பரிவின்றி என் கழுத்தை வெட்டி எறிய வேண்டுகிறேன்.
- தயாபரன் : ஐயனே! இது என்ன கொடுமை! நான் உங்களுக்குச் செய்த பிழைகள்தான் என்ன?
- சங்கமுனி : தயாபரா! குருவின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்பவன்தான் உண்மையான சீடனாக இருக்க முடியும்.
- தயாபரன் : குருநாதா! என் தலையைக் கேளுங்கள், தருகிறேன். குருஹத்தி பாவத்திற்குக்கூட நான் அஞ்சவில்லை... ஆனால், வரும் பெளர்ணமியிலேயே எங்கள் குருநாதரை நாங்கள் மீண்டும் அடையமுடியும் எனும் பொழுது இப்பொழுது உங்களைக் கொண்டு உங்கள் வாழ்வை முடிப்பது என்னால் முடியாது.
- சீடன் - 2 : குருநாதரே வரும் பெளர்ணமியில் மீண்டும் உங்களைப் புதுஒளியாய்க் காண்போம்.
- சீடன் - 3 : யாரும் உங்களுக்கு எந்த இடர்ப்பாடும் செய்துவிட முடியாது. சாப வாழ்விலும் நீங்களே எங்கள் குருநாதராய் இருப்பீர்கள்.
- சங்கமுனி : போதும் நிறுத்துங்கள்! மாமேருவாய் வளர்ந்து இனி மடுவில் கிடப்பேனோ? ஈனப் பன்றியாய் உயிர் தரித்துத் திரிவேனோ?

தயாபரம் : இல்லை... நீங்கள் எங்களோடுதான் இருப்பீர்கள்.

சங்கமுனி : தயாபரா! வீண் வாதங்கள் எதற்கு? வேண்டாம்... பன்றியாய் வாழ்ந்தபின் திரும்பவும் வாழ்வதென்? நொடிப்பொழுதே யாயினும் அந்த வீழ்ச்சியை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

தயாபரன் : உங்களைக் கொல்வது என்பது என்னால் ஒருநாளும் இயலாது.

சங்கமுனி : என் மனத்தின் நோவு உனக்கும் புரியாமல் போயிற்றே!

தயாபரன் : உங்களைக் கொல்வது என்பது எங்களால் ஒருநாளும் இயலாது.

சங்கமுனி : தயாபரா! குருவின் ஆணையை மீறுகிறாய். என் பொறுமையைச் சோதிக்கிறாய். என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற மறுக்கிற உனக்கு நான் கற்றுத் தந்த வேதங்கள், யோகங்கள், வித்தைகள் அனைத்தும் மறந்து போகக்கடவது.

தயாபரன் : குருவே! என்னை மன்னியுங்கள்.

சங்கமுனி : போதும். சூரியோதயம் நெருங்க இருக்கிறது. நானே உயிர் துறக்கிறேன்! (ஓடுகிறார் உருள்கிறார், சுழல்கிறார், சூரியோதயத்தில் பன்றியாக மாறுகிறார்)

(சீடர்கள் திகைக்கின்றனர், ஆடுகளப் பிரும்மாவும் பாத்துத் திகைக்க சங்கமுனி பன்றி உருவில் வருகிறார். சீடர்கள் விழுந்து வணங்குகின்றனர். குருவே சரணம் எனச் சொல்லிப் போற்றுகின்றனர். சங்கமுனியும் பன்றியுருவுடனே ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று போதிக்கிறார். திடீரென்று பன்றிகள் கூப்பிடும் சப்தம் கேட்டு போதனைவை விட்டுவிட்டு, குரல் வந்த திக்கு நோக்கி ஓடுகிறார். மீண்டும் சீடர்கள் குருவே என்று விளிக்க, சீடர்கள் அருகில் வந்து மீண்டும் போதிக்கத் தொடங்குகின்றார். மீண்டும் பன்றி ஒலி சங்க முனியிடம் மீண்டும் தடுமாற்றம், மீண்டும் தடுமாற்றம் பின் தீர்மானத்துடன் பன்றிகளைத் தேடி ஓடுகிறார். சீடர்கள் சுற்றி வளைக்கின்றனர். பின் பெளர்ணமி வரை காப்பதற்கான அவரைச் சுற்றிக் கோட்டை கட்டிக் காவலிருக்கின்றனர்.)

சீடர்கள் : மானம் பெரிதென்னும்
 கவரி மான்களைப்போல்
 மானம் பெரிதென்றும்
 எங்கள் குருநாதரே!
 உங்கள் தவநெறிகள்
 ஊருலகு அறிந்திடுக!
 உத்தமராம் தங்களுக்கு
 வந்தவினை ஏதுசொல்ல!
 பன்னி வாழ்க்கைக் கூடாதென்று
 பண்ணிப்பண்ணிப் பகர்ந்ததென்ன?
 பன்றி வாழ்க்கை சாபமாச்சே!
 பாதகத்தை என்ன சொல்ல?
 கெட்ட கனவி தென்று
 தட்டிக் கழித்திடுவோம்
 கிட்டவரும் பெளர்ணமியில்
 வெட்டுப்படும் பன்றிச்சாபம்!
 பன்றிஉரு ஒழிந்திடு! மாமுனிவர்
 வந்திடுவார்!
 மாமுனிவர் வந்துவிட்டால் மாணவர்நாம்
 உய்வடைவோம்
 நித்தம் நித்தம் வழிபாடு! நியமங்கள்
 நிரம்ப உண்டு!
 சத்து சித்தானந்த வழியுண்டு! நெறியுண்டு!

(சீடர்கள் உறங்குதல்)

ஒருவர் : ஆமாம்! எனக்கொரு சந்தேகம்! இனி குருநாதருக்கு என்று
 என்ன உணவு கொண்டு வந்து கொடுப்பது.

இன்னொருவர் : எனக்கும் அது குழப்பமாகவே இருக்கிறது. வராக
 அவதாரத்தில் எம்பெருமான் எதையும் தின்றதாக நமக்குப்
 பாடமில்லையே!

மற்றொருவர் : அப்படியானால் வழக்கம்போல் கனிகளையே கொண்டு
 வந்து தருவோம்.

குழுவில் ஒருவர் : என்ன... மீண்டும் கனிகளா?

குழுவில் இன்னொருவர் : நாளைக் காலை குருநாதரை எப்படிக் குளிக்கச் செய்வது?

(பன்றி உருவில் இருக்கும் சங்கமுனி, சீடர்கள் ஆழ்ந்த
 உறக்கத்தில் இருக்கையில் மெதுவே சீடர்களிடமிருந்து
 தப்பிச்செல்லல். சீடர்கள் பன்றி உருவில் இருக்கும்
 சங்கமுனி இல்லாதது கண்டு அனைவரையும் எழுப்பித்

தேடுதல். எங்கும் கிடைக்காத நிலையில் ஏமாற்றத்துடன் போதல்)

இசைக்குழு

: சாபத்தாலே மாமுனியும்
பன்றி வடிவங்கொண்டு
பன்றி வடிவங்கொண்டு
பழவினையை நொந்து கொண்டு
காடுமலை மேடு எல்லாம்
கதறித் துடிதுடித்து...
நாணங்கொண்டு கூச்சப்பட்டு
நாற்றிசையும் ஓடுதே!
நாற்றிசையும் ஓடுதே!

...

...

ஓடிக்களைத்துப் போயி
ஓரமாக நிற்குதே!
ஓரமாக நிற்குதே!
(பன்றிக்கூட்டத்துப் பன்றிகள் பார்க்கின்றன)

பன்றி - 1

: நம் இனத்தில் இத்தனை அழகாகவா?

பன்றி - 2

: வா! எங்கள் பக்கம் வா.

பன்றி - 3

: என்ன அச்சம்! ஓரினத்துக்குள் எதற்கு இந்தக் கூச்சம்?

பன்றி - 4

: தனித்திருக்கிறாயே! நம்மினத்துக்கு இது தகுமா?

பன்றி - 1

: ஒற்றைப் பன்றியாக இப்படி உலவலாமா?

பன்றி - 2

: ஏன் தயக்கம்? மம்... இந்தப் பெட்டைக்கு இனி அதிர்ஷ்டம்தான்.

பன்றி - 3

: வா அப்பா! எதற்கு இவ்வளவு கூச்சப்படுகிறாய்?

பன்றி - 4

: எந்த ஊர் சகதியும் எந்த ஊர் மலமும் ஒன்று போலத்தான் இருக்கும். தயங்காமல் வா!

(நாயின் குரைப்பொலி கேட்கிறது. எல்லாப் பன்றிகளும் சேர்ந்து ஓடுகின்றன. பன்றி முனியும் பின் தொடர்கிறார். பன்றிமுனி பன்றிகள் கூட்டத்தில் மெதுமெதுவே கலந்து மகிழ்ச்சியாய் இருத்தல், சீடர்கள் பன்றி முனியைத் தேடி வருகின்றனர். ஒவ்வோரிடமாக பன்றிக் கூட்டங்களைப் பார்க்கும் இடம் தோறும் குருவே சரணம் பாடுகின்றனர்)

சீடன் - 1

: பெளர்ணமி நாளும் வந்துவிட்டது இனி இப்படிப் பாடிச் செல்வதில் ஒரு பயனும் இல்லை.

- தயாபரன் : சோர்ந்துவிட வேண்டாம்! குருநாதரைக் கண்டுபிடித்து அவருக்குச் சாபவிமோசனம் தரவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு நம்முடையது.
- சீடன் - 2 : ஆனால் பலனேதுமிருப்பதாய்த் தெரியவில்லையே.
- சீடன் - 3 : அதோ பாருங்கள்! அந்தப் பன்றி நம்மைப் பார்த்து மிகவும் கூசி ஒதுங்குவது போலிருக்கிறதே!
- தயாபரன் : கூப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.
- எல்லோரும் : குருவே! குருவே!
(பன்றி மிரண்டு ஓடுகிறது)
- சீடன் - 1 : நம் குருநாதராய்த்தானிருக்க வேண்டும்.
- சீடன் - 2 : ஆமாம். அந்த முகத்திலுங்கூட தவ ஒளி தெரிகிறது.
- சீடன் - 3 : என்னதான் பன்றி உருவெடுத்தாலும் கற்ற ஞானம் கைவிட்டுப் போகுமா? இந்த வாழ்க்கைக்கான வேதனையில் ஒரு தலைகுனிவு தெரியவில்லையா?
- சீடன் - 4 : அவர் நிச்சயம் தம் குருநாதராய்த்தானிருக்க வேண்டும்.
(விரட்டிச் செல்கின்றனர்)
- சீடன் - 1 : குருநாதரே! நாங்கள் செய்த பிழைதான் என்ன, எங்களைவிட்டு ஏன் ஓடிவந்தீர்கள்...
- தயாபரன் : நல்லவேளை பெளர்ணமியன்று சந்திரோதயத்திற்கு முன் தங்களைப் பார்க்கும் பெரும்பேறு தங்கள் ஆசியாலேயே எங்களுக்குக் கிட்டிற்று.
(பயத்தில் மிரண்டு பன்றி பின் வாங்குகிறது)
- தயாபரன் : குருவே எதற்காக ஓடுகிறீர்கள்? எங்கள் மொழியும் உங்களுக்கு விளங்காமல் போயிற்றோ? நான் தான் தயாபரன்... நாங்கள் அனைவரும் உங்களின் சீடர்கள் இன்று சந்திரோதயத்திற்குள் தங்கள் சிரத்தை வாளால் வெட்டி, மீண்டும் எங்கள் குருநாதராய் வர எங்களுக்கு அருள்தர வேண்டுகிறோம்.
(பன்றிமுனி அருள்பாலிக்கிறார். பன்றி முனியின் சிரத்தை வெட்ட பலி ஆட்டை அழைத்து வருவதுபோல் பூசைகள் செய்து அழைத்து வருகின்றனர். குருவைத் தியானித்தபடி வெட்ட வரும் சமயம் பன்றிகளின் சப்தம் கேட்டு பன்றிமுனி திகைத்துத் தடுமாறுகிறார். குரல் வந்த திக்கு நோக்கி ஓடுகின்றார். பின் சீடர்கள் அதிர்ச்சியுடன் விளிக்க, பன்றி

உரு ஒழிந்து மீண்டும் குருவாகத் திரும்புவதாகக் கற்பனை செய்து பார்க்கிறார். திரும்பவும் குழப்பம், பன்றிகளின் குரல் கேட்டு வெட்டவரும் தயாபரணைப் பார்த்து நிறுத்து என்கிறார். பன்றி மிரண்டு கத்துகிறது. மற்றைய பன்றிகள் உதவிக்கு வருகின்றன.)

தயாபரன் : குருவே, இந்தச் சேற்றில் நின்று கொண்டு ...
 சீடன் - 1 : எங்கள் கண்கள் கலங்குகின்றன.
 பன்றிகள் : உங்கள் குருநாதர் இனி உங்களிடம் வரமாட்டார்.
 தயாபரன் : ஈனப்பன்றிகளே! வாயை மூடுங்கள். குருநாதரே! நீங்களே சொல்லுங்கள்.
 சங்கமுனி : பன்றிகள் பொய் சொல்வதில்லை.
 சீடர்கள் : ஈனப்பன்றிகளே...

(பன்றிகளை விரட்டுகின்றனர். பன்றிகள் மிரண்டு ஓடுகின்றன. பின் சுதாகரித்துக் கொண்டு பன்றிக் கூட்டம் சீடர்களை விரட்டுகிறது. பின் எதிர்எதிர் நிலையில் கோபமாக நிற்கின்றனர். இசைக் குழுவினர் இரு பிரிவினையும் கயிறுகள் கொண்டு பிரிக்கின்றனர். இரு குழுவும் தங்கள் பக்க நியாயத்தை வாதிடுகின்றனர். வாதிடும் முறைக்கு ஏற்ப, கயிறுகள் பல்வேறுபடச் சட்டகங்களாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.)

தயாபரன் : குருவே! உமக்கிது தகுமோ?
 தவசியாய் வந்து நீங்கள்
 தத்துவங்கள் மெத்தச்சொல்லி
 தரணியில் புகழ்பெற வேண்டாமா -
 தங்கள்
 தவத்துக் கதுபெருமை யல்லவா.

பன்றிமுனி : சந்தனச் சகதிக்குள்ளும்
 அமிழ்த மலத்துக்குள்ளும்
 பெண்டுபெடை தந்தசுகம் கொஞ்சமோ...
 இந்தவகை
 வாழ்க்கை பிடித்தவிதம் சொல்லவோ?

தயாபரன் : ஈனப்பன்றி வாழ்வின் இழிந்த போக்கினால்
 என்னபயன் சொல்லுங்கள் - அதை
 விளக்கமாக எனக்கெடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

பன்றிமுனி : நாங்கள் மண்ணின் தோட்டிகள்.

தயாபரன் : நாங்கள் மனத்தின் தோட்டிகள்.

- பன்றிமுனி : அதனால்தான் சாபங்கள் இடுகிறீர்கள்.
- தயாபரன் : நாங்கள்தான் வரங்களும் தருகிறோம்.
- பன்றிமுனி : உங்கள் சாபங்களே எங்களுக்கு வரங்களாயிருக்கையில் உங்கள் வரங்கள் எதற்காக?
- தயாபரன் : போதும்! இனி என்னால் பொறுக்க முடியாது. உங்களைப் பெருமைப்படுத்த நினைக்கும் எங்கள் பிரயாசையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இனி உங்களுடன் விவாதிப்பதில் பொருளில்லை. சந்திரோதயமாகும் காலமாகிவிட்டது. இனி வெட்டுவேன் - சிரசை இரு துண்டாய் வெட்டுவேன்.
- பன்றிமுனி : அடேய்! அது நடவாது. உனக்கு வாழ்ப்பிடிக்கவில்லை என்றால் உன்னை அழித்துக்கொள். அல்லது உன் இனத்தாரை அழித்துக் கொள். என் வாழ்வை அழிப்பதற்கு உனக்கு எந்த உரிமையுமில்லை. ஒரு பன்றியை அழிப்பதற்கு உன் பராக்கிரமம் போதுமென்று நினைத்தால் ஏமாந்து போவாய்!.
- கொல்லுவேன் - கிட்டவந்தால் உன்னைக் கொல்லுவேன்.
- (இருபக்கமும் மோதல் நிகழுகிறது. இருவரும் சோர்கின்றனர்)
- ஆடுகளப் பிரம்மன் : இதென்ன! கோபம் உச்சத்திற்குப் போகும்போது உறவுகள் எவ்வளவு அசிங்கமாக உடைகின்றன? பழைய குருவும் சீடர்களும் இவர்கள்?
- இசைக்குழு : அப்படித்தான் அப்பனே எல்லாம்! உணர்வுகளுக்கு எந்தவிதப் பாதகமுமில்லாமல் ஒரே சீராகப் போகும் பொழுதுதான் மனிதன் மனிதனாக இருக்க முடிகிறது. இல்லையென்றால் இப்படித்தான்.
- ஆடுகளப் பிரம்மன் : நண்டுதின்னும் ஊரில் நடுப்பங்கு எனக்கு எனும் கதையாக நம்முடைய குருநாதர் சங்கமுனிவர் பன்றிவாழ்க்கையோடே சமரசஞ் செய்து கொண்டு அதில் சுகம் காணத் தொடங்கிவிட்டார். பன்றி வாழ்க்கையுடன் சமரசமாகிப் போன சங்கமுனி சாபத்தையே வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார். அதிலிருந்து அவரை மீட்கச் செய்யும் எந்தவொரு முயற்சியும் இனி பயன்தரப் போவதாய்த் தெரியவில்லை. இனி மங்களம் சுபமங்களம்! மங்களம் சுபமங்களம்!

- இசைக்குழு : நிறுத்தும்! நிறுத்தும்! என்ன இது? நாடகத்தை இப்படியே முடித்துவிடுவதா உமது எண்ணம்? நாடகத்தை அந்தரதல் விட்டுவிட்டு மங்களம் பாடினால் நாடகம் முடிந்துவிட்டதான எண்ணம் வந்துவிடாதா. ஆனால் நாடகம் இன்னும் முடிந்த மாதிரியும் தெரியவில்லை, நடந்த சண்டையிலும் யாரும் ஜெயித்த மாதிரியும் தெரியவில்லையே.
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : ஒஹோ, உமக்கு அந்தச் சந்தேகமா, யாருமே ஜெயிக்கா திருக்கிற இந்தச் சண்டை இன்னமும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கையில், நாடகத்தை மட்டும் எப்படித் தனியாக முடிப்பது?...
- இசைக்குழு : சரிதான்... இவ்வளவு புத்திசாலித்தனத்துடன் நடந்து கொள்ளும் நீர் ஆடுகளத்தின் பிரும்மனாய் இருக்கச் சரியான ஆள்தான்! பலே! பலே!
- அனைவரும் : ஒஹோ!... பலே... பலே...
(ஆடுகளப் பிரும்மனைக் கிச்சுமுச்சு காட்டுகின்றனர்)
- ஆடுகளப் பிரும்மன் : நிறுத்துங்க! நிறுத்துங்க! ரொம்பவும் மூச்சு வாங்குகிறது!
- இசைக்குழு : சரி! சரி! நாங்கள் மங்களம் பாடிவிட்டால் போகிறது.
மங்களம் சுபமங்களம்!
மங்களம் சுபமங்களம்!
நடிப்பைக் காட்டிய எங்களுக்கும்
நடிப்பைப் பார்த்த உங்களுக்கும்
மங்களம் சுபமங்களம்!
மங்களம் சுபமங்களம்!.

அலகு - 4 சிறுகதை

1. இரா. நந்தகோபால்

கரிசல் பூமியில் பிறந்த இவர், தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் கோவையில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்றார். மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் இளநிலைப் படிப்பு முடித்துள்ளார். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் அறிவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். வேளாண்மைத்துறையில் வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலராகவும், கூட்டுறவுத்துறையில் துணைப் பதிவாளராகவும், அதன் பின் துணை ஆட்சியராக வருவாய்த் துறையில் பணிபுரிந்து இ.ஆ.ப. பதவி உயர்வு பெற்று மதுரை மாநகராட்சி ஆணையராக பணிபுரிந்து வேலூர் மாவட்டத்தின் ஆட்சியராகப் பணியாற்றினார்.

நல்ல காட்சிச் சித்தரிப்புடன் வாழ்வியல் அனுபவங்களை மானுட அவலங்களை கதைகளாக்கித் தந்திருக்கிறார். வளையாத பனைகள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து வளையாத பனைகள் எனும் தலைப்பிலான சிறுகதை நமக்குப் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வளையாத பனைகள்

மே காத்து விர் விரென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆடியில்தான் பெருத்த காத்தடிக்கும். இப்ப என்னவோ வைகாசியில் இந்தப் போடு போடுகிறது. மைக்கேல் ராயப்பனுக்கு பனையின் மேலிருந்து கேட்கும்போது இன்னும் சத்தம் அதிகமாகக் கேட்டது. காற்று அடித்த வேகத்தில் பனை ஓலைகள் இந்தப் பக்கமும், அந்தப் பக்கமும் அலைந்து கொண்டிருந்தன. தூர்ப்பகுதி ஆடாமல் இருக்க பனையில் தலைப்பகுதி மட்டும் காற்றின் வேகத்திற்கு ஏற்ப ஆடிக்கொண்டிருந்தது.

தடுக்க தடைகள் இல்லாமல் கரேலென்று விரிந்திருக்கும் கரிசல் காடு. ஆங்காங்கே தூரத்தில் சில வேப்ப மரங்கள். புஞ்சைகளின் பொளிகளில் ஓடைக்கால் கரைகளில் மட்டும் வேலிக்கருவைகள் நின்றன. காற்றின் வேகத்தில் வேப்ப மரங்களும் ஆடிக்கொண்டிருந்தன. பனங்காட்டுக்குள் நுழைந்து வெளியேறும் காற்று பலவிதமான ஒலிகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. சுற்றிலும் கரிசல் இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் மட்டும் பனைகள் இதனைச் சுற்றி ஓவில் ரெட்டியார் வீட்டுப் புஞ்சைகள். ரெட்டியாருக்கு பனைகள் என்றால் பெரும் பிரியமாம். அவருடைய எல்லாப் புஞ்சைகள் பொளியிலும் பனைமரங்கள் வரிசையாக இருக்கும். சுற்றிலும் கரிசல் சூழ்ந்திருக்க ஒரு குறுக்கம் பூரா பனைகள் இருபது அடி இடைவெளியிட்டு வரிசையாய்த் தென்னந்தோப்பு போல் நடப்பட்ட பனைகள்.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்துத் தூண்கள் மாதிரி பனைகள் வரிசையாக நிற்கும். அதில் ஒன்றின் மேல்தான் மைக்கேல் ராயப்பன் இருந்தார். மாலை நேரத்துப் பாளை சீவுகிற வேலை. இந்த ஒரு ஏக்கரில் கிட்டத்தட்ட 250 பனைகள் இருக்கும். பொளிகளிலும் பனைகள் இருந்தன. தூரத்தில் இருந்து பார்த்தால் கருப்புக்காட்டில் பச்சைக் கூட்டம் மிதப்பது மாதிரி தெரியும்.

மரத்தின் மேல் அமர்ந்து ராயப்பன் பாளைகளைச் சீவிக் கொண்டிருந்தார். நன்கு வாய்த்த பனைகள். இந்தக் காட்டிற்கென்றே வளமாய் வளர்ந்த பனைகள். நல்ல செழிப்பாய் இருக்கும். குலைகளும் அதிகமாகப் போடும். பெரும், பெரும் பாளைகளாய் வரும் பதனீர் சுரப்பும் அதிகம். ஒழுங்காய்ச் சீவி கட்டிவிட்டால் பாளைக்கு முக்கால் படிக்குக்குறையாது. ஒரு பனை ஏறி இறங்கினால் இடுப்பில் கட்டியிருக்கும் டின் முக்கால்வாசி நிரம்பிவிடும். பாளைகளைப் பதம் பார்த்துச் சீவ வேண்டும். சீவுகின்ற சீவல்கள் அப்படியே வட்ட, வட்டமாய் காற்றில் பறந்து அப்படியே கீழே இறங்கும். அதைப்பிடித்து கைகளில் குழந்தைகள் ஒட்டிக் கொள்வார்கள். அவருக்கும் கன்னத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளப் பிடிக்கும். அந்தக் குளுமை வர்ணிக்க முடியாத, பனிக்கட்டி வைத்தமாதிரி குளுமை உள்ளிறங்கும். அதெல்லாம் அனுபவித்தது அந்தக் காலம்.

இருக்கும் இருநூற்றி அம்பது பனைகளில் நூத்தி அம்பதிற்கு மேல் பதனீர்ப்பாடு பனைகள். எப்படியும் எல்லாவற்றிலும் ஏறி இறங்கவேண்டும். பாளை சீவ வேண்டும். என்ன பிரச்சனை என்றாலும் பனை ஏறித்தான் ஆகவேண்டும். பாளைகளைத் தினமும் சீவாவிட்டால் பதனிப்பாடு அவ்வளவுதான்.

இப்போது வயது ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. சற்று தாமதித்து, நிதானித்துத்தான் ஏற முடிகிறது. முன்பு மாதிரி வேக, வேகமாய் ஏற முடிவதில்லை. அவர் மனம் இன்று ஒருநிலையில் இல்லை. காலையில் நடந்த நிகழ்வுகளிலேயே மனம் சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

இந்தப் புஞ்சையில் அவர் சின்ன வயதில் இருந்து ஏறி வருகிறார். இது ஓவல் ரெட்டியார் மகன் சுப்புக்குட்டிக்கு பாத்தியப்பட்டது. பெரிசு இறந்துபோய் பத்து வருடம் ஆச்சு. கிழவி இன்னும் மண்டையைப் போடவில்லை. அது பல்லுப் போன காலத்திலும் பித்தளை உரலில் வெற்றிலையை இடித்துப் போட்டுக் கொண்டு, சுண்ணாம்பைப் புகையிலையுடன் சேர்த்து வாயில் அதக்கிக்கொண்டு கல்லுக் குண்டாட்டம் இருக்கிறது. தனிவீடு, தனிச்சமையல், கிழவி மண்டையைப் போட்டபின்புதான் அவரவர் பங்கைப் பிரிக்க வேண்டும். இப்போது ஊர்ப் பெரியவர்களின் பேச்சுவார்த்தை அடிப்படையில் அவரவர் நிலத்தைப் பிரித்து விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள்.

சுப்புக்குட்டி வீட்டில் மூத்தவர். இந்தப் பனங்காட்டின் பலன் நாலு பையன்களுக்குப் போக வேண்டும். அதில் இரண்டு பேர் வெளியூரில் உத்யோகம். சுப்புக்குட்டியும் கடைசித் தம்பி இராமலிங்கமும் மட்டும் ஊரில் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் சேர்த்து சுப்புக்குட்டி பார்க்கிறார். பனைகளில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு என்றாலும் மூத்தவர், உள்ளூரில் இருப்பவர் என்பதால் அவருக்கு இந்த உரிமை.

சுப்புக்குட்டி ஒரு முன் கோபி, சண்டைக்காரர், பெரிய மனிதராய் இருந்தாலும் அவரது சில்லறைத்தனமான செயல்களால் அவர் பேச்சுக்கு அவ்வளவு மதிப்பு ஊரில் கிடையாது.

சுப்புக்குட்டிக்கு சீமந்த புத்திரர்கள் முன்றுபேர், புத்திரிகள் இரண்டு பேர். எல்லாம் கெஜ வால்கள். ஊர் சண்டையைத் தேடிப்பிடித்து அழைத்து வருபவர்கள். இன்று காலை கிழக்குப் பக்க செம்பனையில் மேலே இருக்கும்போது ஏதோ அரவம் கேட்டு ராயப்பன் கீழே பார்த்தார். நாலைந்து வாலிபப் பையன்கள் பேச்சும் சிரிப்புமாய் வந்து கொண்டிருந்தனர்.

பனைக்கூட்டத்துக்கு வரும் பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தனர். நடுநாயகமாய் சுப்புக்குட்டியின் மகன் சுரேஷ் வந்து கொண்டிருந்தான். வழக்கமான ஓசிப் பதனி குடிக்க அழைத்து வந்திருப்பான் போலும் என்று நினைத்தார். இந்த சுரேஷ் எப்பவும் இப்படித்தான் பெரிய கூட்டத்தோடுதான் அலைவான். எங்கும் தனியாகப் போய்வர மாட்டான். எப்போது வந்தாலும் அவனைச் சுற்றிக் கும்மாளமும், கேலியும், சிரிப்பும் குடிகொண்டிருக்கும்.

வரும் வழியில் ராயப்பனின் குடிசை இருந்தது. பனை ஓலைகளால் வேயப்பட்டது. அதுதான் அவருடைய தற்காலிக வீடு, சுற்றிலும் ஓலைகளை வைத்து சுவர் மாதிரி மாற்றியிருந்தார்.

ஓலைக்குடிசை என்பதால் பொதுவாக உள்ளே சமைக்க மாட்டார்கள். குடிசையை ஒட்டிச் சிறு சாய்ப்பு இறக்கி அங்கு சமையல் நடக்கும். அதற்குப் பக்கத்தில் பதனீர் காய்ச்சும் கொட்டம். நாலு பெரிய பனங்காம்புகள் ஊன்றி அகலமாய் எழுப்பப்பட்ட கொட்டம். அதன் நடுவில் பெரிய அடுப்பு பதனீர் காய்ச்சும் பெரிய ஈய அண்டா, அதன் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

ராயப்பனுக்கு ஊருக்குள் வீடு இருந்தாலும் நாடாறு மாதம், காடாறு மாதம் என்பதுபோல் பதனீர் சமயத்தில் இந்தக் குடிசையிலும் மற்ற வெள்ளாமைக் காலத்தில் ஊரிலுள்ள வீட்டிலும் அவரும், குடும்பத்தாரும் இருப்பார்கள்.

முதன்மைப் பாதையிலிருந்து வந்த பாதை விளை நிலங்கள் வழியாக பனை மரங்கள் உள்ள பகுதிக்கு வந்தது. அந்தக் கொட்டத்தில் ராயப்பனின் மனைவி லூர்து மேரியும், இளையமகள் எலிசெபத்தும் இருந்து பதனீர் காய்ச்சுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

ராயப்பன் பாளை சீவிக் கொண்டிருந்ததை நிறுத்தவில்லை. அவர் கைகள் பாளை அருவாளால் பாளைகளைச் சீவின. நிதானமாக கலயங்களில் இருந்த பதனீரை எடுத்து தமது இடுப்பில் கட்டியிருந்த சின்ன கூம்பு வடிவ டின்னில் ஊற்றிக் கொண்டார். இன்னொரு பக்கம் கட்டியிருந்த சுண்ணாம்பு கொட்டானிலிருந்து சிறிது சுண்ணாம்பை எடுத்துக் கலயங்களில் தடவி மறுபடி பாளைகளில் கட்டிவிட்டார். அந்த மரத்தில் பாடு பாளைகள் ஏழெட்டு இருந்தன. அனைத்திலும் கலயம் கட்டியிருந்தார். கலயத்தில் சுண்ணாம்பு தடவுவது என்பது முக்கியமானது. சுண்ணாம்பு தடவவில்லை என்றால்

பாளையிலிருந்து வரும் பதனீர் சலித்து நுரைத்து விடும். எல்லாவற்றையும் முடித்து நிதானமாகக் கீழே இறங்கினார்.

பாதி பனை இறங்கும்போது தனது குடிசைப் பக்கம் பார்த்தார். சுரேஷ் லூர்து மேரியிடம் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் இருவரும் பதனி காய்ச்சும் கொட்டகையில் இருந்தனர். அடுப்பு ஏற்றுவதற்கான ஆயத்த வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். எல்லாப் பனைகளையும் ஏறி முடித்துப் பதனீரை சேகரம் செய்து முடித்தவுடன் பதனீரைக் காய்ச்ச ஆரம்பிப்பார்கள்.

இதற்குள் ராயப்பன் பனையிலிருந்து இறங்கிவிட்டார். அவரைப் பார்த்துக் கூட்டம் வந்தது.

என்ன பெரிசு - சவுக்கியமா என்றான் சுரேஷ்.

சவுக்கியத்திற்கு என்ன குறைச்சல், என்ன ரெண்டு நாளா ஆளைக் காணோம் என்றார் ராயப்பன் கிண்டலாக.

ஆள் காணோம்னா உமக்கு நல்லது தானே. நாலைந்து படி பதனீர் மிச்சம், நாங்க வந்தா நஷ்டம் தானே என்றான் அவன் பதிலுக்குக் கிண்டலாக.

பூமித்தாய் வச்சிருக்கறா... பனைத் தாயி வாரிக்கட்டி நமக்குக் கொடுக்கறா. நமக்கு எது நிக்கணும்னு இருக்கோ அதுதான் நிக்கும். இதுலே நட்டம் என்ன, லாபம் என்ன என்றார் ராயப்பன் பதிலுக்கு.

உம்மைப் பேசி செயிக்க முடியுமா - இந்தப் பனையேறிகளளேயெ பலதும் படிக்கிற வெவரமான ஆள் நீர்... என்றான் சுரேஷ்.

என்ன பதனீ குடிக்கறீங்களா

பெறகு எதுக்கு இங்கே வந்துருக்கோம். காலையிலே வாறோம்.

பதனீர் கொஞ்சம் கம்மியா இருக்கு இன்னொரு பனை ஏறிட்டு வர்றேன்.

சரி நல்ல பனையா பாத்து ஏறும். மேலே இருந்து கொஞ்சம் பச்சை மட்டை வெட்டிப்போடும். இந்த காஞ்ச மட்டையிலே கொடுத்து ஒப்பேத்தாம இருந்தா சரி. பேச்சில் கொஞ்சம் வெறுப்பு இருந்தது.

ராயப்பன் அடுத்த பனையை நோக்கிப் போனார். அதற்குமுன் தமது இடுப்பில் கட்டியிருந்த சின்ன அலுமினிய டின்னிலிருந்து பதனியை பெரிய தகர டின்னில் ஊற்றினார். ஒரு பெரிய கம்பின் இரு முனைகளிலும் இரண்டு டின்கள் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். காவடி மாதிரி அதைத் தூக்கிக் கொள்வார்கள். ஒரு டின் சுமாராய் பதினைந்து லிட்டர் பிடிக்கும். பத்து பனைகளுக்கு ஒருமுறை இரண்டு டின்களும் நிரம்பிவிடும். டின் நிரம்ப, நிரம்ப கொண்டுபோய் பதனீர் அண்டாவிட நிரப்பிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

ராயப்பன் மட்டக் கம்பை பனையில் சாத்தினார். சுண்ணாம்புப் பெட்டியும், தகர டின்னும் இரு பக்கமும் சரியாக மாட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைச் சரிபார்த்துக் கொண்டார். தலையில் மாட்டியிருந்த கால் நாரினைக் கால்களில் மாட்டிக் கொண்டார்.

நெஞ்சுப் பகுதியில் பனைகளில் உராய்வைத் தடுக்கப் போட்டிருந்த தோலால் ஆன நெஞ்சுப் பட்டையைச் சரியாக கட்டிக்கொண்டார். மட்டக்கம்பில் கால் வைத்து ஒரே தாவில் பனைகளை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு ஏற ஆரம்பித்தார்.

இரண்டு மூன்று நாட்களாய் இந்தப் பயல்கள் வரவில்லை. எப்படியும் தினசரி இந்தக் கூட்டம் வந்துவிடும். எப்படியும் ஐந்துபடி காலியாகிவிடும். இதுபோக காலை தினமும் சுப்புக்குட்டி வீட்டு வேலையாள் சின்னப் பானையுடன் வந்து விடுவான். அது ஒரு பத்துபடி பிடிக்கும். பேச்சுக்கால்படி வீட்டுப்பதனி கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். பாட்டத்திற்கு இவ்வளவு கருப்பட்டி என்பதுதான் பேச்சு. இவர்களால் வேறு நஷ்டம். இது தடுத்துச் சொல்ல முடியாத கஷ்டம். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் நட்டம். என்ன செய்வது? எல்லாம் பெரிய இடத்து விவகாரங்கள். பதனிப்பாடும் குறைந்துவிட்டது. வைகாசியில் இந்த அக்னி நட்சத்திரத்தில் அடிக்கிற வெயிலில் பதனிப்பாடு பாதியாகக் குறைந்துவிட்டது. அதை இவர்களுக்குச் சொல்ல முடியுமா... இவங்க கொஞ்சமாக குடிப்பான்களா, ஒவ்வொரு பயலுக்கும் சால் மாதிரி வயிறு. ஒரு படிக்குக் குறையாமல் ஒரு பயலும் குடிக்கமாட்டான்.

அடுத்த பனையை ஏறி முடித்து இறங்கி வந்தார் ராயப்பன்.

மேலிருந்தே வெட்டிப் போட்ட பச்சை ஓலைகளை வைத்து ஐந்து ஓலைப் பட்டைகள் தயார் செய்தார். பதநீரை எட்டிப் பார்த்த சுரேஷ் என்ன பெரிசு, ரொம்ப ஈயா மிதக்குது. வடிகட்டி இல்லையா என்றான்.

இயற்கை பதநீரில் தேனிக்களும், ஈக்களும் இன்ன பிற பூச்சிகளும் அந்த இனிப்பிற்காக வந்து அளவுக்கு அதிகமாக குடித்து இறந்து கிடப்பது சகசம். ஈக்கள், எறும்புகள், தேனீக்கள், சில சமயம் சிறு காட்டு கரப்பான்கள் எல்லாம் பதநீரில் இறந்தும் உயிரோடும் இருக்கும். அவற்றை வடிகட்டித்தான் சாப்பிட வேண்டும்.

சலிப்பு இருக்கா.

எங்கே சலிப்புக்கு போறது. அந்த சில்லாடையை எடுங்க வடிகட்டி தானேன்... என்றவாறு பக்கத்தில் கிடந்த சில்லாடையை எடுத்துப் பட்டையில் வைத்து அதில் பதநீரை ஊற்ற ஆரம்பித்தார்.

என்ன இவ்வளவு பூச்சி கிடக்கு.

நானென்ன தேடியா புடிச்சு போடறேன், தம்பி அதுவா... வந்து விழுந்து, சாகுது. என்ன செய்றது. இனிப்புக்கு இத்தனை கழுத வருது. இயற்கைன்னாலே எல்லாம் கலந்ததுதானே என்றார் ராயப்பன்.

அதிலும் ஒருவன் மட்டுமே லேசாய் முகம் சுழித்தான். பக்கத்து டவுனிலிருந்து வந்த சொந்தக்காரப் பையன் போலும். மற்றவர்கள் பழைய ஆள்கள். ஒரு மண்டு மண்டினார்கள். ஆளுக்கு ஒரு படிக்குக் குறையாது.

என்ன பெரிசு, டெய்லி இதே இனிப்புப் பதனியவே காட்டறீங்கள். வேறு எதையும் காட்டவே மாட்டேங்கறீங்களே என்றான் சுரேஷ்.

வேறு எதை வச்சிருக்கேன். உங்களிடம் காட்டறதுக்கு என்றார் ராயப்பன் சூடாக.

நாங்களும் தனிப் பதநீர் கேட்டு உம்மட்ட தொங்கோ தொங்கறோம். அத காதிலே போட்டுக்கற மாட்டிக்கீரு. எல்லாம் எங்க பனைக, உமக்கு இதிலே என்ன கஷ்டம்னு தெரியலே. ஒத்து வரமாட்டேன்கிறீர், என்ன பன்றது என்றான் சுரேஷ் சற்று காட்டமாக.

இன்று அவன் ஏதோ ஒரு முடிவுடன் வந்திருப்பது தெரிந்தது. அது நமக்குச் சரிப்பட்டு வராது தம்பி. சொன்னா புரிஞ்சுக்கோங்க... திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிட்டு இருக்காதீங்க... எப்ப வேணாலும் வாங்க. நல்ல பதனிய குடிங்க... எதுக்கு அந்த சவத்துக் கழுதை... தேவையில்லாம வில்லங்கத்தை ஏன் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோகணும்னு யோசிக்கறீங்க. இந்தப் பேச்சை இன்னியோட விடுங்க என்றார் கறாராக.

தனிப் பதநீர் என்பது பனைமரத்திலிருந்து வரும் சாற்றினைச் சுண்ணாம்பு தடவாமல் எடுப்பது. அது இலேசாய் நுரைத்து இருக்கும். சற்றுப் புளிக்கும். குடித்தால் சுறுசுறுவென்று இருக்கும். இனிப்பு இருக்காது. குடித்தால் போதையேறும். சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள்.

ஏன் பெரிசு அதுக்கு நாங்க தனியா காசு வேணுமின்னா தர்றோம். எல்லாப் புஞ்சையிலேயும் தர்றாங்க. எங்க பங்காளி காடுகள்ல ஏற்ற சின்னு சேகராஜ், சிலுவை மாணிக்கம் அத்தனை பேரும் ஏற்ற மரங்கள்ல ஒண்ணு. ரெண்ட ஒதுக்கி பிச்சைக்காரனுக்குக் கொடுக்கிறானுங்க. நாங்க மட்டும் இதுக்கு தொன்னாந்துக்கிட்டு இருக்கணுமா...? என்றான் சுரேஷ்.

தம்பி இதுவரைக்கும் நம்ம இந்தக் காட்டிலே எந்த பனையிலேயும் தனிப் பதனிக்குக் கலயம் கட்டியதில்லை. நானும் குடிச்சதில்லை. இதுவரைக்கும் கள் இறக்கினதா ஒரு போலீசு என்னைத்தேடி வந்ததில்லை. இப்ப அதையெல்லாம் மாத்தி என்னை வம்புலே மாட்டி விட பாக்கறீங்களே... இந்த பதநீர் உடம்புக்கு நல்லது. கருப்பட்டியா காய்ச்சி விக்கலாம். மக்களுக்குப் பயன்படுகிற இயற்கைப் பொருளை, போதையா ஏன் பயன்படுத்தணும். நம்மாலே அது முடியாது என்றார் ராயப்பன்.

நாங்க என்ன கள்ளா கேட்கறோம். தனிப்பதனிதானே, அதிலே என்ன வம்பு.

ரெண்டும் ஒண்ணுதானே உடனே குடிச்சா தனிப்பதனி கொஞ்ச நேரம் தாண்டுனா கள்ளா. இது நமக்குச் சரிப்பட்டு வராது. ராயப்பன் கொஞ்சமும் பிடி கொடுக்காமல் பேசினார்.

உம்ம அடுத்த பிஞ்சை சின்னு இறக்கித் தர்றான். இதைக் குடிச்சிட்டு அங்கேபோய் ஒரு பட்டை அடிக்கத்தான் போகிறோம்... அவனுக்கு மட்டும் எப்படி முடியுது? என்றான் சுரேஷ் எகத்தாளமாய்.

தம்பி நீங்களெல்லாம் படிச்ச புள்ளங்க... நல்லா படிச்ச முன்னேறப் பாருங்க.. தனிப்பதநீ குடிக்கறது என்ன பெரிய சாதனையா, ஆகாததைப் பேசி எதுக்கு நேரக்கேடு.

எனக்கு இன்னும் இருபது பனை ஏற வேண்டியிருக்கு... நான் ஏஞ்சோலிய பாக்கனும் கிளம்புங்க. எழுந்து மட்டக்கம்பைத் தூக்கித் தோளில் வைத்தார்.

அப்போ நாங்க என்ன வெட்டிக்கூட்டமா? குசும்பாதானே பேசுறீர். சும்மா வீண் பிடிவாதம் பிடிச்சா அது நல்லதுக்கில்லை. இப்போது முக்கால் வாசிக்காலம் போச்சு. இன்னும் ஒரு இருபது நாள்தான் பதனிப்பாடு இருக்கும். இதுலேயாவது இறக்கித் தந்தா என்ன. சுரேஷின் பேச்சில் பிரச்சினை பண்ண வேண்டும் என்ற தொனியே தெரிந்தது.

தம்பி நான் பேசின பேச்சை மாத்திப் பேசற ஆள் கிடையாது. நான் அதைச் செய்யறதில்லை...

உனக்குப் பிடிக்காது, என்ன சொன்னாலும் கேட்க மாட்டீரு. ஆனா எங்களுக்குப் பிடிக்குது. இதுக்கு ஒரு வழி பண்ணணும். இது விசயமா அப்பாட்ட பேசறேன். இதுக்கு நீர் ரொம்ப வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கும். வாங்கப்பா போகலாம். எல்லோரும் கிளம்பினார்கள். ராயப்பன் பேசாமல் இருந்தார். இதற்கு மேல் பேசினா வம்பு வளரும். அவன் இருப்பவர் வீட்டுப்பிள்ளை. அவன் வீட்டுப் பனையை நம்பி அவர் பிழைப்பு ஓடுகிறது.

ராயப்பன் தனது இடுப்பு வாரை இறுக்கிக் கொண்டார். பதனீர் எடுத்து வரும் முக்கோண டின்னை எடுத்து இடுப்பில் மாட்டினார். மட்டக்கம்போடு அடுத்த பனையை நோக்கி நடந்தார்.

சுரேஷிற்கு பெருத்த அவமானமா இருந்தது. இடம் அவர்களது. பனை அவர்களது. அதில் ஏறி பதனீர் இறக்கும் குத்தகைப் பனையேறி தமது சொல்லை மதிக்காமல் வியாக்யானம் பேசுகிறான். எரிச்சல் கபகபவென்று வளர்ந்தது. நண்பர்கள் அனைவரின் முன்னால் தான் அவமானப்படுத்தப் பட்டதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது.

இது விஷயமாய் அப்பாட்ட பேசிக்கிறேன் என்றான் சுரேஷ். மறுபடியும் ராயப்பன் எந்த பதிலும் பேசவில்லை.

வற்றோம் என்றான் காட்டமாக.

போயிட்டு வாங்க கை கூப்பினார் ராயப்பன்.

ராயப்பனுக்கு ஒரே குழப்பமாய் இருந்தது. தனிப் பதனி அவர் போடுவதும் இல்லை, இறக்குவதுமில்லை. முன்பெல்லாம் போலீஸ் தொந்தரவு இருந்தது. இப்ப அதுவும் இல்லை. அதை மட்டும் போதை சமாச்சாரமாகவே கருதினார். அவர் சோட்டு ஆட்கள் எல்லாம் இறக்கித் தருகிறார்கள். ரகசியமாய் விற்கிறார்கள். இத்தனை வருஷமாய் இருந்தாயிற்று இனிமேல் எப்படி அந்த விஷயத்தைச் செய்ய முடியும்.

பனை ஏறப் போனவர் என்னங்க என்ற குரல் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தார்.

லூர்து மேரி தலையில் பாணையைத் தூக்கிக்கொண்டு போறதற்கு வந்தாள்.

என்ன வேணுமாம் மைனருக்கு.

தனிப் பதநீர் இறக்கித் தரணுமாம்.

லூர்து மேரிக்கு சுருக்கென்றது.

இது என்ன புதுப்பழக்கம்.

எல்லாம் கூடி வர்ற இளவட்டங்கள் ஆரம்பிக்கிற கூத்து. அவங்க போடுற தூபம். அது சரி, பய ஐயாகிட்ட இதையே ஆரம்பிச்சான்னா என்றாள் லூர்துமேரி.

அதைவிடு அப்புறம் பார்க்கலாம் என்றார் ராயப்பன்.

அண்டா நிரம்பிருச்சா.

இன்னும் ரெண்டு பாணை ஊத்துனா சரியா வரும் என்றவாறு தான் சுமந்து வந்த பாணையைக் கீழே இறக்கி வைத்தாள். ஒரு சில்லாடையை எடுத்து பாணை வாயில் வைத்து தகர டின்னிலிருந்து பதநீரைப் பாணைக்கு மாற்றினாள்.

ராயப்பன் அடுத்த பணையை நோக்கிப் போனார்.

மதியம் சாப்பிட்டுவிட்டு எப்போதும் ஒரு மணிக்கு படுத்தா நான்கு மணிக்குத்தான் எழுவார். காலையில் 5.30க்கு வேலை ஆரம்பித்து 11.00 மணிவரை ஆகிவிடும்.

வந்து குளித்துச் சாப்பிட்டு முடிக்க 12.30 ஆகிவிடும். சிறிது நேரம் அன்றைய பேச்சு. தினத்தந்தி படிப்பார். பின்பு தூக்கம். இது அவருடைய வழக்கம்.

நான்கு மணிக்கு எழுந்து அரிவாளைத் தீட்டிவிட்டுப் பாளைச் சீவலை ஆரம்பித்தார். சில பனைகளை ஏறிவிட்டு வீட்டிற்குத் தண்ணீர் குடிக்க வந்தார். காலையில் நடந்த சம்பவங்கள் திரும்பத் திரும்ப மனதில் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

ஐந்து மணிக்கு ஏதோ சத்தம் கேட்டது. சுப்புக்குட்டி தமது புல்லட்டில் வந்து கொண்டிருந்தார். பிரச்சினை புல்லட் ஏறி வந்து கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தார் ராயப்பன். தண்ணீர் செம்பை வைத்துவிட்டு சற்று ஆயாசமாக நார்க்கட்டிலில் உட்கார்ந்தார்.

சுப்புக்குட்டி அந்தக் கால பெரிய புல்லட் வைத்திருந்தார். இரண்டு புறமும் பெரிய பெட்டிகள். முன்புறம் பல்வேறு கலர் கலராய் கம்பி வேலைப்பாடுகள். எல்லோரும் பல்வேறு புது வண்டிகளுக்கு மாறிவிட்டபோதும், சுப்புக்குட்டி தமது வண்டியை மாற்றவே இல்லை.

தட்... தட்... என்று அது வரும்போதே, அரை கிலோமீட்டருக்கு முன்பே தெரிந்துவிடும். அந்த ஏரியாவே சத்தத்தால் படபடக்கும். ராயப்பன் கட்டிலைவிட்டு எழுந்தார்.

என்னப்பா ராயப்பா... என்ன வேலை நடக்குது? கேட்டுக் கொண்டே இறங்கினார்.

வாங்க... வாங்க... என்ன பெரியவுக. இந்தப் பக்கம் முக்கியமான சோலியா.

உட்காருங்க என்றார் ராயப்பன். கயிற்றுக் கட்டிலில் உட்கார்ந்தார். அட நீ வேற. உன்னைத்தான் தேடி வர்ரமாதிரி வெச்சுட்டியே என்றார் சுப்புக்குட்டி. ராயப்பன்

அவர் முன் நின்று கொண்டிருந்தார். ராயப்பனை விட சுப்புக்குட்டி கொஞ்சம் வயது மூப்பு. வா, போ என்று அந்தக் காலத்திலேயே பேசிப் பழக்கம். சின்ன மொதலாளி என்ற மரியாதை அதிகம்.

அவர் எதைச் சொல்ல வருகிறார் என்று புரியவில்லை.

பதநீ, கருப்பட்டி எல்லாம் சரியா கொடுத்தனுப்பினேனே. அதுல ஏதும் குறையில்லையே என்று குழப்பலாகச் சொன்னார் ராயப்பன்.

ராயப்பா அதுலே நீ எந்தக் குறையும் வெக்க மாட்டே எனக்குத் தெரியாதா... எத்தனை வருசப் பழக்கம்... இந்த மதுரையில் படிக்கிற பய சுரேசுக்கு ஒரு குறை. உனக்குத் தெரியும். நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்தார்.

ராயப்பன் அவரை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். அந்தப் பயக தனிப்பதனிக்கு ஆசைப்படுறானுக. டவுனில படிக்கிற பய. ஏதோ லீவுல வந்திருக்கான். ஒரு பத்துநாள் இருப்பான். ஆசைப்படுறான். உனக்கென்ன அதிலே கஷ்டம் ஒரு பனையிலே மட்டும் போட வேண்டியதுதானே. அதைக் கொஞ்சம் இறக்கி குடுப்பா. குரலில் வேண்டுதல் இருந்தது.

அய்யா அது பதநீர் இல்லை. கள்ளு. அதை எப்படிநான் இறக்க முடியும். இதுவரைக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வாசலை பார்த்தது இல்லை. உங்க காலத்திலிருந்து யாரும் அதை இறக்கச் சொன்னது இல்லை. குடிச்சதும் இல்லை. என்ன புதுப்பழக்கம். அது தப்பில்லையா என்றார் ராயப்பன் பணிவாய்.

ராயப்பன் இன்னும் பழைய உலகத்துலேயே இருக்கே. இந்தக் காலத்துப் பசங்க எல்லாத்தையும் தெரிஞ்சவங்க. இப்ப பாரு இங்க நல்ல பிள்ளையா நடிச்சுட்டு... டவுன்லே டாஸ்மாக் கடையிலே குடிச்சா என்ன செய்ய முடியும். போயி தடுக்கவா முடியும். என்ன சொல்றே. இல்ல கூடவே காவலுக்கு இருக்க முடியுமா. நீயே சொல்லு.

ராயப்பனுக்கு அவர் சொன்ன நியாயம் சரியாகப் படவில்லை.

அப்போ நம்மளே பையனைக் குடிக்க அனுமதிக்கலாமா.

இது என்ன புதுப்பழக்கம்.

எங்கய்யா காலத்துல அது சரி. இப்போ நான் உன்னைத்தான் தொந்தரவு பண்ணறதில்லை. அப்பப்போ நம்ம சின்னுகிட்ட ரெண்டு பட்டை குடிச்சிட்டுதான் வர்றேன். ஏதோ முகத்தாட்சணக்காக உங்கிட்ட வற்புறுத்தறதில்லை. நூத்துக்கணக்கிலே பனையை வைச்சிக்கிட்டு வெளியில நான் ஏன் அலையணும். உன் குணம் தெரிஞ்சுதானே சற்று நிறுத்தினார். இது கெட்ட பழக்கம் வேண்டாம் என்று மூஞ்சியில் அடிக்கிற மாதிரி சொல்ல வேண்டாமா... விட்டா இவரே வாங்கிக் கொண்டு போய் கொடுப்பார் போலும். ராயப்பனுக்கு அவர் சொன்ன நியாயம் பிடிபடவில்லை.

ஐயா இதுவரைக்கும் நான் இந்த வேலை பார்த்தது இல்லை. இனிமேலும் பார்க்க முடியாது. தயவுசெய்து பிள்ளைகளுக்கு மோசமான வழியைக் காட்டாதீங்க. திடீரென்று சுப்புக்குட்டிக்குக் கோபம் வந்தது.

என்ன மசரு மோசமான வழி. கவர்மெண்டில் தயாரிச்சு விக்கறாங்க. அதை ஊர் சனம் பூரா குடிக்குது. பசங்க ஆசைப்படுறாங்க. தேவையில்லாம முரண்டு பிடிக்காத. இது ஒரு மேட்டரே இல்ல. இதுக்கு நான் வரவேண்டியதும் இல்லை. எனக்கு ஆயிரம் சோலியிருக்கு. வார்த்தைகள் சலிப்புடன் தடித்துக் கொண்டிருந்தன.

ராயப்பனுக்கு தர்ம சங்கடமாக இருந்தது. ஐயா புரிஞ்சுக்கோங்க அது போதை இங்கு குடிக்க வருவாங்க. இங்க சமஞ்ச குமருக இருக்கு. பொம்பளைப் பிள்ளைக புழங்கற இடம். இங்க வந்து குடிச்சிட்டு போதைல பிரச்சனை எதுவும் ஆயிப்போச்சினா. பிறகு பொல்லாப்பாகி விடும். பெரியவுங்க நீங்கதான் எடுத்துச் சொல்லணும் என்றார் பவ்யமாக.

இங்க பாரு அதைப்பத்தி நான் கவலைப்படணும். இது என்பஞ்சை. இங்கு மரமேறி நீ... தவறாகப் பேசி விட்டோம் என்று ஒரு கணம் துணுக்குற்றார். குரலைச் சற்று தாழ்த்தி சரிப்பா... ஒரு பேச்சுக்கு சொல்றேன் சற்று நிறுத்தினார். நாளைக்கே நான் ஆளை மாத்திவிட்டா என்ன செய்வே... என்று சாவகாசமாக சொன்னார். இத்தனை வருடமாய் இப்படி ஒரு வார்த்தை அவர் வாயில் வந்தது இல்லை.

ராயப்பனுக்கு யாரோ பளாரென்று முகத்தில் அறைந்தமாதிரி இருந்தது. இந்த சின்ன விசயத்திற்கு ஆளை மாத்திவிடுவார்களா? இவர்கள் செய்தாலும் செய்வார்கள்.

ஐயா பேசறது சரியில்லையே. புதுசு புதுசா வார்த்தைகள் வருது என்றார் ராயப்பன் குரலை உயர்த்தி.

சின்னப்பயக ஆசைப்படறாங்க. நீ அதுக்கு மேலே அடம் பிடிக்கிற யோசித்துப் பார்த்தா இது மேட்டரே இல்ல. எல்லாப் பனையேறியும் தான் இறக்கித் தர்றாங்க... எங்க போலீஸ் வருது... அப்படின்னாலும் நம்மளை மீறி உள்ள நுழைஞ்சுருவாங்களா... எங்க வசதிக்குத்தானே நாங்க பார்க்கமுடியும். பனை, எங்க பனை. புஞ்சை, எங்க புஞ்சை. இங்கே நாங்க கேக்கறது எங்களுக்கு கிடைக்கணுமில்லே. உன் சவுகரியத்துக்கு நாங்க வளைய முடியாதுல்ல என்றார் சற்றுக் கோபத்துடன்.

அதுக்காக தப்பு பண்ணச் சொல்றீங்களா என்றார் ராயப்பன் படபடப்புடன்.

கோட்டித்தனமா பேசாத. ஊரிலே எல்லாரும் செய்றான். நாளைக்கு உன் இடத்தை இன்னொருவனுக்கு விட்டா அவன் இதைச் செய்து தருவான். நீ என்ன புதுசா பேசற. யோசிச்சு சொல்லு. ஆளை மாத்தற மாதிரி பண்ணீறாத என்றார் சுப்புக்குட்டி சற்று இறுக்கமாய்.

ராயப்பன் பதில் பேசாமல் நின்றார்.

சுப்புக்குட்டி ஒன்றும் பேசாமல் எழுந்தார். வண்டியை ஸ்டார்ட் பண்ணிக் கொண்டு தடதடவென்று போய்விட்டார்.

ராயப்பனுக்கு என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை. இதைச் செய்யாவிட்டால், தோப்பு கை மாறினாலும் மாறிவிடும். சுப்புக்குட்டி அப்படிப்பட்ட ஆள். முன்கோபி, வீம்புக்கு கேஸ் நடத்தும் ஆள். துட்டு உள்ள ஆசாமி. அவர் சொன்னதைச் செய்தால் கட்டிக்காத்து வந்த நேர்ம போய்விடும். மனச்சாட்சியை எப்படிக் கொல்வது? பெற்ற

பிள்ளைக்குப் போதையை இறக்கிக் கொடு என்று சொல்லும் அப்பனை என்ன சொல்வது? ராயப்பனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

அவருக்கு ஒன்றுமே ஓடவில்லை. எப்படி சிக்கலில் இருந்து மீண்டெழுவது என்று புரியவில்லை.

என்ன மலைச்சு நின்னுட்டிங்க லூர்துமேரியின் குரல் அவரை உசுப்பியது.

எல்லாம் கேட்டில்ல... என்ன பேச்சு பேசிட்டுப் போறார்.

அவள் பதினி காய்ச்சும் கொட்டகையில் இருந்து இதை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

நீங்க திடமா இருங்க இதுவரை யாரும் குறை சொல்லாத பொழப்பு பொழைச்சாச்சு. எங்கேயும் கைகட்டி நின்னதில்லை. இனிமே எதுக்கு மாத்திக்கணும். இந்தத் தோப்பு இல்லைன்னா இன்னொன்னு. உடம்புலே வலு இருக்கு. கையிலே அருவாளும் மட்டக்கம்பும் இருக்கு. எங்கே போனாலும் பொழச்சுக்கலாம். மனதை போட்டு உழப்பிறாதீங்க. தைரியமா இருங்க. என்ன நான் சொல்றது. இவுக பனையிலே ஏறினா நாம் என்ன இவுக அடிமையா! அதுக்காக இவுக வளைச்சதுக்கு எல்லாம் வளைய முடியுமா? பேசாம வேலையைப் பாருங்க என்றாள் படபடப்பாய்.

நீ சொல்றதும் சரிதான். நம்ம வேலையைப் பார்ப்போம். ஆண்டவன் விட்ட வழி என்றவாறு அடுத்து ஏற வேண்டிய பனையை நோக்கி நடந்தார். மனதிலிருந்த கவலை எல்லாம் வடிந்து மனம் நிம்மதியாய் இருப்பதாய் உணர்ந்தார்.

2. வண்ணதாசன்

வண்ணதாசன் என்ற புனைபெயரில் சிறுகதைகளும் கல்யாணஜி என்ற புனை பெயரில் கவிதைகளும் எழுதுபவரின் இயற்பெயர் சி. கல்யாணசுந்தரம். இவர் தமிழ்நாடு திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர். இவர்தம் தந்தை சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றவரும் இலக்கியவாதியுமான தி.க. சிவசங்கரன் ஆவார். நவீன தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் மிகுந்த கவனம் பெற்ற எழுத்தாளராக விளங்குபவர் வண்ணதாசன். தீபம் இதழில் படைப்புகளை எழுதத் துவங்கியவர். 1962-ஆம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதி வருகிறார். இவரின் ஒரு சிறு இசை என்ற சிறுகதை நூலுக்காக இந்திய அரசின் 2016-ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதமி விருது கிடைத்துள்ளது. இவரின் சிறுகதைகள் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கியச் சிந்தனை உள்ளிட்ட பல முக்கிய விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறார். 2016 விஷ்ணுபுரம் விருது இவருக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

இவரின் கலைக்க முடியாத ஒப்பனைகள், தோட்டத்துக்கு வெளியில் சில பூக்கள், சமவெளி போன்றன இவர்தம் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் ஆகும். சின்னு முதல் சின்னு வரை என்பது இவர்தம் புதினமாகும். புலரி, முன்பின், ஆதி போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகள் எழுதியுள்ளார்.

ஒரு சிறு இசை

வந்த இடத்தில் எங்கள் வீட்டில் வைத்து மூக்கம்மா ஆச்சி இப்படிச் செத்துப் போய்விட்டாள் என்பதில் யாருக்கும் வருத்தம் இல்லை. வெளியே சொல்லிக் கொள்ளவில்லையே தவிர, நாங்கள் கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம் அதற்கு என்றுதான் ஒருத்தர் பாக்கியில்லாமல் எல்லோருக்கும் மனதில் தோன்றியிருக்கும்.

என்னை மூக்கம்மாச்சிக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். எங்க அத்தான் பேரு விட்ட ஆயான் அல்லவா என்று சொல்வாள். மூக்கம்மா ஆச்சியும் எங்கள் அம்மாவுடைய அம்மாவும் சகோதரிகள். கூடப் பிறந்தவர்கள் அல்ல. பெரியப்பா சித்தப்பா மக்கள். ஒன்றுவிட்ட அக்காவும், தங்கையும். மூக்கம்மா ஆச்சிதான் மூப்பு. எங்கள் அம்மாத் தாத்தா அவளுக்கு அத்தான் முறை. எங்கள் தாத்தாவை நாங்கள் பார்த்ததில்லை. அவ்வோ லேசுப்பட்ட ஆம்பிளை இல்லை என்று ஆரம்பித்து ஒரு கதை சொல்வாளாம். கோழு அக்கா சொல்லியிருக்கிறாள். அந்தக் கதை இப்படிப் போகும்.

தாத்தா மாஞ்சோலை எஸ்டேட்டில் வேலை பார்த்தார். ஆள் மீசையும் குடுமியுமாக அப்படி இருப்பார். துரை வீட்டு வெள்ளைக் காரிச்சி தாத்தாவைக் குதிரை மேல் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு போய்விட்டாள். இரண்டு மூன்று நாட்களாகக்

காணோம் காணோம் என்று தேடியிருக்கிறார்கள். முன்றாம் நாள் ராத்திரி நடு ஜாமத்திற்கு மேல் பூப் போல அதே குதிரையில் கொண்டுவந்து வீட்டு முன்னால் இறக்கிவிட்டுவிட்டுப் போய்விட்டாள். இந்தக் கதையை அக்கா சொல்லும்போதே நம்பும்படியாகத்தான் இருந்தது. நான் வளர்ந்த பிறகு மூக்கம்மா ஆச்சியிடம் அதைச் சொல்லும்படி கேட்டேன். மூக்கம்மா ஆச்சி என் கைகளை எடுத்துத் தன் கைகளுக்குள் வைத்துக்கொண்டு, அவ்வோ இருக்கும்போது சொல்ல வேண்டியதை. போன பிறகு சொல்லக்கூடாது என்று முடித்துக் கொண்டாள். அது உண்மைதான் என்று அம்மாவும் சொல்கிறாள். தாத்தா இறந்த பிறகு மூக்கம்மா ஆச்சி ஒரு சொல்கூட தாத்தாவைப் பற்றிப் பேசியது கிடையாது என்பது வாஸ்தவம்தான் என்று கேட்க ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

நான் இப்போது யாரைப் பார்த்தாலும் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பேசுகிறேனே. யோசித்துப் பார்த்தால் அது எனக்கு மூக்கம்மா ஆச்சியிடம் இருந்துதான் வந்திருக்க வேண்டும். எனக்கு மட்டும் அல்ல. கோழு அக்காவுக்கும் கிட்டத்தட்ட அந்தப் பழக்கம் வந்துவிட்டிருக்கிறது. அம்மாவுக்கு அது பற்றிக் கொஞ்சம் சங்கடம்தான்.

மூக்கம்மா ஆச்சி எந்தக் காலத்து மனுஷி. காது வளர்த்துப் பாம்படம் போட்டிருந்தவள். இப்போது வெற்றுக் காதாய் கொஞ்சம் தலையைத் திருப்பினாலும் தூர்ந்துபோன நுனி ஆடுகிறது. அவளுக்கு அக்காதான் ஆச்சியை நோண்டி நோண்டி ஏதாவது கேட்டுக் கொண்டே இருப்பாள். அது எப்படி ஆச்சி, ஆம்பிளை பொம்பிளைண்ணு பார்க்காமல் எல்லார்கிட்டேயும் தாராளமா கையைப் பிடிச்சுப் பேசுதே என்று அவள் ஆச்சியிடம் கேட்கும்போது, விசேஷ வீட்டிற்கு வந்து அப்போதுதான் வாசலில் கால் வைக்கிற ராமையா மாமா கையைப் பிடித்து, அய்யா வந்தியா? நல்லா இருக்கியா அய்யா? என்று ஆச்சி விசாரித்தபடி இருப்பாள்.

ஆச்சி இதற்கு வேறு விதமாகப் பதில் சொல்வாள். ஆண், பெண் என்கிற விஷயத்தைத் தொடாமல் அப்படியே விட்டுவிடுவாள். இதிலே தாராளம் என்ன தாராளம் வேண்டிக் கிடக்கு? என் கையிலேயும் அஞ்சும் அஞ்சும் பத்தும் விரல்தான். ராமையா கையிலேயும் பத்து விரல்தான் என்று சொல்லிவிட்டு, எனக்கு ஒரு கோட்டை ஜோலி கிடக்கு. உனக்குப் பதில் சொல்லிக்கிட்டு நிக்க மாட்டாள். அது எப்படி ஆச்சி? என்று பின்னாலேயே போவாள். அது எப்படியா? நாளைக்கு உனக்குக் கல்யாணம் ஆகி, அமக்கன் வருவான் பாரு. அவன் கிட்டே கேளு. அது எப்படிண்ணு அவன் சொல்லுவான் என்று சிரித்தபடி அக்கா கன்னத்தைக் கிள்ளித் தள்ளிவிடுவாள்.

ஆச்சி சொல்கிறதன் அர்த்தம் அக்காவுக்கே புரிந்திருக்காது. அப்புறம் எனக்கு எப்படி அந்த வயதில் புரிந்திருக்கும்? ஆமக்கன் வருவான் என்றால் ஆண்மகன் வருவான் என்பதுதான் என்று தெரியவே ரொம்ப காலம் ஆயிற்று. அதுவரை அது ஆமை ஓட்டிலிருந்து ராத்திரி ஒரு ராஜகுமாரன் வெளிவருகிற கதையை மூக்கம்மா ஆச்சி சொல்வாள். அதுபோல அவளுடைய இன்னொன்று என்றுதான் இருந்தது.

மூக்கம்மா ஆச்சி கதை சொல்லாத நாள் இராது. இருட்டுக்கும் அவளுடைய கதைகளுக்கும் ஒரு நெருக்கம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். பகலில் அவள் கதை சொன்னதே கிடையாது. சாயங்காலம் அவளைக் கதை சொல்லச் சொன்னால் கருகருத்த நேரத்தில் கதை சொல்லக்கூடாது. ராட்ச்சன் பிடிச்சுக்கிடுவான் என்று தவிர்த்து விடுவாள். அவளிடம் ராஜா கதைகள் நிறைய உண்டு. சதா அவர்கள் குதிரையில் எப்பொது பார்த்தாலும் வேட்டையாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஒரு யானையை முதலை கவ்வும். காப்பாற்றச் சொல்லி யானை ராஜாவைக் கெஞ்சும். ராஜா முதலை மீது அம்பு விடுவார். முதலை அதனுடைய சாபம் விமோச்சனம் ஆகிவிட்டது என்று ஒரு முனிவர் ஆகும். முனிவரின் வாய்க்குள் இருந்து ஏழு கன்னிப்பெண்கள் வருவார்கள். ராஜா ஏழு பேரையும் கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்வார்.

இப்படி ராஜாவுக்கு ஏழு பெண்களைக் கல்யாணம் செய்து வைக்கிற ஆச்சியின் கல்யாணம் பற்றி அம்மா சொல்லும்போது வருத்தமாக இருக்கும். மூக்கம்மா ஆச்சி அடிக்கடி அவள் கிராமத்தில் இருந்து எங்கள் வீட்டுக்கு வருவாள். பத்து நாள் பதினைந்து நாட்கள் என்று இருப்பாள். கணக்கு எல்லாம் கிடையாது. போய்விடுவாள் இல்லையா? அப்படி ஆச்சி வந்துவிட்டுப் போன ஒரு மத்தியான நேரத்தில் புறவாசல் நடைப்பக்கம் அம்மாவுக்குத் தலை சிக்கல் எடுத்துக் கொண்டே எங்கள் அம்மாச்சி சொல்வாளாம். பாவிக்கு பதினாறு வயசு கூட முடியலை. ரதி மாதிரி இருப்பா. என்ன அவசரம் கொள்ளை போகுதுண்ணு கட்டிக் கொடுத்தாங்களா? இந்த பவுர்ணமிக்கு நேர் அடுத்த பவுர்ணமி புண்ணியவான் போய்ச் சேர்ந்துட்டான். பாம்பு கொத்திட்டுதுண்ணு சொன்னாங்க. மோகினி அடிச்சுட்டுதுண்ணாங்க. ஆத்தில முங்கிட்டான்னாங்க. தாழம் புதருக்குப் பக்கத்தில் கிடந்து தூக்கிக்கிட்டுவந்து போட்டாங்களாம். ரெண்டு கையையும் பிரிச்சால் ரெண்டு குத்து மணல் இருந்துதாம். ஒவ்வொரு உள்ளங்கை மணலுக்குள்ளேயும் உசிரோடு ஒரு கருவண்டு இருந்து பறந்து போச்சாம்.

நிஜமாவா ஆச்சி? என்று கோழு அக்கா போல எனக்கும் மூக்கம்மா ஆச்சியிடம் என்றைக்காவது ஒருநாள் கேட்டுவிட வேண்டும் என்றுதான் தோன்றியது. ஆனால் சில விஷயங்கள் இப்படி ஒரு பக்கம் தோன்றினாலும் இன்னொரு பக்கம் அப்படியெல்லாம் அதை விளையாட்டுத்தனமாகக் கேட்டுவிடக் கூடாது என்று நமக்கே படும் இல்லையா. அப்படித்தான் இருந்தது. ஆச்சியிடம் கேட்கவே இல்லை. கேட்டிருந்தால் மூக்கம்மா ஆச்சி அதை விட்டுவிட்டு வேறு ஏதாவது ஒரு கதை சொல்லியிருக்கக்கூடும். உதாரணத்திற்கு தொடையில் வண்டு துளைக்கிற கர்ணன் கதையை அவள் எம்.ஜி.ஆர். படக் கதையாக மாற்றி விடுவாள்.

மூக்கம்மா ஆச்சிக்கு எம்.ஜி.ஆர் படங்களைப் பிடித்திருந்தது. என்ன, மலைக்கள்ளன் கதையில் பாதியையும் தாய்க்குப் பின் தாரம் கதையையும் சேர்த்துவிடுவாள். மர்மயோகி கதையையும் மகாதேவி கதையையும் அப்படித்தான். யாராவது, என்ன ஆச்சி? எல்லாக் கதையையும் இப்படி குழப்புதீங்க? என்று கேட்டால், எல்லாக் கதையும் ஒரே கதைதான். ஆதியிலே இருந்து ஒரு கதையைத் தான்

ஓம்பது கதையா சொல்லிக்கிட்டு இருக்கோம் திலுப்பித் திலுப்பி என்று கேள்வி கேட்கிறவனின் கன்னத்தை, தோசைக்கு அரைத்துக் கொண்டிருந்த மாவுக் கையால் தொடுவாள். எல்லோருக்கும் அவனைப் பார்த்தால் சிரிப்பு வந்துவிடும்.

மூக்கம்மா ஆச்சியைப் பார்த்தால் ஒரு வித்தியாசமும் தெரியவில்லை. படுத்துத் தூங்குவது போலத்தான் இருக்கிறது. யாராவது தூங்கும் போது சிரிப்பார்களா? பச்சைப் பிள்ளை வேண்டுமானால் சிரிக்கும். ஒரு பல் கூட இல்லாமல், மேல் உதடும் கீழ் உதடும் சுருங்கி, ஈறுக்கு மேல் உள்மடங்கி, ஆச்சியும் பச்சைப் பிள்ளை மாதிரி தான் இருக்கிறாள்.

நாங்கள் பார்க்க முதலில் இருந்தே ஆச்சிக்குப் பொக்கு வாய் தான். ஏன் உனக்கு ஒரு பல் கூட இல்லாமல் விழுந்துட்டுது ஆச்சி? என்று கேட்டால் முதலில் ஒரு சிரிப்புச் சிரிப்பாள். அந்தக் கதைய ஏன் கேட்கே போ என்று ஆரம்பிப்பாள். கோழு, யானை என்ன எல்லாம் சாப்பிடும்னு உனக்குத் தெரியுமா? என்று தலை பின்னியபடி அக்காவிடம் கேட்பாள். ஓலை என்று அவள் சொன்னால், உனக்குத் தெரிஞ்சது அவ்வளவு தான் என்று ஆச்சி கொஞ்ச நேரம் அப்படியே இருப்பாள்.

ஒரு நாள் ராத்திரி ஆடிச் செவ்வாய்க்கு அவ்வையார் விரதக் கொழுக்கட்டை செஞ்சு வச்சிருந்தேன். இது எப்படியோ அந்த யானைக்கு வாசம் அடிச்சுட்டு. அப்படியே பாவனாசம் மலையிலே இருந்து பறந்து வருது. ரெண்டு முழத்துக்குக் கொம்பை நீட்டிக்கிட்டு, களவு மாதிரிக் காதை ஆட்டிக்கிட்டு அது வாரதைப் பார்த்து தொழுவுல நிக்கித் பசுமாடு கண்ணுக்குட்டி எல்லாம் பதறிச் சத்தம் போட்டிருக்கு. நான் நல்லா அசந்து தூங்கிட்டேன். அது என்னடான்னா ஜன்னல் வழியா தும்பிக்கையை நீட்டி என்னை எழுப்புது. பார்த்தால் ஆனை, என்ன வேணும் உனக்கு? ண்ணு கேட்டால் கொழுக்கட்டைன்னு சொல்லுது. சொல்லிக்கிட்டு தும்பிக் கையை தந்தத்தில சுத்திக்கிட்டு ஆசையா நிக்கி. ஆகா இது கொம்பன் ஆச்சே. ஆம்பிளைகளுக்கு அவ்வையார் கொழுக்கட்டையைக் கொடுக்கக் கூடாதேன்னு ஞாபகம் வருது. என்னடா செய்யலாம்னு பார்த்தேன். சட்டுண்ணு ஒரு பொய் சொன்னேன். நீ வருவேன்னு யாருக்குத் தெரியும். அது எல்லாம் அப்போதையே காலியாப் போச்சு. அங்கணாக் குழியில ஏனத்தைக் கழுவப் போட்டாச்சு பாருண்ணேன். நிஜமாவா?ண்ணு கேட்டுது. சத்தியமாண்ணு அடிச்சுச் சொல்லீட்டேன். ஆனை சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்படும். சத்தியம்னா, சரிண்ணு அது திலும்பிப் போயிட்டுது. மறுநாள் காலையில எழுந்திருச்சுப் பார்த்தா, ஒரு பல்லு கூட இல்லை. எல்லாம் உதுந்துட்டுது. ஆனை கிட்டே பொய் சொன்னேம்லா. அதுனாலதான் என்று சிரிக்கும்போது ஆச்சி கைகள் கோழுவுக்கு ரிப்பன் வைத்து முடித்திருக்கும். அப்பா பின்னால் ஒரு தடவை சொன்னார். ஆச்சிக்கு ஏதோ விஷக் காய்ச்சல் வந்து அப்படி ஆகிவிட்டதாம்.

அப்பாவுக்கு ஆச்சியைப் பிடிக்கும். ஆச்சியை அப்பா சில அபூர்வமான படங்கள் எடுத்திருக்கிறார். ஏதோ ஒரு விஷேச வீட்டு சமயமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அத்தனையும் மூக்கம்மா ஆச்சி சிரிக்கிற படங்கள். ஆச்சியின் முகத்தை மட்டும் மிக நெருக்கமாக எடுக்கப்பட்ட அந்தப் பக்கவாட்டுப் படம்

அருமையாக இருக்கும். கண்கள் இடுங்கி, பற்கள் அற்ற வாய் ஒரு பறவைக் குஞ்சின் அலகு போல் திறந்து, நாடியில் ஒரே ஒரு முடி வளர்ந்திருக்க, அவள் சிரிக்கிற அந்தப் படத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு அப்பா, என்ன கிரேஜ் பாரு என்று சொன்னார். அதைப் பார்த்த அம்மாச்சி, அப்படியே கனிஞ்சு போய் இருக்கா என்று சொல்லும்போது அவள் கண் கலங்கியது. ஜன்னல் பக்கம் போய் வெளிச்சத்தில் அதைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தவள், மூக்கம்மா படம் என்கிட்டேயே இருக்கட்டும் என்று சொல்லியபடி வந்தாள். அது உங்களுக்குத்தான் அதை என்று அப்பா சொன்னார். அம்மாச்சி கையில் இருந்து அதைத் திரும்பி வாங்கக் கூட இல்லை.

ஆச்சி திருவை பக்கம் காலை நீட்டிக்கொண்டு உளுந்து உடைக்கிற ஒரு படத்தில் வெயில் அத்தனை மாயங்களையும் செய்திருக்கும். குத்துப் புரையில் இருக்கிற கல் உரல், வழுவழுவென்று இருக்கிற பூண் போட்ட உலக்கை, மாடக்குழியில் இருந்து வடிந்திருந்த எண்ணெய்க் கால்கள், புடலங்கொடியின் தட்டுத் தட்டான இலைகள் எல்லாவற்றின் மேலும் வெயில் விழுந்திருக்க, ஆச்சி திருவையைச் சுற்றும் அந்தப் படம் ஒரு துக்கத்தை உண்டு பண்ணும். இந்த உலகம் அவளைத் தனியே அந்தத் திருவையுடன் விட்டுவிட்டது போலவும், விளைகிற மொத்த உளுந்தையும் அவள் காலம் காலமாகக் கருப்பும் வெள்ளையுமாக உடைத்துக் கொண்டு இருப்பது போலவும் இருக்கும்.

மூக்கம்மா ஆச்சி எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் சும்மாவே இருக்க மாட்டாள். சாப்பிடுகிற சாப்பாட்டுக்கு எதையாவது தராசின் எதிர்த் தட்டில் வைத்துவிட வேண்டும் என்று நினைப்பாள் போல. இப்படி ஏதாவது செய்துகொண்டே இருப்பாள். சாதாரண வேலையாக இராது அது. கனத்த வேலையாக இருக்கும். எத்தனை கோட்டை நெல்லையும் ஒரு ஆளாக வெந்து தட்டுவாள். பத்து பக்கா பச்சரிசி மாவை ஒத்தையில் இடிப்பாள். ஊரில் இருந்து அவள் கொண்டுவந்த காணத்தை மண் சட்டியில் வறுத்துத் தட்டும்போது அடிக்கிற வாசம் அப்படி இருக்கும். பரணில் இருக்கும் வெங்கலப் பாத்திரங்களை இறக்கி வாய்க்காலுக்குக் கொண்டுபோய் விளக்கியெடுத்து வெயிலில் வைப்பாள். சொன்னால் கேட்க மாட்டீங்களா பெரியம்மா? செத்த நேரம் ஒரு இடத்தில் அஞ்சு நிமிஷம் உட்கார்ந்தா என்ன? என்று அம்மா கேட்டால், ஓடுத வரைக்கி வண்டி ஓடிக்கிட்டே இருக்கணும். நிக்கப்படாது என்று சொல்லியபடி, வாசலில் புளிச் சிப்பத்தை ஓலைப்பாயோடு விரித்துக் காய வைக்கப் போய்விடுவாள்.

இதைப் பார்த்துக்கொண்டே நடையேறி வந்த கல்லூர் சித்தப்பா, குடையை மடக்கித் தூண் பக்கம் சாத்தியபடி அப்பாவிடம், கிழவி வந்துட்டாளா ஊழியத் தீவனத்துக்கு? இன்னும் ரெண்டு மாசத்துக்கு இங்கேயே பட்டறையைப் போட்டிருவாளே என்று சொன்னார். அசிங்கமாக ஒரு சிரிப்பு வேறு. இதை அவர் சொல்லி முடிக்கக் கூட இல்லை. அப்பா அந்தக் குடையை எடுத்து அவர் கையில் கொடுத்தார். உம்ம யோக்கியதை எல்லாருக்கும் தெரியும். கிளம்பும் என்று தெருவாசலைப் பார்க்கக் கையைக் காட்டினார். அப்பா இவ்வளவு கோபம் எல்லாம் படுவதே

இல்லை. இந்த ஆள் பண்ணுகிற படுக்காளித் தனத்துக்கு என்று ஏதேதோ கெட்ட வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தவர் ஆச்சியைப் பார்த்தார். வெயில் கடல்போல் வாசல் முழுவதும் கொந்தளித்தபடி இருக்க, ஒரு படகினைச் செலுத்துவது போல மூக்கம்மாச்சி அந்த ஓலைப் பாயின் மேல் அமர்ந்து புளியங்கொட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டு இருந்தாள். குத்தவைத்திருந்த அவள் அங்கிருந்தபடியே வாயைப் பொத்திக் காட்டியதுபோல இருந்தது. சத்தம் போடுவதை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு அப்பா உள்ளே போனார்.

கொஞ்சநேரம் கழித்து ஆச்சி கையைத் துடைத்துக்கொண்டே வந்தாள். அப்பா வருத்தப்பட்டு இருப்பாரோ என்னவோ என்று, கல்லூர்க்காரன் குத்தமா ஒண்ணும் சொல்லலையே. உள்ளதைத் தானே சொல்லுதான். என்ன? ஆற அமர கல் திண்ணையில் உட்கார்ந்து ஒரு செம்பு தண்ணியைக் குடிச்சிட்டுச் சொல்லியிருக்கலாம். அதுவரை அவனுக்குப் பொறுக்கலை. நடையேறின உடனே சொல்லணும்னு தோணியிருக்கு. சொல்லீட்டான் என்று சொல்லும்போது சேலை நுனியால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டாள்.

மூக்கம்மா ஆச்சி அதற்குப் பிறகு யாரிடமும் பேசவில்லை. நேரே கன்றுக்குட்டி நிற்கிற தொழுவக்குப் போனாள். அதன் முன் எப்போதும் இருக்கிற கல் தொட்டியின் விளிம்பில் உட்கார்ந்து கன்றுக்குட்டியைத் தடவிக் கொடுத்தாள். அது விடாமல் அவளுடைய முழங்கையை நக்கியதை நாசியை உறிஞ்சியபடி ஏற்றுக் கொண்டாள். ஓட்டுமேல் இருந்து ஒரு காகம் பறந்து வந்து கன்றுக்குட்டியின் முதுகில் உட்கார்கிறவரை அப்படியே இருந்தாள்.

அப்படியே மத்தியானம் கொஞ்ச நேரம் படுத்துக் கிடக்கிற மாதிரி தானே இருக்காங்க. ஆச்சி கோனார் வரலை. பால் கறக்கணும்னு பக்கத்தில போய்ச் சொன்னால் நான் ஆச்சு செம்பைக் கொடுண்ணு எழுந்திருச்சாலும் எழுந்திருச்சிருவாங்க அப்பா நின்றுகொண்டே மூக்கம்மா ஆச்சியைப் பார்த்துச் சொன்னார். நாங்கள் எல்லோரும் ஆச்சியை நீ, நான் என்று ஒருமையில்தான் சொல்வோம். அப்பா மரியாதையாகவே பேசுவார்.

துக்கம் விசாரிக்கிற சம்பிரதாயத்தில் யாரோ அம்மாவிடம், அவ ஒண்ணு மாறாந்தையில் இருப்பா. அதை விட்டா இங்கே தானே இருப்பா. ரெண்டு அட்ரஜ் தானே அவளுக்கு. வேற ஒரு பக்கமும் தேடவே வேண்டாமே என்று ஆச்சியைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள்.

நேத்து பொழுதாரத் தான் பெரியம்மை வந்தா. எப்போ வந்தாலும் இலந்தைப் பழமும் பிரண்டையும் பறிச்சிக்கிட்டு வாரதைப் போல நேத்தும் கொண்டாந்து இருக்கா. எப்பவுமே சாப்பிடுதது யார் கூட உட்கார்ந்து சாப்பிட்டாலும், படுக்கிறது எங்க அம்மை இருந்த ருமில்தான் போய்ப் படுத்துக்கிடுவா. அங்க .:பேன் கிடையாது. இங்கே படுண்ணா கேட்க மாட்டா. அவ இருந்த வரைக்கும் அவ கூட என்னத்தையாவது பேசிக்கிட்டு கிடப்பேன். இப்போ என்னத்தையாவது நினைச்சுக்கிட்டு அங்கனையே கிடந்துருதேன்னு சொல்லீருவா. நேத்துக்கூட அந்த மாதிரி அங்கேயே தான் படுத்திருந்தா அம்மா ரொம்பவும் உருத்தாக பதில் சொல்லுவாள்.

துக்கம் கேட்கிறவர்கள் அதற்கு மட்டுமா வருகிறார்கள். அவர்கள் சாமர்த்தியம் தெரிய வேண்டாமா? அக்கா அக்காண்ணு அதையைக் கூப்பிட்டுக்கிட்டே இருப்பா. அதே மாதிரி அங்கேயே படுத்துக்கிடந்து அக்கா கூடயே சத்தங் காட்டாமல் போயிட்டா என்று பேச்சு போயிற்று. அம்மாவுக்கு இப்படிப் பாசாங்காக நீண்டுகொண்டு போவது பிடிக்கவில்லை. என்னைப் பார்த்து, அப்பாவுக்கு ஏதாவது தகவல் வந்துதா? அக்கா புறப்பட்டுட்டாளா? என்று பேச்சை மாற்றினாள்.

கோழு அக்காவுக்கு ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கும். எப்படி இதை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறாள் என்று தெரியவில்லை. அவளுக்குத் தலைப் பிளளை பிறந்து இறந்து போனதும் உடம்புக்குக் கொஞ்சம் சரியில்லாமல் போய்விட்டது. உடம்புக்குச் சரியில்லை என்றால் சாதாரணமில்லை. திடீர் திடீர் என்று எழுந்திருந்து ஓட ஆரம்பித்துவிட்டாள். இடுப்புச் சேலை மீது கூட அவ்வளவு கவனம் இருந்ததாகச் சொல்லமுடியாது. அம்மாவுக்கு வருத்தத்தை விடவும் இளைப்பு அதிகம் ஆகிவிட்டது. ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. மூக்கம்மா ஆச்சிதான் கூடவே இருந்தாள்.

அக்காவுடன் மூக்கம்மா ஆச்சி எப்போது பார்த்தாலும் பேசிக் கொண்டே இருந்தாள். வழக்கமாக அவள் பேசுவது போல அல்லாமல் வேறு மாதிரியான தணிந்த குரலில் இருந்தது அது. நாங்கள் எல்லோரும் உறங்கின பிறகு கூட, இரவில் மூக்கம்மா ஆச்சி பேசிக்கொண்டே இருப்பது மழைச் சத்தம் போல பாட்டம் பாட்டமாகக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தது. பேச்சுதான் ஓளடதம் என்று ஆச்சிக்குத் தெரிந்திருந்தது. அக்கா பேசுவதையும் இவளே பேசி, பதிலும் இவளே சொல்லி, ஒரு வித் தியாசமான சம்பாஷணையை அவர்களுக்கு உள்ளே ஆச்சி உண்டாக்கியிருந்தாள்.

எங்களுடைய அம்மாத் தாத்தாவைப் பற்றி அக்காவுடன் பேசிக் கொண்டு இருப்பதை ஒருநாள் கேட்கமுடிந்தது. மூக்கம்மா ஆச்சி தாத்தா போடுகிற ஒரு சந்தனக் கலர் சட்டையைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தாள். அந்தக் காலத்தில் மேல் துண்டு போடுகிறதே அபூர்வம். உங்க தாத்தா துரை கிட்டே வேலை பார்த்ததாலே வட்டக் கழுத்து சட்டை போடுவா. அதிலேயும் சந்தனக் கலர் சட்டைதான் ஜாஸ்தி இருக்கும். முணு பித்தான். முணும் தங்கம். சிவப்பு உல்லன் நூலில் சரடு மாதிரி முணையும் கொருத்து இருக்கும். ஆளு வீமன் மாதிரித்தான் இருப்பா. எனக்கு மூடி முழிக்கிறதுக்குள்ளே பொசுக்குண்ணு இவ்வளவும் ஆகிவிட்டது தெரியும். தனியாவே இவ இருக்காண்ணும் தெரியும். ஆனா ஏறிட்டுக் கூடப் பார்க்க மாட்டா. எனக்குத்தான் அடிச்சிக்கிடும். தவியா தவிக்கும். இங்க வந்த இடத்தில் ஒரு தடவை கிறுக்கு ரொம்ப கூடிட்டுது. கோட் ஸ்டாண்டில் கழட்டி போட்டிருந்த தாத்தா சட்டையை மோந்து பார்த்துக்கிட்டு இருந்தேன். அதை உங்க அம்மாச்சி பார்த்துட்டா. ஒண்ணுமே சொல்லவில்லை. ராத்திரி என்னைக் கட்டிப் பிடிச்சுக்கிட்டு அழுதா. மாலை மாலையா கண்ணீர் விடுதா. நான் பேசாமல் கல்லு மாதிரி இருக்கேன். பொங்கிப் பொங்கி அழுகிறதை அவ நிறுத்தவே இல்லை. இவ்வளவையும் கரண்டை அளவு தண்ணீர் சத்தமில்லாமல் ஓடுகிற ஆறு மாதிரி மூக்கம்மா ஆச்சி அக்காவிடம் சொல்லிக்கொண்டே போனாள். ராத்திரியில் நெட்டலிங்க மரத்தில் இருந்து கொட்டை ஒவ்வொன்றாக விழும்போது சத்தம் கேட்கிற மாதிரியும் கேட்காத மாதிரியும் இருக்கும். அப்படி இருந்தது.

இன்னொரு தடவை, மழை பெய்து குளம் பெருகி மருகால், போனால் அவள் ஊர் எப்படி இருக்கும் என்பதைப் படம் மாதிரி விவரித்துக் கொண்டிருந்தாள். உண்மையோ பொய்யோ தெரியாது. மூக்கம்மா ஆச்சி சொல்வதைப் பார்த்தால் நிஜம் மாதிரித்தான் இருந்தது. பத்து வருஷம் பெய்யாவிட்டால் கூட அதுக்கு ஒண்ணும் ஆகாது. எப்படா மழை பெய்யும்னு ஒட்டுக்கு உள்ளேயே இருக்கும். மழை விழ வேண்டியதுதான் பாக்கி. நான் இருக்கேன். நான் இருக்கேன்னு வெளியே வந்து நத்தை பூரா ஊந்து ஊந்து போக ஆரம்பிச்சிரும். அப்படிச் சொல்லும் போது மூக்கம்மா ஆச்சி தரையில் தனது விரல்களை ஊன்றி, நத்தை போல நகர்த்தி கோழு அக்கா பாதம் வரை கொண்டுபோனாள். ஒரு நத்தை பிசுபிசுவென்று அக்கா காலில் ஏறப்போவது போல இருந்திருக்கும். அக்கா காலை இழுத்துக்கொண்டாள்.

பெருவிரல்கள் கட்டப்பட்டிருந்த மூக்கம்மா ஆச்சியின் கால்களைப் பார்த்தபடியே இதை நினைத்திருந்தேன். ஆச்சியின் பாதம் சிறு பிள்ளைகள் உடையதைப் போல இருந்தது. வெளியூரில் இருந்து வரும்போது அம்மாவுக்கு அக்காவுக்கு வாங்குகிற ஞாபகத்தில் ஒருதடவை அப்பா மூக்கம்மா ஆச்சிக்கும் செருப்பு வாங்கிவந்து விட்டார். அது ஆச்சி கால் அளவுக்கு ரொம்பப் பெரியது. மாற்றி விடலாம் என அப்பா சொன்னார். வேண்டாம் இருக்கட்டும் என்று ஆச்சி சொல்லிவிட்டாள். எது அளவுப்படி நடந்தது இது வரைக்கு என்று சேர்த்துச் சொன்னதுதான் கஷ்டமாக இருந்தது.

சபாபதி மாமாவிடம்தான் மற்றுப் பொறுப்புக்களைக் கொடுத்திருந்தது. யாருக்கு எல்லாம் தகவல் சொல்ல வேண்டும், எத்தனை மணிக்கு எடுப்பது, எங்கு கொண்டு போவது, கருப்பந்துறை மயானமா, சிந்து பூந்துறையா?, குருக்களையா, குடிமகன், தவசிப் பிள்ளை, பலசரக்கு என்று எல்லாவற்றையும் மடமடவென்று மாமா ஏற்பாடு செய்வது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

சபாபதி மாமாதான் அப்பாவிடம் கேட்டார், பேப்பர்லே போட வேண்டாமா? என்னிடம்தான் மாமா கேட்டது போல கண்டிப்பா போடணும் என்று நான் உடனடியாகச் சொன்னேன். அப்பா என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார். போட்டோ ஏதாவது போடணுமா? இல்லை, சும்மா இந்த மாதிரி விபரம், இத்தனை மணிக்கு இங்கே வச்சு மத்தது எல்லாம்னு தகவல் மட்டும் போதுமா?. சபாபதி மாமா கேட்டதும் அப்பா, அதை .:போட்டோ நம்ம வீட்டில் எத்தனை இருக்கு என்றார். படம் அவசியம் என்பதைத் தான் அவர் அப்படிச் சொன்னார்.

ஆச்சி சைட் போஸ்ல திரும்பிக்கிட்டு இருப்பாங்க இல்ல. நீங்க எடுத்தது. அது ரொம்ப நல்லா இருக்கும் பா என்றேன். இப்போதும் அப்பா இன்னொரு தடவை என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்.

பட்டாசலுக்கு வந்தவர், அம்மாவிடம் சொல்லவந்ததை விட்டு விட்டு மூக்கம்மா ஆச்சி தலைமாட்டில் எரிகிற விளக்கையே பார்த்தார். நானும் அப்பா பக்கத்திலேயே நின்றேன். இதன் பின்பும் இத்தனை அமைதியாகவும் துல்லியமாகவும் ஆச்சி இருக்க முடியுமா? மிகச் சின்ன முகம், பூஜைககு வைத்த வெற்றிலை மாதிரித் திருத்தம். அவள் கொண்டு வருகிற பிரண்டைக் கொடி போலத் தரையோடு தரையாக.

அம்மா, என்ன? என்கிறது போல அப்பாவை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். அப்பா நான் சொன்ன அந்த புகைப்படம் பற்றியும், அதை அம்மாச்சி அவளுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்கிக் கொண்டதையும், அம்மாச்சி பெட்டியில் அது இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும் என்றும் சொன்னதை நானும் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன்.

வேணும்னா அம்மாச்சி பெட்டியை நான் பார்க்கட்டுமா? என்று அம்மாவிடம் கேட்டேன். விளக்கில் எண்ணெயை ஊற்றி, திரியைத் தூண்டி, வகிட்டில் விரலைத் தடவியபடி அம்மா, சாவி இருக்கிற இடத்தைச் சொன்னாள். அம்மாச்சி ரும்ல பெட்டி இருக்கிற இடம் தெரியும் அல்லவா? என்று என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டே அது எங்க இருக்கிறது என அவளே சொல்லியும் விட்டாள்.

அம்மாச்சி அறையைக் கழுவி விட்டிருந்தார்கள். அந்த அறையில் தூங்கும்போது மூக்கம்மா ஆச்சிக்கு இப்படி ஆனதால் டெட்டால் உபயோகித்து இருந்தார்கள். அதை பக்தி வாசனையால் தாண்ட முடியவில்லை. அறையில் அதிக வெளிச்சமும் இல்லை. இருட்டாகவும் இல்லை. போதுமானதாக இருந்தது. ஜன்னலுக்கு வெளியே யாரோ எட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் போவது மாதிரி, செம்பரத்தம் பூக்களோடு கிளை அசைந்து விலகியது.

ஒரு பெட்டியைத் திறந்து எவ்வளவோ காலம் ஆகிவிட்டிருந்தது. அதுவும் இதுபோன்ற வழவழப்பு நிறைந்த ஒரு மரப் பெட்டியைத் திறப்பது வேறு ஒரு உலகத்தில் நிகழ்வது போல இருந்தது. எதனாலோ, ஒரு வேளை இரண்டு பக்கவாட்டிலும் இருந்த பூ வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த கைப்பிடுகளாலோ, அது ஒரு ஹார்மோனியப் பெட்டி போலவும், எந்த விரலின் பதிவிலும் ஒரு சிறு இசையின் ஒலி அதிலிருந்து உண்டாகும் என்று நிச்சயம் உண்டாயிற்று.

இரண்டு தட்டுகளாக வெளியே எடுத்து வைக்கும்படியான தடுப்புப் பலகைகள் உள்ள பெட்டியில் இருந்து ரகசியங்களின் தாழம் பூ வாசனை அடித்தது. சிறு சிறு புத்தங்கள், சொத்துப் பத்திரங்கள், காலாவதியான ஒரு நூற்பாலையின் பங்குப் பத்திரங்கள், சில பட்டுச் சேலைகள், ஒரு பட்டு நேரியல் எல்லாம் இருந்தன. அம்மாச்சி எப்போதும் கழுத்தில் போட்டிருந்த ஸ்படிக மணி மாலை உள்ளங்கையில் குளிர்ந்தது.

எல்லாவற்றிற்கும் கீழ் தனித்தனியாக இரண்டு மூன்று மஞ்சள் பைகள், எல்லாம் கூலக்கடை பஜாரில் உள்ள ஒரு நகைக்கடையின் மேல் விலாசம் உள்ளவை. அதிகம் தேட வேண்டியது இல்லாமல் முதல் பையிலேயே மூக்கம்மா ஆச்சியின் புகைப்படம் இருந்தது.

அந்தப் படம், சிவப்பு உல்லன் நூலால் கோர்க்கப் பட்ட, மூன்று தங்கப் பித்தான்கள் உள்ள தாத்தாவின் வட்டக் கழுத்து சந்தனக் கலர் சட்டையின் மேல் இருந்தது.

மூக்கம்மா ஆச்சி அற்புதமாகச் சிரித்துக் கொண்டு இருந்தாள்.

அலகு - 5 மொழித்திறன்

1. அகர வரிசைப்படுத்தல்

எழுத்துகளால் ஆனது சொல். சொற்கள் பல இணைந்து வரும்பொழுது மொழி உருவாகிறது. ஒரு மொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் ஒருவர் அறிந்திருக்க முடியாது. அதனால்தான் அறியாத சொற்கட்குப் பொருள் தெரிந்து கொள்ள அகராதியைப் பயன்படுத்துவது இயல்பும் முறையும் ஆகும். சொற்களை அகர வரிசைப்படுத்தும் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றால் அகராதியைப் பயன்படுத்துவது எளிதாக அமையும்.

அகர வரிசைப்படுத்தும்போது முதல் எழுத்தில் தொடங்கி இரண்டாவது மூன்றாவது எழுத்துகளைக் கவனித்து வரிசைப்படுத்த வேண்டும். சான்றாக அம்மா, அப்பா, அணில், அம்மி, அரிவாள் எனும் சொற்களில் முதலெழுத்து அகரமாக இருப்பதால் இரண்டாம் எழுத்தை வைத்து வரிசைப்படுத்த வேண்டும்.

அணில், அப்பா, அம்மா, அம்மி, அரசன், அரிவாள் என வரிசைப்படுத்த வேண்டும்.

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் நூற் பெயர்களை அகர வரிசையில் எழுதுக.

எழிலோவியம்	ஆசாரக்கோவை
உண்மை விளக்கம்	ஏலாதி
ஐந்திணை ஐம்பது	ஓர் இரவு
அறநெறிச்சாரம்	ஈட்டி எழுபது
இனியவை நாற்பது	ஊசிமுறி
ஒருபா ஒருபு.து	ஒளவை குறள்

கீழ்க்காணும் புலவர் பெயர்களை அகர வரிசையில் எழுதுக.

இளங்கீரன்	இறையனார்
இரும்பிடர்த்தலையார்	இளவெயினனார்
இம்மென்கீரனார்	இளந்திரையனார்
இடைக்காடன்	இளவேட்டனார்
இளம்பூதனார்	இனிசந்தநாகனார்
இளநாகனார்	இறங்குடிக்குன்றநாடன்

கீழ்க்காணும் சிவ வரிசையில் தொடங்கும் பெயர்களை அகரவரிசையில் எழுதுக.

சிவசக்தி	சிவராமன்
சிவபார்வதி	சிவசுப்ரமணியன்
சிவநேசன்	சிவதத்தன்
சிவகணபதி	சிவமூர்த்தி
சிவவாசன்	சிவமாறன்
சிவகிருட்டிணன்	சிவகாளி

கீழ்க்காணும் தமிழறிஞர் பெயர்களை அகர வரிசைப்படுத்துக.

சுப்ரமணிய பாரதியார்	மீனாட்சி சுந்தரம்
கிருட்டிணப்பிள்ளை	வேங்கடசாமி நாட்டார்
இராமலிங்கம்	கதிரேசன் செட்டியார்
வேதநாயகம்	அழகிரிசாமி
தேசிக விநாயகம்	சாமிநாதய்யர்
புதுமைப்பித்தன்	கல்யாணசுந்தரம்

கீழ்க்காணும் காலப்பெயர்களை அகர வரிசையில் எழுதுக.

விடியற்காலை	பிற்பகல்
இளவேனில்	காலை
நண்பகல்	குளிர்காலம்
வெயிற்காலம்	நடுயாமம்
வேளை	பனிக்காலம்
இரவு	விடியல்

கீழ்க்காணும் இதழ்ப் பெயர்களை அகர வரிசையில் எழுதுக.

தென்றல்	விமோசனம்
காரிகை	நாரதர்
பெண்மை	ஊழியன்
தமிழ்நாடு	பொன்னி
தினபூமி	மன்றம்
தினமலர்	தாமரை

கீழ்க்காணும் பெண்பாற் புலவர் பெயர்களை அகர வரிசையில் எழுதுக.

கண்ணுத்திரையார்	மாசாத்தியார்
மணியார்	காமக்கண்ணியார்
ஆதிமந்தி	இளவெயினி
நச்செள்ளையார்	பொன்முடியார்
கோவை	நப்பசலையார்
பொத்தியார்	சங்கவை

கீழ்க்காணும் ஊர்ப்பெயர்களை அகர வரிசையில் எழுதுக.

பொன்னேரி	ஊசூர்
கண்	ஆனைமலை
வெங்கனூர்	மதுரை
ஏனாத்தூர்	நடுக்காவேரி
பனைமலை	மீஞ்சூர்

2. ஒருபொருள் குறித்த பலசொற்கள்

ஒரு பொருளைக் குறிக்க இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தம்முள் வருவது ஒருபொருட் பன்மொழி எனப்படும். இது அம்மொழியில் சொல்லின் பதத்தைத் தோற்றுவிக்கும்.

ஒரு செய்தியைப் பற்றி விரிவாக எழுதும்போதும், பேசும்போதும் ஒரே சொல்லை மீண்டும் எழுதாமல் இருப்பது சிறப்பு. எனவே ஒரு பொருளைக் குறித்து வரும் பல சொற்களைப் பல பொருளைக் குறித்து வரும் ஒரு சொல்லையும் அறிந்து கொள்வது சிறந்தது.

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி எனும் இந்த ஆறு சொற்களும் மிகுதி என்னும் பொருளைத் தருவன.

சால உண்டான்	-	மிகுதியாக உண்டான்
உறுபகை	-	மிகுதியான பகை
தவப்பெரிது	-	மிகப்பெரியது
நனிசிறந்தது	-	மிகவும் சிறந்தது
கூர்வஞ்சம்	-	மிகுதியான வஞ்சம்
கழிஉவகை	-	மிகுதியான மகிழ்ச்சி

இந்த ஆறு சொற்களையும் இலக்கண நூலார் உரிச்சொல் என்பர்.

இயல்பாகப் பேசும் தன்மையிலிருந்து மாறுபட்டுக் கற்றறிந்தவர்கட்கு மட்டும் பொருள் புரியும்படியாக அமைந்த சொற்கள் திரிசொற்கள் எனப்படும். இத்திரிசொற்கள் பெயர், வினை என இருவகைப்பட்டு நிற்கும். பெயர்த் திரிசொல், ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரிசொல் என்றும், பலபொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல் என்றும் குறிக்கப்பெறும். அதுபோல் வினைத்திரிசொல் ஒருபொருள் குறித்த வினைத்திரிசொல் என்றும், பலபொருள் குறித்த ஒரு வினைத்திரிசொல் என்றும் குறிக்கப்பெறும்.

ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரிசொல்

அ. இதழ், ஏடு, ஓலை, ஈர்க்கு, தண்ணடை, தோடு, பத்திரம், பல்லவம், பாசடை..., மடல், முறி - இப்பெயர்த் திரிசொற்கள் யாவும் இலை என்ற ஒரே பொருளைத்தரும்.

ஆ. அளகம், ஓரி, கூழை, குழல், கொண்டை, கோதை, அரியல், சுருள், பின்னல், பனிச்சை - இப்பெயர்த்திரிசொற்கள் யாவும் கூந்தல் என்ற ஒரே பொருளைத் தரும்.

ஒருபொருள் குறித்த பல வினைத் திரிசொல்

அ. அருந்தல், அயிறல், ஆர்தல், உண்டல், தின்றல், துய்த்தல், நுகர்த்தல், பருகுதல், மார்தல் - இவ்வினைத்திரிசொற்கள் யாவும் உண்ணல் என்ற ஒரே பொருளைத் தருகின்றன.

ஆ. முழங்குதல், இரட்டுதல், கலித்தல், இசைத்தல், துவைத்தல், பிளிறல், இரைத்தல், இயம்பல், இமிழ்தல், குளிறல், குரைத்தல், கனைத்தல், சிலைத்தல், ஆர்த்தல், சிலம்புதல் - இவ்வினைத்திரிசொற்கள் யாவும் ஒலித்தல் என்ற ஒரே பொருளை உணர்த்தும்.

பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல்

ஒரே சொல் வேறுபட்ட பல பொருளை உணர்த்துவதும் உண்டு. அத்தகைய சொற்கள் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் எனப்படும். கடி என்ற ஒரே சொல் பல்வேறு பொருளை உணர்த்துவதைக் காணலாம்.

கடிமலர்	-	மணம்
கடிமார்பு	-	விளக்கம்
கடிமகளிர்	-	அச்சம்
கடிஅரண்	-	சிறப்பு
கடி உண்டான்	-	விரைவு
கடிமழை	-	மிகுதி
கடிமனை	-	புதுமை
கடிமுரசு	-	ஆர்த்தல்
கடிகள்	-	வரைவு
கடிவினை	-	மன்றல்
கடி மிளகு	-	கரிப்பு

பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல்

அகம்	-	இடம், உள் ஐந்திணைப் பொருள், மணம், மரப்பொது, வீடு.
ஆழி	-	கடல், கரை, சக்கராயுதம், தேர்க்கால், மோதிரம், வட்டவடிவு
உறுகண்	-	அச்சம் துன்பம், நோய், வறுமை
ஓடை	-	அகழி, ஒருவகைக்கொடி, குளம், யானையின் நெற்றிப்பட்டம்
காயம்	-	உடல், புண், மிளகின் கரிப்பு, வானம்
பணி	-	அணிகலன், படத்தையுடைய பாம்பு, தொழில்
மடி	-	சோம்பல், தாழை, துன்பம் நோய், புடவை, வயிறு

பயிற்சி

அகராதிகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு பொருள் தரும் பல சொற்களையும், பல பொருள் தரும் ஒரு சொற்களையும் கண்டு அட்டவணைப்படுத்துக.

3. எழுத்துப்பிழை நீக்கம்

எழுதும்போது பிழைகள் பல ஏற்படுவதுண்டு. ஒரு சொல்லில் எந்த எழுத்து வரவேண்டுமோ அவ்வெழுத்தை விடுத்து வேறொரு எழுத்தை எழுதுவதே எழுத்துப் பிழைக்குக் காரணமாகும். எழுத்துப் பிழையை மயங்கொலிப்பிழை என்பர். இப்பிழையின்றி எழுத ஒலிப்புப் பயிற்சி மிகவும் தேவையாகும். இப்பயிற்சி இல்லாவிட்டால் காலப்போக்கில் பிழையான சொல்லே நிலைத்து விடும். உண்மைச் சொல்லை நிலைக்க வைப்பது அவசியமான ஒன்றாகும்.

பிழை உருவாக்கும் எழுத்துக்கள்

ர, ற - இவ்விரு எழுத்துக்களும், ல, ள, ழ - இம்மூன்று எழுத்துக்களும், ண, ன, ந - இம்மூன்று எழுத்துக்களும் இடம் மாறி எழுதப்பட்டால் பொருளும் மாறுபட்டுவிடும்.

ரகர	றகர வேறுபாடு
அரை	- பாதி
அறை	- தங்குமிடம்
இரங்கு	- பரிவுகாட்டு
இறங்கு	- கீழே இறங்கு
உரவு	- வலிமை
உறவு	- தொடர்பு
எரி	- நெருப்பு
எறி	- விட்டெறி, தூக்கிப்போடுதல்
ஏரி	- நீர்நிலை
ஏறி	- மேலே செல்லல்
ஒரு	- ஒன்று
ஒறு	- தண்டி
கருப்பு	- பஞ்சம்
கறுப்பு	- நிறம்
கீரி	- விலங்கு
கீறி	- பிளந்து
குரவர்	- தலைவர்
குறவர்	- மலைவாழ்மக்கள்
தெரி	- அறி
தெறி	- சிதறு
நெரி	- இறுக்கு
நெறி	- வழி
பரை	- சொல்
பறை	- இசைக்கருவி
மரம்	- தாவரம்
மறம்	- வீரம்
விரல்	- உடலுறுப்பு
விறல்	- வீரம்

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை :

- 1) வல்லின றகரத்திற்குப் (ற) பின் அந்த றகரமே வரும்.
(எ.கா) : அற்று, ஊற்று, காற்று, பெற்று, மாற்றம்.
- 2) வல்லின றகர ஒற்றின் (ற்) பின் க், ச், த், ப் என்ற எந்த ஒற்றுமே வராது.
(எ.கா) : உற்கம் (எரிகொள்ளி), சுழற்சி, பயிற்சி, முயற்சி

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் தொடர்களிலுள்ள ர, ற பிழைகளை நீக்கி எழுதுக.

1. அரம் செய விறும்பு.
2. அந்தச்சிலையை சிறுவர் இணைந்து உறுவாக்கினார்.
3. ஆற்றின் கறைகளில் சோலைகள் காணப்படுகின்றன.
4. ஆருவது சினம் என்பது ஒளவை வாக்கு.
5. உயர்ந்தவர்களிடம் உரவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
6. குறைக்கின்ற நாய் கடிக்காது.
7. சிலர் வருமையிலும் செம்மையாக வாழ்வர்.
8. செறுக்குடையவன் சிரப்படைய இயலாது.
9. தவருகளைப் பெறுக்கிக் கொண்டே போகக்கூடாது.
10. திறுடனை அனைவரும் துறத்திப் பிடித்தனர்.
11. திறுவிழாவில் மக்கள் கூட்டம் அதிகம்
12. தீயவர்கள் நட்பைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
13. தேர்வில் அனைவரும் தேர்ச்சி பெற்றனர்.
14. நல்ல கறுத்துகளை ஏற்கவேண்டும்.
15. பிழைகள் நேற்றந்துவிடாமல் கவனிக்க.
16. வயதில் பெறியவர்களைக் சிரியவர்கள் மதிக்க வேண்டும்.

லகர - ளகர - ழகர வேறுபாடு

இம்மூன்று எழுத்துகளும் இடம் மாறினால் பொருளிலும் மாறுபாடு தோன்றிவிடும். உடனே கவனம் செலுத்தினால் இப்பிழை நிகழாமல் தவிர்க்கலாம்.

அலை -	கடலலை, அலைதல்	தலை -	உடலுறுப்பு
அளை -	குகை, பொந்து	தளை -	கட்டு
அழை -	கூப்பிடு	தழை -	இலைதழை
ஆல் -	மரம்	வலி -	துன்பம்
ஆள் -	ஆண், பெண்	வளி -	காற்று
ஆழ் -	அமிழ்தல்	வழி -	போக, வரச்செய்யும்
இலை -	மர உறுப்பு	விலா -	எலும்பு
இளை -	மெலிதல்	விளா -	மரம்
இழை -	செதுக்குதல்	விழா -	சிறப்பான நாள்

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் தொடர்களிலுள்ள ல - ள - ழ பிழைகளை நீக்கி எழுதுக.

1. அணிகளன்களைப் பேளையில் வைத்துப் பூட்டினார்.
2. உலைப்பே உயர்வுதரும்.
3. உலவு வேளை மிகவும் கடினமானது.
4. ஊற்றில் தண்ணீர் மலமலவென்று ஊறியது.
5. எலியவர்களை இலக்காரம் செய்யக்கூடாது.
6. கடல் அள்ளும் பகளும் ஒளித்துக்கொண்டே இருக்கும்.
7. களங்கரை விலக்கம் கடற்கரையிலுள்ளது.
8. களைகளைப் போற்றிப் பேணவேண்டும்.
9. தளைகள் புரியாமல் ஆடக்கூடாது.
10. நளிந்தவர்கட்கு நள்வால்வு தரவேண்டும்.
11. பச்சைக்கிழிகள் பறந்து சென்றன.
12. பகைவர் விரித்த சூள்ச்சி வளையில் வீல்ந்து விட்டான்.
13. வால்வில் உயரநள்ள குறிக்கோல் தேவை.
14. வானத்தில் நிலா பொளிவுடன் தோன்றியது.

ணகர - னகர வேறுபாடு

ணகர, னகரங்கள் தனித்தனிப்பொருள் கொண்ட சொற்களைத் தருவனவாகும். பொருட்பிழை நேரிடும்.

ஆணி	-	இரும்பாணி	தண்	-	குளிர்ச்சி
ஆனி	-	திங்கள்	தன்	-	தன்னுடைய
உண்	-	உண்ணல்	மண்	-	நிலம்
உன்	-	உன்னுடைய	மன்	-	நிலையான
எண்	-	எட்டு	மணம்	-	வாசனை
என்	-	என்னுடைய	மனம்	-	உள்ளம்
கண்ணன்	-	திருமால்	மாண்	-	சிறப்பு
கன்னன்	-	கர்ணன்	மான்	-	விலங்கு
கணி	-	கணக்கிடல்	மணை	-	வீடு இருக்கை
கனி	-	பழம்	மனை	-	வீடு

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை :

- 1) றன்னகரத்திற்குப்பின் (ன்) வல்லின றகரம் வரும்.
(எ.கா) : அன்று, ஈன்று, சென்று, நின்று, பயின்று
- 2) றன்னகரத்திற்குப் பின் (ன்) அந்த னகரமும் வரும்.
(எ.கா) : அன்னவன், என்னிடம், சின்னம், பின்னல், மின்னல்

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் தொடர்களிலுள்ள ண - ன பிழைகளை நீக்கி எழுதுக.

1. அண்ணப் பறவைகள் வெண்மை நிறமுடையவை.
2. அணலில் பட்ட இலை போல் வாடினாள்.
3. அரசு ஆனைகளைப் பிண்பற்ற வேண்டும்.
4. ஆன்களில் பலர் போர்ப்பனியை மேற்கொண்டனர்.
5. இணிய காணம் கேட்டு அணைவரும் மயங்கினர்.
6. உன்மை பேசுவது நண்மை பயக்கும்.
7. உனவுப்பன்டங்களை வீனாக்கக்கூடாது.
8. கணவு கான்பது எல்லார்க்கும் எளியது.
9. தனிந்த நிலை குணிந்து செல்.
10. துனிந்தவனுக்கு துக்கமில்லை.
11. பிறந்த மன்னைக் காக்கத் துனிந்து நின்றனர்.
12. மணமிருந்தால் மார்க்கமுண்டு.
13. மலர்கட்கு மனம் தான் சிறப்பு.
14. மார்கழியில் பணி அதிகமாகப் பெய்யும்.
15. முணிவர்கள் கூட்டம் கூடினர்.

கவனத்தில் கொள்க.

ண	-	டண்ணகரம்
ந	-	தந்நகரம்
ன	-	றன்னகரம்
ர	-	இடையின ரகரம்
ற	-	வல்லின றகரம்
ழ	-	சிறப்பு ழகரம்

- 1) மொழிக்கு முதல் எழுத்தாக மட்டுமே தந்நகரம் (ந) வரும்.
(எ.கா) : நான், நகரம், நலம், நான்கு, நாணம்.
- 2) டகரத்திற்கு முன் டண்ணகரமே (ண்) வரும்.
(எ.கா) : அண்டம், காண்டம், செண்டு, தண்டனை, பாண்டம்.
- 3) நகரத்திற்கு பின் தந்நகரமே (ந்) வரும்.
(எ.கா) : எந்தை, ஐந்து, கந்தை, சந்தை, மந்தை
- 4) டண்ணகரத்திற்குப் (ண்) பின் அந்த ணகரமே வரும்.
(எ.கா) : தண்ணீர், திண்ணம், மண்ணகம், வண்ணம், விண்ணகம்.

4. ஒற்றுப்பிழைகளை நீக்கி எழுதுதல்

தமிழில் தவிர்க்க வேண்டிய மற்றொரு பிழை ஒற்றுப்பிழை. இதனைச் சந்திப்பிழை என்பர். க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய ஆறும் வல்லின மெய்களாகும். இவற்றுள் க், ச், த், ப் என்ற நான்கும் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளோடு இணைந்து உயிர்மெய்யெழுத்துக்களாகிச் சொல்லில் வருகின்றன. இந்த வருமொழிகள் ஏற்கெனவே நிற்கின்ற சொல்லுடன் இணையும்போது வருமொழிச் சொற்களுக்கேற்பச் சில இடங்களில் க், ச், த், ப் என்ற மெய்கள் அவ்விடங்களை ஒற்று மிகுமிடங்கள் என்கிறோம். சில இடங்களில் ஒற்று மிகுவதில்லை. மிகா இடங்கள் என்கிறோம். இவ்வாற்றிருக்கச் சில இடங்களில் ஒற்று மிகாவிடினும் இடுகின்றனர். இது பிழையாகும். எனவே வல்லினம் மிகுமிடங்கள், வல்லினம் மிகா இடங்கள் எவை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வது மிக அவசியமாகும். அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள (சந்திப்) பிழையின்றி எழுதலாம். பிழையின்றி எழுதினால் தான் ஒரு மொழி நிலைத்து நிற்கும்.

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

- 1) இயல்பாக உயிரை இறுதியாகக் கொண்டு நிற்கின்ற சொற்களின் முன் க், ச், த், ப் மிகும்.

சுட்டி + பையன் - சுட்டிப் பையன்
தட்டி + பார்த்தான் - தட்டிப் பார்த்தான்

- 2) ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினை எச்சம் முன் வல்லினம் மிகும்.

உண்ணா + குதிரை - உண்ணாக்குதிரை
சொல்லா + பையன் - சொல்லாப்பையன்
உண்ணா + கிடந்தன - உண்ணாக்கிடந்தன
செல்லா + கிடந்தன - செல்லாக்கிடந்தன

- 3) அன்றி, இன்றி எனும் குறிப்பு வினையெச்சங்களின் முன் வல்லினம் மிகும்.

அன்றி + போகான் - அன்றிப்போகான்
இன்றி + செல்லான் - இன்றிச்செல்லான்

- 4) குறிலும், நெடிலும் இணைந்து நிற்கும் சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

பலா + கனி - பலாக்கனி
நிலா + கற்றை - நிலாக்கற்றை

- 5) அகர ஈற்று வினையெச்சங்கள் அதாவது என, ஆக, விட என்னும் உயிரெழுத்து முன் வல்லினம் மிகும்.

உண்டென + சொன்னான் - உண்டெனச் சொன்னான்
வருவதாக + கூறினான் - வருவதாகக் கூறினான்
இராமனைவிட + பெரியவன் - இராமனைவிடப் பெரியவன்

- 6) அ, இ, உ எனும் சுட்டெழுத்துக்களின் முன்னும், எ எனும் வினா எழுத்தும் முன்னும் வல்லினம் மிகும்.

சுட்டு :	அ + குடிகை	-	அக்குடிகை
	இ + சங்கு	-	இச்சங்கு
	உ + பக்கம்	-	உப்பக்கம்

வினா :	எ + தட்டு	-	எத்தட்டு
--------	-----------	---	----------

- 7) இந்த, அந்த, இங்கு, அங்கு, ஆண்டு, ஈண்டு, இப்படி, அப்படி என்னும் சுட்டுச் சொற்கள், எந்த, எங்கு, எப்படி என்ற வினாச் சொற்கள் ஆகியவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

சுட்டு :	இந்த + தெரு	-	இந்தத் தெரு
	அந்த + பக்கம்	-	அந்தப் பக்கம்
	இங்கு + கண்டேன்	-	இங்குக் கண்டேன்
	அங்கு + சென்றேன்	-	அங்குச் சென்றேன்
	ஆண்டு + படித்தான்	-	ஆண்டுப் படித்தான்
	ஈண்டு + தந்தான்	-	ஈண்டுத் தந்தான்
	இப்படி + சொன்னான்	-	இப்படிச் சொன்னான்
	அப்படி + பார்த்தான்	-	அப்படிப் பார்த்தான்

வினா :	எந்த + செடி	-	எந்தச் செடி?
	எங்கு + போனாய்	-	எங்குப் போனாய்?
	எப்படி + பிடித்தாய்	-	எப்படிப் பிடித்தாய்?

- 8) இரண்டாம் வேற்றுமை விரி நான்காம் வேற்றுமை விரி - இவற்றைத் தொடர்ந்து வரும் வல்லினம் மிகும்.

2-ஆம் வேற்றுமை விரி : வாளை + தடுத்தான் - வாளைத் தடுத்தான்

4-ஆம் வேற்றுமை விரி : கந்தனுக்கு + பிடித்தது - கந்தனுக்குப் பிடித்தது.

- 9) இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் வேற்றுமை - உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையின் பின்வரும் வல்லினம் மிகும்.

நீர் + குடம்	-	நீர்க்குடம் (நீரை உடைய குடம்)
துணி + பை	-	துணிப்பை (துணியினால் ஆன பை)
கோழி + தீவனம்	-	கோழித்தீவனம் (கோழிக்கு உரிய தீவனம்)
விழி + புனல்	-	விழிப்புனல் (விழியின் நீங்கிய புனல்)

- 10) ஆறாம், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைகளின் பின்வரும் வல்லினம் மிகும்.

குருவி கூடு	-	குருவிக்கூடு (குருவியது கூடு)
நரி பல்	-	நரிப்பல் (நரியினது பல்)
ஊர் பெண்டிர்	-	ஊர்ப்பெண்டிர் (ஊரின் கண்ணுள்ள பெண்டிர்)
மலை குகை	-	மலைக்குகை (மலையின் கண்ணுள்ள குகை)

- 11) பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை - இவற்றைத் தொடர்ந்து வரும் வல்லினம் மிகும்.

பண்புத்தொகை :

தீமை + செய்தி - தீமைச்செய்தி
பொய் + சான்று - பொய்ச்சான்று

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை :

ஆடி + திங்கள் - ஆடித்திங்கள்
உழவு + தொழில் - உழவுத்தொழில்

- 12) நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம், வன்தொடர் முற்றியலுகரம் - இவற்றின் பின்வரும் வல்லினம் மிகும்.

நெடில் தொடர் :

ஏடு + படிப்பு - ஏட்டுப்படிப்பு
காடு + செடி - காட்டுச் செடி

உயிர்த்தொடர் :

கயிறு + திரி - கயிற்றுத்திரி
வயிறு + பாடு - வயிறுப்பாடு

வன்தொடர் :

காப்பு + செய்யுள் - காப்புச்செய்யுள்
வாக்கு + தா - வாக்குத்தா

முற்றியலுகரம் :

நடு + தெரு - நடுத்தெரு
புது + கோட்டை - புதுக்கோட்டை
பொது + திடல் - பொதுத்திடல்

- 13) ஓரெழுத்து ஒரு மொழியின் முன் வல்லினம் மிகும்.

கை + பிள்ளை - கைப்பிள்ளை
தீ + பொறி - தீப்பொறி
பூ + தொட்டி - பூத்தொட்டி

- 14) சில இடை, உரிச்சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகும்.

இனி + செல்வோம் - இனிச்செல்வோம்
சால + சிறந்தது - சாலச்சிறந்தது
தவ + கோலம் - தவக்கோலம்

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

- 1) சில, பல, கெட்ட, நல்ல எனும் சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகாது.
சில + பறவை - சில பறவை
பல + பாடம் - பல பாடம்
நல்ல + பிள்ளை - நல்ல பிள்ளை
- 2) பெயரெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது.
அரிய + செல்வம் - அரிய செல்வம்
புதிய + படைப்பு - புதிய படைப்பு
- 3) எழுவாய்த் தொடர், விளித் தொடர்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது.
யானை + பெரியது - யானை பெரியது (எழுவாய்)
தம்பீ + போ - தம்பீபோ (விளி)
- 4) வினாச் சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது.
நீயா + செய்தாய்? - நீயா செய்தாய் (ஆ)
அவனோ + கண்டான் - அவனோ கண்டான் (ஓ)
- 5) படி என முடியும் சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது.
கேட்கும்படி + சொன்னார் - கேட்கும்படி சொன்னார்
தரும்படி + கேட்டான் - தரும்படி கேட்டான்
- 6) உகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது.
அறிந்து + சென்றான் - அறிந்து சென்றான்
உணர்ந்து + கொண்டான் - உணர்ந்து கொண்டான்
வந்து + சேர்ந்தன - வந்து சேர்ந்தன
- 7) இத்தனை, அத்தனை, எத்தனை எனும் சொற்களின்முன் வரும் வல்லினம் மிகாது.
இத்தனை + பழங்கள் - இத்தனை பழங்கள்
அத்தனை + பூக்கள் - அத்தனை பூக்கள்
எத்தனை + செடிகள்? - எத்தனை செடிகள்?
- 8) வினைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது.
அணி + கலன் - அணிகலன்
தொடர் + கதை - தொடர்கதை
வளர் + பிறை - வளர்பிறை
- 9) எட்டு, பத்து தவிர்த்த பிற எண்களின் முன் வல்லினம் மிகாது.
இரண்டு + கண்கள் - இரண்டு கண்கள்
மூன்று + கைகள் - மூன்று கைகள்

நான்கு + தேர்	-	நான்கு தேர்
ஐந்து + குதிரைகள்	-	ஐந்து குதிரைகள்
ஆறு + தொட்டி	-	ஆறுதொட்டி
ஏழு + தோப்புகள்	-	ஏழு தோப்புகள்
ஒன்பது + பேர்கள்	-	ஒன்பது பேர்கள்

10) அடுக்குத்தொடர், இரட்டைக்கிளவி ஆகியவற்றில் வல்லினம் மிகாது.

தீ + தீ - தீதீ
மள + மள - மளமள

11) வியங்கோள் வினைமுற்றைத் தொடர்ந்து வரும் வல்லினம் மிகாது.

ஒங்குக + புகழ் - ஒங்குகபுகழ்
வாழிய + தமிழர் - வாழிய தமிழர்

12) இரு வடசொற்கள் இணையும்போது வல்லினம் மிகாது.

புஷ்ப + தேர் - புஷ்பதேர்

13) ஆறாம் வேற்றுமை தொகையில் சில இடங்களில் வல்லினம் மிகாது.

கம்பர் + செல்வாக்கு - கம்பர் செல்வாக்கு

14) சில வினையெச்ச, வினைமுற்றுத் தொடர்களின் முன் வல்லினம் மிகாது.

வந்து + சேர்ந்தன - வந்து சேர்ந்தன (வினையெச்சம்)
கண்டாய் + கனவு - கண்டாய் கனவு (வினைமுற்று)

15) உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர், முற்றியலுகரம் ஆகியவற்றின் முன் வல்லினம் மிகாது.

உறவு + காத்தனர் - உறவு காத்தனர் (உயிர்த்தொடர்)
எ.:கு + கதவு - எ.:கு கதவு (ஆய்தத் தொடர்)
சுடு + தீ - சுடுதீ (முற்றியலுகரம்)

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்
மாதிரி வினாத்தாள்
இளநிலைப்பட்டப் படிப்பு - பொதுத்தமிழ் - தாள்-1
தமிழ் முதல்பருவம்
~~இக்கால இலக்கியம், புதுக்கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை,
நாடகம், மொழித்திறன், இலக்கிய வரலாறு~~

காலம் : 3 மணி

மதிப்பெண் : 75

பகுதி - அ

10 x 2 = 20

அனைத்து வினாக்களுக்கும் 50 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.

1. பாரதியார் - குறிப்பு எழுதுக.
2. கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையின் பிற நூல்கள் யாவை?
3. தையல் எந்திர ஊசி எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டதாக எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி குறிப்பிடுகிறார்?
4. உண்மையான சாதனையாளர் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்கிறார் இறையன்பு?
5. ராணியார் அனுப்பிய காணிக்கை யாது? அதற்குக் கட்டபொம்மனின் மறுப்புரை என்ன?
6. சாபவிமோசனத்தில் குரு பெற்ற சாபம் என்ன? ஏன்?
7. உலகின் அழகு எங்கே இருப்பதாக அறிவுமதி குறிப்பிடுகிறார்?
8. இராயப்பனிடம் இளைஞர்கள் என்ன கேட்டனர்?
9. தலைமுறையின் தத்துவத்தைப் புவிக்குக் காட்டுவது எது? எவ்வாறு?
10. ர, ற வேறுபாட்டினை இரண்டு சான்றுகள் தந்து எடுத்துக்காட்டுக. ஆழி, காயம் - பல பொருள் கூறுக.

பகுதி - ஆ

5 x 5 = 25

எல்லா வினாக்களுக்கும் 200 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.

1. அ) உறுதி வேண்டும் என பாரதியார் வேண்டுவன யாவை?
(அல்லது)
ஆ) கவிஞன் தன் வழக்கிற்கு மக்கள் தீர்ப்பாக வழங்க வேண்டுவது யாது?
2. அ) உள்ளூணர்வு எவ்வாறு கனவாக வெளிப்படுகிறது என்பதைச் சான்றுகளுடன் விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) போரின்றி வெற்றி எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என இறையன்பு எடுத்துரைக்கின்றார்?

3. அ) மாங்கல்யப் பிச்சையில் ஊமைத்துரையின் பண்புநலன் குறித்து எழுதுக.
(அல்லது)
ஆ) பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தவம்புரிந்த குருநாதர் சீடர்களுக்கு வழங்கிய அருளுரை யாது?
4. அ) வளையாத பனையில் ராயப்பரின் பண்புநலன் பற்றி விவரிக்க?
(அல்லது)
ஆ) வண்ணதாசனின் ஒரு சிறு இசை உணர்த்தும் உண்மைகளைப் புலப்படுத்துக.
5. அ) வல்லினம் மிகும் இடங்கள் பத்தினைச் சான்றுடன் விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) லகர - ளகர - ழகர வேறுபாடுகளைச் சான்று தந்து எழுதுக.

பகுதி - 3

3 x 10 = 30

எவையேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு 500 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.

1. அனுபவித்து அறிவதே வாழ்வு என்பதை ஆண்டவன் உணர்த்துவதாக கண்ணதாசன் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்துரைக்க.
2. உ.வே.சா-வின் பண்பையும், தமிழ்த்தொண்டையும் வீழ்ந்த ஆலமரம் மூலம் கல்கி புலப்படுத்துமாற்றை விவரிக்க.
3. சாபம் விமோசனம் நாடகத்தின் மூலம் நீவிர் அறிவனவற்றை விளக்கியுரைக்க.
4. சிறுகதையின் தோற்றம் வளர்ச்சி குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
5. வல்லினம் மிகா இடங்களைச் சான்றுகளுடன் தருக.

வினாத்தாள் அமைப்பு முறை

வினாப் பிரிவு	வினாப் பகுப்பு	மதிப்பெண்
பகுதி - அ	பத்து வினாக்கள் இடம் பெறல் வேண்டும். ஓர் அலகிற்கு இரண்டு வினாக்கள் வீதம் இடம் பெறுதல் வேண்டும். (தெரிவு செய்தல் இல்லை) (<i>No Choice No Objective Question</i>)	$10 \times 2 = 20$
பகுதி - ஆ	ஐந்து வினாக்கள் ஓர் அலகிற்கு இரண்டு <i>either or Pattern</i> அல்லது முறை	$5 \times 5 = 25$
பகுதி - இ	ஐந்தில் மூன்று வினாக்களுக்கு மட்டும் விடை எழுதுதல் வேண்டும். ஓர் அலகிற்கு ஒரு வினா வீதம் இடம் பெறுதல் வேண்டும். (<i>Open Choice</i>)	$3 \times 10 = 30$

இரண்டாம் பருவம்

(பக்தி இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம்)

இளநிலைப் பட்டப்படிப்பு

அடித்தளப் படிப்பு இரண்டாம் பருவம்

அலகு - 1

- அ. திருஞானசம்பந்தர் - தேவாரம் - திருவீழிமிழலை - வாசிதீரவே
(முழுவதும்)
- ஆ. மாணிக்கவாசகர் - திருவாசகம் - பிடித்த பத்து (அம்மையே, அருளுடை,
ஒப்புனக்கு, பாசவேர், பால்நினைந்து)
- இ. திருமூலர் - திருமந்திரம் - (உடம்பினை முன்னம், யாவர்க்குமாம்,
ஒன்றே குலமும், உள்ளம் பெருங்கோயில், ஆர்க்கும்)

அலகு - 2

- அ. ஆண்டாள் - திருப்பாவை (முதல் 5 பாடல்கள்)
- ஆ. தொண்டரடிப்
பொடியாழ்வார் - திருப்பள்ளியெழுச்சி (முதல் 5 பாடல்கள்)
- இ. குலசேகராழ்வார் - பெருமாள் திருமொழி, 4-ஆம் திருமொழி,
ஊனேறு செல்வம் ... (முதல் 5 பாடல்கள்)

அலகு - 3

- அ. தமிழ்விடுதாது - கண்ணி 69 முதல் 90 வரை
- ஆ. திருக்கயிலாய ஞான உலா - 1 முதல் 10 கண்ணிகள் வரை
- இ. தஞ்சைவாணன் கோவை - 1 முதல் 5 பாடல்கள்

அலகு - 4

- அ. இராமலிங்க அடிகள் - திருவருட்பா - பிள்ளைச் சிறுவின்ணப்பம்
- ஆ. எச்.ஏ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை - இரட்சண்ய யாத்திரிகம் - குமாரப்பருவம் -
இரட்சணிய சரிதப் படலம்
- இ. குணங்குடி மஸ்தான்சாகிபு - மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் - பராபரக் கண்ணி
(1-40 கண்ணிகள்)
- ஈ. முத்தொள்ளாயிரம் - 9 பாடல்கள்

அலகு - 5

- அ. நேர்காணல்
- ஆ. பொதுக்கட்டுரைகள்

வினாத்தாள் அமைப்பு முறை

அலகு - 1

அ. தேவாரம் திருஞானசம்பந்தர்

சீர்காழியில் அந்தணர் குலத்தில் சிவபாத இருதயர்க்கும் பகவதி அம்மையாருக்கும் மகனாகத் தோன்றினார். இவர் முன்று வயதில் உமையம்மையிடம் ஞானப்பால் உண்டதால் ஞானசம்பந்தன் என அழைக்கப்படுகிறார்.

இவரின் முதல்பாடலே 'தோடுடைய செவியன்' என்று தொடங்கும் பாடலாகும். அன்று முதல் பல்வேறு சிவ தலங்களுக்கும் சென்று சிவபெருமான் மீது இசையுடன் பாடல்களைப் பாடியவர். இவருடைய பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறையில் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 'நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்' என்று சுந்தரர் போற்றியுள்ளார். ஆதிசங்கரர் இவரைத் 'திராவிட சிசு' என்று கூறியுள்ளார். இவர் இறைவன் மீது பதிகங்கள் பாடிப் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியுள்ளார். பிள்ளைபாதி புராணம் பாதி என்று போற்றுமளவுக்குப் பெரியபுராணத்தில் இவர் வரலாறு விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளது.

இவர் 16000 பதிகங்கள் பாடினார் என்பர். 384 பதிகங்களே கிடைத்துள்ளன. இவரது பாடல்களைத் திருக்கடைக்காப்பு எனக் குறிப்பிடுவர்.

திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம் தீர்க்க, கிழக்குக் கோபுர வாசலில் தமக்கும், மேற்குக் கோபுர வாசலில் திருநாவுக்கரசருக்குமாக இறைவன் படிக்காசு நல்கிய நிலையில், தமக்கு அளிக்கப்பட்ட காசின் குறைபாடு தீர இறைவனிடம் இவர் வேண்டி முறையிடும் பதிகம் நம் பாடமாக உள்ளது.

திரு வீழிமிழலை திருஞானசம்பந்தர்

வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்! மாசில் மிழலையீர்! ஏசல் இல்லையே.	1
இறைவர் ஆயினீர்! மறை கொள் மிழலையீர்! கறைகொள் காசினை முறைமை நல்குமே!	2

செய்ய மேனியீர்! மெய்கொள் மிழலையீர்! பைகொள் அரவினீர்! உய்ய, நல்குமே!	3
நீறு பூசினீர்! ஏறது ஏறினீர்! கூறு மிழலையீர்! பேறும் அருளுமே!	4
காமன் வேவ,ஓர் தூமக் கண்ணினீர்! நாம மிழலையீர்! சேமம் நல்குமே!	5
பிணிகொள் சடையினீர்! மணிகொள் மிடறினீர்! அணிகொள் மிழலையீர்! பணிகொண்டு அருளுமே!	6
மங்கை பங்கினீர்! துங்க மிழலையீர்! கங்கை முடியினீர்! சங்கை தவிர்மினே!	7
அரக்கன் நெரிதர, இரக்கம் எய்தினீர்! பரக்கும் மிழலையீர்! கரக்கை தவிர்மினே!	8
அயனும் மாலுமாய் முயலும் முடியினீர்! இயலும் மிழலையீர்! பயனும் அருளுமே!	9
பறிகொள் தலையினார் அறிவது அறிகிலார் வெறிகொள் மிழலையீர்! பிரிவது அரியதே	10
காழி மாநகர் வாழி சம்பந்தன் வீழி மிழலைமேல்-தாழும் மொழிகளே.	11

ஆ. திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய நாட்டில் உள்ள திருவாதவூரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தார். இவர் இயற்பெயர் திருவாதவூரர். இவர் அரிமர்த்தன பாண்டிய மன்னனிடம் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தார். மன்னன் இவரிடம் நிறையப் பொன்னைக் கொடுத்துக் குதிரைகள் வாங்கி வருமாறு அனுப்பினான். செல்லும் வழியில் திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்றுச் சிவஞானம் உபதேசிக்கப் பட்டார். இறைவன் இவருக்காக நரியைப் பரியாக்கியும், பிட்டுக்கு மண் சுமந்தும் சில திருவிளையாடல்களைப் புரிந்தும் இவரது பெருமையை அரசனும் மற்றோரும் அறியச் செய்தார். பின்னர் இவர் இறைவன் மீது மனம் உருகும்படியான பாடல்களைப் பாடினார்.

இவர் பாடிய நூல்கள் திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் ஆகும். இவை எட்டாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவர் பாடிய திருவாசகம் என்னும் நூலில் பிடித்த பத்து என்னும் பகுதி நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளது.

பிடித்த பத்து

முத்திக்கலப்புரைத்தல்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே (1)

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே (2)

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமியது அளித்ததோர் அன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே (3)

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுகடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே (4)

பால்நினைத் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே (5)

இ. திருமந்திரம் திருமூலர்

திருமூலர் தலைசிறந்த சித்தர். சித்தர்கள் தாம் இயற்றிய பாடல்களினாலோ தாம் வாழ்ந்த ஊரின் பெயராலோ அழைக்கப்படுகின்றனர். திருமூலர் மிகச்சிறந்த தவயோகி ஆவார். ஐம்புலன்களை அதன் போக்கிலேயே விட்டுவிடாமல் அவற்றைத் தவம் என்னும் கயிற்றால் கட்டியவர். சிவபெருமான் மேல் பெரும் பக்தி கொண்டவர். 63 நாயன்மார்களில் இவரும் ஒருவர். இவர் இயற்றியது திருமந்திரம். இது 3000 பாடல்களைக் கொண்டது. தமிழ் மூவாயிரம் என்னும் பெயரும் இந்நூலுக்கு உண்டு. 9 தந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. காலம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பர். திருமந்திரம் முழுவதும் வெண்பாவுக்கும் விருத்தத்திற்கும் இடைப்பட்ட வெள்ளைக் கொச்சகத்தால் ஆனது.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்று இருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்று
உடம்பினை யானிருந்து ஒம்புகின் றேனே.

1

யாவார்க்கும் ஆம்இறை வற்குஒரு பச்சிலை
யாவார்க்கும் ஆம்பசு வுக்கொரு வாய்உறை
யாவார்க்கும் ஆம்உண்ணும் போதுஒரு கைப்பிடி
யாவார்க்கும் ஆம்பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.

2

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமன்இல்லை நாணாமே
சென்றே புகும்கதி இல்லைநும் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந்து உய்மினே.

3

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன்உடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளர் தெளிந்தோர்க்குச் சீவன் சிவமாகும்
கள்ளப் புலன் ஐந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

4

ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே!

5

அலகு - 2

அ. திருப்பாவை ஆண்டாள்

பெரியாழ்வாரின் நந்தவனத்தில் ஆடித்திங்கள் பூர நட்சத்திரத்தில் தோன்றியவர் ஆண்டாள். கோதை என்பது இயற்பெயர். ஆண்டவனையே ஆண்டவள்; ஆதலால் ஆண்டாள் எனும் பெயர் பெற்றாள். சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி என்பது ஆண்டாளின் செயல் கருத்தமைந்த சிறப்புப் பெயர். அரங்கனைக் காதலனாக்கி இவர் பாடிய பாடல்கள் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்பனவாகும். திருப்பாவைக்கு ஆண்டாள் வைத்த பெயர் சங்கத்தமிழ் மாலை முப்பது என்பதாகும். கடல் கடந்த தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் இன்றும் திருவிழாக்களிலும் திருமணங்களிலும் திருப்பாவை பாடப்பெறுகிறது. இராமானுஜரை திருப்பாவை ஜீயர் எனப் போற்றுவர். இவர் பாடிய திருப்பாவைப் பாடல்களில் ஐந்து பாடல்கள் நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளன.

திருப்பாவை

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய் (1)

வையத்து வாழ்வீர்கள்! நாமும்நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட் டெழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா றெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய் (2)

ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
 நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
 தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
 ஓங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயலுகளப்
 பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
 தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
 வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
 நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய் (3)

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றுநீ கைகரவேல்
 ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
 ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
 பாழியந் தோளுடைப் பத்பநாபன் கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
 மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் (4)

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
 தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை
 தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை
 தூயோமாய் வந்துநாம் தாமலர் தூவித்தொழுது
 வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
 தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய் (5)

ஆ. திருப்பள்ளியெழுச்சி தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

சோழநாட்டில் திருமண்டங்குடி எனும் ஊரில் மார்கழித் திங்களில் பிறந்தவர். இவரின் இயற்பெயர் விப்ரநாராயணர் என்பதாகும். திருவரங்கத் திருமாலுக்கு மலர்கூட்டி மகிழ்ப் பூந்தோட்டம் அமைத்துத் தொண்டாற்றியவர். திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருமாலை என்பன இவர் பாடிய நூல்களாகும். ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துயிலெழுப்புதலே திருப்பள்ளியெழுச்சி. காலைப்பொழுதின் இன்பத்தை அனுபவித்துப் பாடியுள்ளார். திருப்பள்ளியெழுச்சியின் முதல் 5 பாடல்கள் பாடமாக உள்ளன.

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தணைந்தான்
கணையிரு ளகன்றது காலையம் பொழுதாய்
மதுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்
வானவ ரரசர்கள் வந்து வந்தீண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தனர், இவரொடும் புகுந்த
இருங்களிற் றீட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுளது எங்கும்
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! (1)

கொழுங்கொடி முல்லையின் கொழுமல ரணவிக்
கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் இதுவோ
எழுந்தன மலரணைப் பள்ளிகொள் என்னம்
ஈன்பனி நனைந்ததம் இருஞ்சிற குதறி
விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேழ்வாய்
வெள்ளெயி றுறஅதன் விடத்தினுக் கனுங்கி
அழுங்கிய ஆணையி னருந்துயிர் கெடுத்த
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே! (2)

சுடரொளி பரந்தன சூழ்திசை யெல்லாம்
துன்னிய தாரகை மின்னொளி சுருங்கி
படரொளி பசுத்தனன் பனிமதி இவனோ
பாயிரு ளகன்றது, பைம்பொழிற் கமுகின்
மடலிடைக் கீறிவண் பாளைகள் நாற
வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ
அடலொளி திகழ்தரு திகிரியந் தடக்கை
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! (3)

மேட்டிள மேதிகள் தளைவிடும் ஆயர்கள்
வேயங்குழ லோசையும் விடைமணிக் குரலும்
ஈட்டிய இசைதிசை பரந்தன, வயலுள்
இரிந்தன சுரும்பினம், இலங்கையர் குலத்தை
வாட்டிய வரிசிலை வானவ ரேறே!
மாமுனி வேள்வியைக் காத்துஅவ பிரதம்
ஆட்டிய அடுதிறல யோத்தியெம் மரசே!
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (4)

புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்,
போயிற்றுக் கங்குல் புகுந்தது புலரி
கலந்தது குணதிசைக் கனைகட லரவம்
களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த
அலங்கலந் தொடையல்கொண்டு அடியிணை பணிவான்
அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதலில் அம்மா!
இலங்கையர் கோன்வழி பாடுசெய் கோவில்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! (5)

இ. பெருமாள் திருமொழி

குலசேகராழ்வார்

திருவஞ்சைக்களம் என்னும் ஊரில், மாசிப் புனர்பூசத்தில் கௌத்துவ மணியின் அவதாரமாகத் தோன்றியவர். சேர மன்னராய் ஆட்சி புரிந்தவர். கொல்லிக் காவலன், கூடல் நாயகன், கோழிக்கோன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களை உடையவர். அரசாட்சியைத் துறந்து வைணவத் தொண்டரானவர். காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் திருவரங்கத்து மூன்றாம் மதிலைக் கட்டினார் என்பர்.

வடமொழியில் முகுந்தமாலை பாடியவர். தமிழில் இவர் பெருமாள் திருமொழியைப் பாடியருளினார். இதில் 105 பாசுரங்கள் உள்ளன. அதன்கண் உள்ள 5 பாசுரங்கள் இங்குப் பாடமாக உள்ளன.

திருவேங்கட மலையின் சம்பந்தம் வேண்டல்

ஊனேறு செல்வம்

தரவுகொச்சக் கலிப்பா

ஊனேறு செல்வத்து உடல்பிறவி யான்வேண்டேன்
ஆனேறேழ் வென்றான் அடிமைத் திறமல்லால்
கூனேறு சங்கம் இடத்தான்தன் வேங்கடத்து
கோனேரி வாழும் குருகாய்ப் பிறப்பேனே. (1)

ஆனாத செல்வத்து அரம்பையர்கள் தற்கூழ்
வானாரும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்
தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங் கடச்சுணையில்
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே. (2)

பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனும் இந்திரனும்
துன்னிட்டுப் புகலரிய வைகுந்த நீள்வாசல்
மின்வட்டச் சுடராழி வேங்கடக்கோன் தானுமிழும்
பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறு னாவனே. (3)

ஒண்பவள வேலையுலவு தண் பாற்கடலுள்
கண்துயிலும் மாயோன் கழலிணைகள் காண்பதற்குப்
பண்பகரும் வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்துச்
செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடையே னாவேனே. (4)

கம்பமத யானைக் கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து
இன்பமரும் செல்வமும் இவ்வரசும் யான்வேண்டேன்
எம்பெருமான் ஈசன் எழில்வேங் கடமலைமேல்
தம்பகமாய் நிற்கும் தவமுடையே னாவேனே. (5)

அலகு - 3

அ. தமிழ்விடு தூது

பாட்டுடைத் தலைவன்மேல் காதலுற்ற ஒருத்தி, அவனிடமிருந்து மாலை வாங்கி வருமாறு, ஒரு பொருளைத் தூதனுப்புவது, தூது என்னும் சிற்றிலக்கிய வகை நூலாக அமையும். இதில் தலைவனின் பெருமை, தலைவியின் காதல், ஆற்றாமை, பிற்பொருள்கள் தூது அனுப்ப இயலாமை, தூது செல்லும் பொருளின் சிறப்பு ஆகியன இடம்பெறும்.

மதுரைச் சொக்கநாதர்பால், தலைவி ஒருத்தி தன் விருப்பத்தை எடுத்துரைக்குமாறு தமிழைத் தூதாக விடுக்கும் பாங்கில் அமைவதால் இது தமிழ்விடு தூது எனப்பட்டது. தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் எனப் பல்வேறு நூல்களின் கருத்துகள் இந்நூலெங்கும் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்ப்பற்றும், சைவப்பற்றும் உடைய இந்நூலாசிரியரின் இயற்பெயர் தெரியவில்லை.

268 கண்ணிகளையுடைய கலிவெண்பா யாப்பினால் ஆன இந்நூலின் தமிழின் சிறப்புரைக்கும் பாடற்பகுதி இங்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளது.

தலைவி, தமிழைப் புகழ்தல்

பாத்தனதாக் கொண்டபிள்ளைப் பாண்டியன் வில்லியொட்டக்
கூத்தனிவர் கல்லாது கோட்டிகொளும் - சீத்தையரைக்

குட்டிச் செவியறுத்துக் கூட்டித் தலைகளெல்லாம்
வெட்டிக் களைபறிக்க மேலாய்த்தார் - கட்டி

வளர்ந்தனைபான் முந்திரிகை வாழைக் கனியாய்க்
கிளர்ந்தகரும் பாய்நாளி கேரத் - திளங்கனியாய்த்

தித்திக்குந் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான
முத்திக் கனியேயென் முத்தமிழே - புத்திக்குள்

உண்ணப் படுந்தேனே யுன்னோ டுவந்துரைக்கும்
விண்ணப்ப முண்டு விளம்பக்கேள் - மண்ணிற்

(5)

குறமென்று பள்ளென்று கொள்வார் கொடுப்பாய்க்
குறவென்று மூன்றினத்து முண்டோ - திறமெல்லாம்

வந்தென்றுஞ் சிந்தா மணியா யிருந்தவுனைச்
சிந்தென்று சொல்லியநாச் சிந்துமே - அந்தரமேல்

முற்றுணர்ந்த தேவர்களு முக்குணமே பெற்றார் நீ
குற்றமிலாப் பத்துக் குணம்பெற்றாய் - மற்றொருவர்

ஆக்கிய வண்ணங்க ளைந்தின்மே லுண்டோநீ
தோக்கிய வண்ணங்க ணூறுடையாய் - நாக்குலவும்

ஊனரச மாறல்லா லுண்டோ செவிகளுண
வான நவரசமுண் டாயினாய் - ஏனோர்க் (10)

கழியா வனப்பொன் றலததிக முண்டோ
ஒழியா வனப்பெட் டுடையாய் - மொழிவேந்தர்

வாங்கு பொருள்கோள் வகைமுன்றே பெற்றார்நீ
ஓங்குபொருள் கோள்வகையெட் டுள்ளாயே - பாங்குபெற

ஓர்முப்பா லன்றியைம்பா லுள்ளா யுனைப்போலச்
சீர்முப்ப தும்படைத்த செல்வரார் - சேரமான்

தன்னடிக் கண்டு தளைவிடுத்தா யேழ்தளையுன்
பொன்னடிக்குண் டென்பதென்ன புந்தியோ - என்னரசே

திண்பா வலர்க்கறிவாஞ் செந்தமிழாய் நின்றவுன்னை
வெண்பாவென் றோதுவது மெய்தானோ - பண்பேர் (15)

ஓலிப்பாவே சங்கத் துகமுன் றிருந்தாய்
கலிப்பாவென் றோதல் கணக்கோ - உலப்பில்

இருட்பா மருண்மாற்றி யீடேற்று முன்னை
மருட்பாவென் றோதல் வழக்கோ - தெருட்பாப்

பொருத்தமொரு பத்தும் பொருந்துமுனைத் தானே
விருத்தமென்று சொல்லல் விதியோ - இருட்குவையை

முந்தியொளி யால்விலக்கு முச்சுடரென் பாருனைப்போல்
வந்தென் மனத்திருளை மாற்றுமோ - சிந்தா

மணிகொடையின் மிக்கதென்பார் வண்கொடையு முன்பேர்
அணியும் பெருமையினா லன்றோ - தணியும் (20)

துலங்காரங் கண்டசரந் தோள்வளைமற் றெல்லாம்
அலங்கார மேயுனைப்போ லாமோ - புலங்காணும்

உன்னைப் பொருளென் றுரைக்குந் தொறும்வளர்வாய்
பொன்னைப் பொருளென்னப் போதுமோ - கன்னமிட்டு

மன்னர் கவர்ந்தும் வளர்பொருளே கைப்பொருள்கள்
என்ன பொருளுனைப்போ லெய்தாவே - நன்னெறியின்

மண்ணிற் புகழுவாய் வாழ்வதற்கும் வாழுநர்
விண்ணிற்போய்த் தேருவாய் மேவுதற்கும் - எண்ணியுனைக்

கொண்டுபுகழ் கொண்டவர்க்கே கூடுமுனைக் கூடாதே
தொண்டருக்குத் தென்பாலே தோன்றுமால் (25)

ஆ. திருக்கயிலாய ஞான உலா சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

பாட்டுடைத் தலைவன் வீதி உலா வரும்போது, அவனைக் கண்டு எழுபருவ மகளிரும் காதல்கொண்டு மயங்கி வாடுவதாகக் கலிவெண்பாவில் பாடுவது உலா என்னும் சிற்றிலக்கியமாகும்.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய திருக்கயிலாய ஞான உலாவே, தமிழில் தோன்றிய முதல் உலா இலக்கியமாகும். ஆதலின் இதனை ஆதிஉலா என்பர். இந்நூல் 197 கண்ணிகளையுடையது. இது சைவத்திருமுறைகளுள் பதினோராம் திருமுறையுள் இடம்பெற்றுள்ளது.

சுந்தரருடன் கயிலாயம் சென்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனார், அங்குப் பாடியருளிய இவ்உலாவைச் செவிமடுத்த மாசாத்துவான் என்ற ஐயனார், சோழ நாட்டுத் திருப்பிடவூரில் (சமயபுரம் அருகில் உள்ள திருப்பட்டுர்) அதனை வெளியிட்டு நிலவுலகில் விளங்கச் செய்தார் எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. சிவபெருமானின் பெருமைகளைக் கூறும் முதல் 10 கண்ணிகள் இங்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளன.

திருமாலும் நான்முகனும் தேர்ந்துணரா(து) அன்றங்(கு)

அருமால் உறஅழலாய் நின்ற - பெருமான்

பிறவாதே தோன்றினான் காணாதே காண்பான்

துறவாதே யாக்கை துறந்தான் - முறைமையால்

ஆழாதே ஆழ்ந்தான் அகலா(து) அகலியான்

ஊழால் உயராதே ஓங்கினான் - சூழொளிநூல்

ஓதா(து) உணர்ந்தான் நுணுகாது நுண்ணியான்

யாதும் அணுகா(து) அணுகியான் - ஆதி

அரியாகிக் காப்பான் அயனாய்ப் படைப்பான்

அரனாய் அழிப்பவனும் தானே - பரனாய

(5)

தேவர் அறியாத தோற்றத்தான் தேவரைத்தான்

மேவிய வாறே விதித்தமைத்தான் - ஓவாதே

எவ்வுருவில் யாரொருவர் உள்குவர் உள்ளத்துள்

அவ்வுருவாய்த் தோன்றி அருள் கொடுப்பான் - எவ்வுருவும்

தானேயாய் நின்றளிப்பான் தன்னிற் பிறிதுருவம்

ஏனோர்க்கும் காண்பரிய எம்பெருமான் - ஆனாத

சீரார் சிவலோகம் தன்னுள் சிவபுரத்தில்

ஏரார் திருக்கோயில் உள்ளிருப்ப - ஆராய்ந்து

செங்கண் அமரர் புறங்கடைக்கண் சென்(று) ஈண்டி

எங்கட்குக் காட்சியருள் என்றிரப்ப.

(10)

இ. தஞ்சைவாணன் கோவை பொய்யாமொழிப் புலவர்

தஞ்சைவாணன் கோவை என்னும் நூலை பொய்யாமொழிப் புலவர் இயற்றியுள்ளார். இவர் பிறந்த ஊர் தொண்டை மண்டலத்தைச் சேர்ந்த துறையூர். பொய்யாமொழிப் புலவர் இந்த நூலைப் பாடியபோது இதில் சிறப்பித்துப் பாடப்படும் தஞ்சைவாணன் என்ற அரசனின் மனைவி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் ஒரு பொன்னால் செய்யப்பட்ட தேங்காயைப் பரிசாக அளித்தாள். தஞ்சைவாணன் அத்தேங்காய்களின் மூன்று கண்களிலும் மூன்று விலை உயர்ந்த மணிகளை வைத்துப் பரிசளித்து புலவரைச் சிறப்பு செய்தான் என்று கூறப்படுகிறது. இந்நூலின் காலம் 13-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

ஒரு நூலில் யார் சிறப்பித்துப் பாடப்படுகிறாரோ அவரே பாட்டுடைத் தலைவன் என்று அழைக்கப்படுவார். இந்நூலில் தஞ்சைவாணன் என்ற அரசன் சிறப்பித்துப் பாடப்படுகிறான். எனவே, தஞ்சைவாணன் இக்கோவை நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் ஆவான். பொய்யாமொழியாரை ஆதரித்துப் போற்றிய வள்ளலாகிய தஞ்சை வாணனின் பல்வேறு சிறப்பியல்புகளும் இந்நூலில் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு முதல் ஐந்து பாடல்கள் மட்டும் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

கைக்கிளை

புயலே சுமந்து பிறையே அணிந்து பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தின்
அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தால்வெள்ளை அன்னஞ்செந்நெல்
வயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலையத்திலே. (1)

ஐயம்

பாரணங் கோதிருப் பாற்கடல் ஈன்றபங் கேருகத்தின்
ஓரணங் கோவெற் புறையணங் கோஉயர் பாவலர்க்கு
வாரணங் கோடி தருந்தஞ்சை வாணன்தென் மாறையவைய
நீரணங் கோநெஞ்ச மேதினி யேஇங்கு நின்றவரே. (2)

துணிவு

மையார் குவளை வயல்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
நையா தொழிமதி நன்னெஞ்ச மேஇனி நம்மினுந்தன்
நெய்யார் கருங்குழற் செம்மலர் வாடின நீலஉண்கண்
கையால் அழைப்பன போலிமை யாநிற்குங் காரிகைக்கே. (3)

குறிப்பறிதல்

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் மலையவெற்பில்
பெண்ணிற் சிறந்தஇப் பேதைதன் பார்வை பெருவினையேன்
எண்ணிற் சிறந்த இருந்துயர் நோய்தனக் கின்மருந்தாய்க்
கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை யாவதுங் காட்டியதே (4)

இரந்து பின்னிற்றற் கெண்ணல்

தேங்கிய காதர வாதரஞ் செப்பித்தண் செப்பிணைபோல்
வீங்கிய மாமுலை மேவுதும் யாம்விச யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாபம் உயர்த்தவன் போர்வென்ற வாணன்வையம்
தாங்கிய மாலனை யான்தஞ்சை சூழ்வரைத் தாழ்குழற்கே. (5)

அலகு - 4

அ. திருவருட்பா இராமலிங்கர்

தென்னார்க்காடு மாவட்டம் சிதம்பரத்திற்கு அருகிலுள்ள மருதூரில் இராமலிங்கர் 05.10.1823-இல் பிறந்தார். இராமையா, சின்னம்மை என்பவர் பெற்றோர் ஆவர். இவரின் சிறப்புப் பெயர் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்.

இளமையில் இவர் சிதம்பர ரகசிய தரிசனத்தில் பெற்ற காட்சியனுபவமே பின்னர் சத்தியஞான சபையில் ஒளிவழிபாடாயிற்று. ஒளிவழிபாட்டின் வெளிப்பாடுதான் அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை என்று வழங்கப்படுகிறது.

இராமலிங்கர் வழிபடுகடவுளாக முருகனையும் வழிபடு குருவாக திருஞான சம்பந்தரையும் வழிபாடு நூலாக திருவாசகத்தையும் கொண்டவர். இவர் பெற்ற பேறுகளென மரணமிலாப் பெருவாழ்வு இறைவனின் அடி, முடி கண்டது. இறைவனால் மணிமுடி, செங்கோல், கங்கணம், ஆழி பெற்றது போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

இவர்தம் பாடல்களில் இவருக்கு நடந்த அற்புதங்களும் இவர் நடத்திக் காட்டிய அற்புதங்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவருடைய முதல்நூல் சென்னைக் கந்தகோட்டத்து முருகன் மீது பாடப்பெற்ற தெய்வமணிமாலை எனும் நூலாகும்.

மூவர் முதலிகள் பாடிய பாடல்கள் தேவாரம் என்றும், மாணிக்கவாசகரின் பாடல்கள் திருவாசகம் என்றும், அருணகிரியின் பாடல்கள் திருப்புகழ் என்றும் வழங்கப்படுவன போல் இராமலிங்கர் பாடிய பாடல்கள் திரு அருட்பா என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இராமலிங்கர், 'கடவுள் ஒருவரே, கடவுள் சோதிவடிவின்' என்றும், 'சாதி மத பேதங்கள் கூடாது' என்றும், 'மூடப்பழக்கங்கள் நீங்க வேண்டும்' என்றும் கூறியவர். இராமலிங்கர் மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் எனும் இருநூல்களை எழுதியும், ஒழிவிலொடுக்கம், தொண்டை மண்டல சதகம், சின்மய தீபிகை எனும் நூல்களைப் பதிப்பித்தும், சன்மார்க்க சங்கம், சத்திய தருமச்சாலை, சத்திய ஞானசபை, சித்தி வளாகம் எனும் அமைப்புகளை நிறுவியும் செயல்பட்டவர். ஆறாம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள பிள்ளைச் சிறுவண்ணப்பம் என்னும் பகுதியிலிருந்து ஆறு பாடல்கள் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தடித்த ஓர் மகனைத் தந்தை ஈண்டடித்தால்
தாயுடன் அணைப்பள்தாய் அடித்தால்
பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பன்இங் கெனக்கு
பேசிய தந்தையும் தாயும்

பொடித்திரு மேனி அம்பலத் தாடும்
புனிதநீ ஆதலால் என்னை
அடித்தது போதும் அனைத்திடல் வேண்டும்
அம்மைஅப் பாஇனி ஆற்றேன்.

பெற்றதம் பிள்ளைக் குணங்களை எல்லாம்
பெற்றவர் அறிவரே அல்லால்
மற்றவர் அறியார் என்றனை ஈன்ற
வள்ளலே மன்றிலே நடிக்கும்
கொற்றவ ஓர்எண் குணத்தவ நீதான்
குறிக்கொண்ட கொடியனேன் குணங்கள்
முற்றும்நன் கறிவாய் அறிந்தும்என் றனைநீ
முனிவதென் முனிவுதீர்ந் தருளே.

அப்பணி முடிஎன் அப்பனே மன்றில்
ஆனந்த நடம்புரி அரசே
இப்புவி தனிலே அறிவுவந் ததுதொட்
டிந்தநாள் வரையும்என் தனக்கே
எப்பணி இட்டாய் அப்பணி அலதென்
இச்சையால் புரிந்ததொன் றிலையே
செப்புவ தென்நான் செய்தவை எல்லாம்
திருவுளம் அறியுமே எந்தாய்.

இவ்வுலகு அதிலே இறைஅர சாட்சி
இன்பத்தும் மற்றைஇன் பத்தும்
எவ்வள வெனினும் இச்சைஒன் றறியேன்
எண்ணுதோ றருவருக் கின்றேன்
அவ்வுல கதிலே இந்திரர் பிரமர்
அரிமுத லோர்அடை கின்ற
கவ்வைஇன் பத்தும் ஆசைசற் றறியேன்
எந்தைஎன் கருத்தறிந் ததுவே.

சரியை ஓர் நான்கும் கிரியைஓர் நான்கும்
சாற்றிடும் யோகமோர் நான்கும்
புரியவும் பதங்கள் பொருந்தவும் எனது
புந்தியில் ஆசைசற் றறியேன்
பெரியதேர் ஞானம் நான்கினும் ஆசை
பெற்றிலேன் முத்திபெற் றிடவும்
உரியதோர் இச்சை எனக்கிலை என்றன்
உள்ளம்நீ அறிந்ததே எந்தாய்.

இறக்கவும் ஆசை இல்லைஇப் படிநான்
இருக்கவும் ஆசைஇன் றினிநான்
பிறக்கவும் ஆசை இலைஉல கெல்லாம்
பெரியவர் பெரியவர் எனவே
சிறக்கவும் ஆசை இலைவிசித் திரங்கள்
செய்யவும் ஆசைஒன் றில்லை
துறக்கவும் ஆசை இலைதுயர் அடைந்து
தூங்கவும் ஆசைஒன் றிலையே.

ஆ. இரட்சணிய யாத்திரிகம்

எச்.ஏ. கிருட்டிணப்பிள்ளை

தமிழில் தோன்றிய கிறித்தவக் காப்பியங்களுள் தலைசிறந்து விளங்குவன தேம்பாவணியும், இரட்சணிய யாத்திரிகமும் ஆகும். இவ்விரண்டும் கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இரண்டு கண்கள் போன்றவை.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் முதலூலன்று, வழிநூல். ஆங்கிலத்தில் ஜான் பனியன் என்பார் எழுதிய உலகப்புகழ் பெற்ற திருப்பயணியின் முன்னேற்றம் என்னும் நூலைத்தழுவி எழுதப்பட்டது. தமிழ் மரபு அமைய நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருளும் கொண்டது. ஆதி பருவம், குமார பருவம், நிதான பருவம் ஆரணிய பருவம், இரட்சணிய பருவம் என ஐந்து பருவங்களைக் கொண்டது. 3766 பாடல்களைக் கொண்ட இக்காப்பியத்தில் 2190 விருத்தப்பாக்கள் உள்ளன. பாடல்கள் எளிய இனிய சொற்களால் அழகான நடையில் அமைந்துள்ளன.

கவியரசர் கிருஷ்ணப்பிள்ளை (1827 - 1900) கிறித்து பெருமானிடம் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர். அவர் இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய சமய நிர்ணயம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணியக் குறள் என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவர் கம்பராமாயணத்தை நன்கு கற்றவர் என்பது அவருடைய செய்யுட்களின் நடையையும், கற்பனை வளத்தையும், தமிழ்மொழி நலத்தையும் கொண்டு உணரலாம். திருக்குறளின் செல்வாக்கையும் அவரது பாடல்களில் காணலாம்.

பாவமுள்ள உயிர் கவலையால் நொந்து கிறித்துவின் அருளால் திருந்தி மோட்சம் அடைவதை இக்காப்பியம் விளக்கிக் கூறுகிறது. காப்பியத் தலைவராக உள்ளவர் ஏசு கிறித்து. குமாரப்பருவத்தின் இரட்சணிய சரிதப் படலப் பகுதி இங்கு பாடமாக உள்ளது.

(இயேசு பெருமானுடைய அன்பின் பெருமை)

அன்பிலர்த மக்குரியர் அன்புடையர் ஆக்கை
என்பும் உரியார் பிறருக்கு என்னும் உரை எம்மான்
தன்புடைய லாது எவரில் சான்றுபடு மாயின்
முன்புமிலை பின்பும்மிலை மூதுலகின் மாதோ.

பாசம் என் உன்னலிர் பிணித்தமை பகைத்த
நீசமனு மக்களை நினைந்துருகும் அன்பின்
நேசமெனும் வலியதை நீக்கவசம் இன்றி
ஈசன் மகன் நின்றனரோர் ஏழையென ஓர்மின்

(காலிபாசு மாளிகையில் இயேசு பெருமான் பழிக்கப்பட்டது)

பாதகர் குழுமிச் சொற்ற பழிப்புரை என்னும் கொள்ளி
ஏதமில் கருணைப் பெம்மான் இருதயத்து ஊன்ற ஊன்ற

வேதனை யுழந்து சிந்தை வெந்துபுண் பட்டா ரல்லால்
நோதகச் சினந்து ஓர் மாற்றம் நுவன்றிலர் கருமம் நோக்கி.

திருந்திய செவ்வி வாய்ந்த திருமுகத்து உமிழ்ந்தார் சில்லோர்
வருந்துற அடித்தார் சில்லோர், மலர்த்திரு வதனம் சேப்பக்
கருந்தடங் கண்ணைப் பொத்திக் குட்டினர் சிலர்கை யோங்கி
பெருந்தகாய் யாவர் என்னப் பேசுகளன் றிகழ்ந்தார் சில்லோர்.

(இயேசுவுக்கு மரணத் தீர்ப்பு வழங்குதல்)

வேந்தனாக் கினைகொடு வெய்ய மள்ளர்தாம்
போந்துபுண் ணியன்தனைப் புடைவ ளைத்தனர்,
பாந்தளிற் சீறினர், பற்றி ஈர்த்தனர்,
காந்துபுன் மனத்தரும் கைக லந்தனர்.

(இயேசுவுக்குத் தலையில் முண்முடி அழுத்தி திருமுகத்தில் உமிழ்ந்தனர்)

முன்னுடை களைந்தொரு முருக்கு அலர்ந்தெனச்
செந்நிற அங்கிமேல் திகழச் சேர்த்தினர்,
கொன்னுனை அழுந்திவெங் குருதி பீறிடப்
பின்னிய முண்முடி சிரித்துப் பெய்தனர்.

கைதுறுங் கோலினைக் கவர்ந்து கண்டகர்
வெய்துறத் தலைமிசை அடித்து வேதனை
செய்தனர், உமிழ்ந்தனர் திருமு கத்தினே,
வைதனர், பழித்தனர், மறங்கொள் நீசரே.

(அக்கொடுமைகளைக் கண்ட நகர மக்கள் புலம்புதல்)

என்கொல் மேதினி கீண்டு வெடித்தில தென்பார்
என்கொல் வானம் இடிந்துவி ழுந்தில தென்பார்
என்கொல் வாரிதி நீர்சுவ றாதது மென்பார்
என்கொ லோமுடிவு இத்துணை தாழ்த்தது மென்பார்.

கண்ப டைத்தில் மேல்இது காண்கிலம் என்பார்
மண்ப டைத்த பிணிக்கினி மாற்றிலை என்பார்
புண்ப டைத்தநெஞ் சோடுயிர் போகல என்பார்
எண்ப டைத்தவர் இன்னன பன்னிடும் எல்லை.

(சிலுவைப்பாடு அவர் பொல்லாங்கைப் பொறுத்திருந்தார்)

பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லாளை எள்ளிப் புறக்கணித்து வாய்மதமாய்ச்

சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெல்லாம் நம்ஈசன் பொறுத்திருந்தார்.

(கிரகணத்தில் மூழ்கும் சூரியனைப் போலத் தேவ மைந்தன் ஒளியிழந்தார்)

புற்றரவின் சீறிப் புடைவளைந்து புல்லியர்தாம்
துற்றி விளைத்தகொடுந் துன்பம் தனியுழந்து
முற்றுங் கிரகணத்தின் மூழ்கு தினகரன் போல்
செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் தேசுழந்து தேம்பினார்

(அவர் மீது சிலுவையைச் சுமத்திக் கொண்டுபோதல்)

செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்தரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே ஆகடியம் பலபேசித்
தெவ்வர் குழுமிச் சிலுவை தனைச்சுமத்தி
கவ்வை நகர்கலுழக் கட்டிக் கொடுபோனார்.

(கல்வாரிக்கு ஏகுதல்)

நோக்கில்அணு ஒவ்வொன்றும் நூறாயிரம் கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மை மலிந்தபா வம்திரட்டி
ஆக்கு சிலுவை அமலன் சிரத்தேந்திக்
காக்கை கடனாகக் கல்வாரி நோக்கினார்.

மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய் தலைநசங்க
ஆரணம் சொல் உண்மை அவனி மிசைவிளங்க
பூரணமா ரட்சணிய புண்ணியம்கை கூடுதற்குக்
காரணமாம் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

(எம்பெருமான் சிலுவை சுமந்த சாட்சியைக் கண்டு எருசலை நகர்மக்கள் தளர்தல்)

கையயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்ய சிலுவை சுமந்தலசி மெய்வருந்தித்
துய்ய திருவடிகள் சோர்ந்துநடை தள்ளாடி
அய்யன் மறுகூடு வரக்கண்டார் அணிநகரார்.

(மகளிர் வருந்தியது)

மாதருக்குள் ஆசிபெற்ற மங்கையாம் அன்னைமரி
காதலனுக் கோஇக் கதிநேர்ந்த தென்றுமன
வேதனைப்பட்டு ஆற்றாது மெல்லியலார் தாங்குழுமி
வீதி இருமருங்கும் மொய்த்தார்வாய் விட்டழுது.

காந்தள் மலர்செங் கமலமலரைப் புடைப்பப்
பூந்தண் கருங்குவளைப் போதுநீர் முத்து குப்பத்
தேந்தளவு தொக்க நறுஞ் சேதாம்ப லையலர்த்தி
மாதண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார்.

(மக்கள் கூறியது)

ஆவா இதென்ன அறவுமநி யாயமென்பார்
தாவா அறமோ தலைசாய்ந்து இறுவதென்பார்
மூவா முதல்வன் முனியாத தென்னென்பார்
ஓவாது உழல்எம் உயிர்க்குஓழிவின் றோவென்பார்

புன்தொழிலர்க்கு அஞ்சிநடுப் போற்றாதுஊர்ப் பொங்கியழ
மன்றோரஞ் சொல்லிஉயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்
மன்றோரஞ் சொன்னான் மனைபாழாய் வன்குடியும்
பொன்றி எருக்குஅலரும் பொய்யாது இதுவென்பார்.

(அடியார்களும் அன்னையும்)

குழல்நூலின் பிரியாத குருத்துவம்ஆர் அருட்சீடர்
அழல்அனைய துயர்நலிய அழுதுகரந்து உடன்செல்லப்
பழுதறுமெய்ப் பரம்பொருளை மகவாக்கொள் பசுந்தோகை
தழலிடுபூங் கொடியேபோல் சாம்பிஉயிர் தளர்ந்தேக.

(கொலைஞர் அவரைக் கொலைக் களத்தில் சேர்த்தல்)

இப்பரிசு பெருந்துக்கக் குறிமல்கி எவ்வுயிரும்
செப்பரிய துயர்உழப்பச் செருசலையைப் பறம்நோக்கி
ஓப்பரிய முதுமூலத்து ஒருபொருளைக் கொண்டுஉய்த்தார்
மைப்படுவன் மனக்கொலைஞர் வதைபுரிவான் கொலைக்களத்தில்

(அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்)

ஈண்டுஇனியான் புகல்வதுஎவன்? எம்பெருமான் திருமேனி
தீண்டினார் சிலுவையொடு சேர்த்தினார் செங்கையிலும்
காண்டகுசே வடியிலுமவெவ் விருப்பாணி கடாவினார்,
நீண்டசிலு வையைஎடுத்து நிறுத்தினார் நிலம்கீண்டு.

மற்றிரண்டு திருடரையும் வலப்புறத்தும் இடப்புறத்தும்
செற்றமொடு குருசேற்றிக் கொலைமாக்கள் செயல்ஓழிய,
சொற்றமறைத் திருவசனம் துலக்கமுறச் சுருதிமுதல்
குற்றவா ளிகளோடு நடுநின்றார் குருசுமிசை.

(இவர்க்கு மன்னியும் என்றார்)

தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்
பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந்துளந்தாய்
இன்னதென அறிகில்லார் தாம்செய்வது இவர்பிழையை
மன்னியுமென்று எழிற்கனிவாய் மலர்ந்தார்நம் அருள்வள்ளல்

இத்தகைய அரும்பொறையும் மனநலமும் இயைந்தவரே
வித்தகனுக்கு அடித்தொழும்பர் எனத்தகும்மெய்க் கிறித்தவர்மற்று
இத்தகைய குணமிலரும் கிறித்தவரென்று இசைபெறுதல்
செத்தவரைத் துஞ்சினவர் எனவுரைக்கும் சீர்மைத்தால்

கீண்டிருப்பு முளையுடலைக் கிழித்துஉருவி வதைப்புண்டு
மாண்டுபடும் போதிவர்க்கு மன்னியும்என்று உரைத்த மொழி
ஈண்டு இவரே உலகினுக்கோர் இரட்சகரென்று எடுத்துரைக்கும்
வேண்டுமோ இனிச்சான்றும் இதைவிடுத்து வேறொன்றே?

(இயேசு தம் உயிரைக் கொடுத்தார்)

மருவார் அளித்தபுளிங் காடியை வாங்கிஅன்பின்
உருவாய்ந்தவர் யாவும் முடிந்தவென்று உய்த்து இயம்பி
ஒருவாதந் தாய்,உயிர் நல்கினன் உம்கை, என்னாத்
திருவாய் மலர்ந்துதலை சாய்த்தனர் சீவன்விட்டார்.

(உயிர் விடுத்த விந்தை)

சந்ததம்கற் பனைமீற சண்டாளர்
ஆகிநன்றி தனைஎண் ணாமல்
புந்தியற்றுக் கொடுங்குளிக்கு அடிந்தொழும்பு
புரிந்தொழுகும் பொல்லா ருக்காய்

அந்தரியா மிப்பொருளாய் அகிலாண்ட
கோடிகளை யாட்டு விக்கும்
விந்தையுளார் மனுவாகி உயிர்விடுத்த
விந்தையைப்போல் விந்தை யுண்டோ?

இ. மஸ்தான்சாகிபு பாடல்கள்

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் குணங்குடியில் பிறந்தவர், தந்தையார் செய்யது நயினார் முகம்மது. சுல்தான் அப்துல் காதிரு லெப்பை ஆலிம் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். மஸ்தான் என்பதற்கு ஞானி எனப் பொருள். தமிழிலும் அரபு மொழியிலும் மிக்க புலமை பெற்றவர். அத்தர் வாணிகம் செய்தவர். திருமணத்தன்றே மனைவியாக வரவிருந்த பெண்ணை விடுத்துச் சென்று, துறவறம் மேற்கொண்டார். துறவியாகிச் சென்னை இராயபுரத்தில் வாழ்ந்த இவர், அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தினார்.

இவருடைய பாடல்கள் மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. தாயுமானவர் பாடல்களைப் போன்று இவர் பாடல்கள் இருப்பதால், இஸ்லாமியத் தாயுமானவர் எனப் போற்றப்படுகிறார். இவர் பாடல்களைத் தொகுத்தவர் சீயமங்கலம் அருணாசல முதலியார் ஆவார். இவர் பாடிய பராபரக்கண்ணி நமக்குப் பாடமாக இடம்பெற்றுள்ளது.

பராபரக்கண்ணி

- அண்ட புவனமென்றும் ஆடுதிருக் கூத்தினையான்
கண்டு மகிழ்ந்திடவே காட்டாய் பராபரமே. 1
- ஆதியாய் ஆண்டவனாய் அ.ததுவாய் நின்றபெருஞ்
சோதியாய் நின்மலமாய்ச் சூழ்ந்தாய் பராபரமே. 2
- வேத மறைப்பொருளை வேதாந்தத்து உட்கருவை
ஓதி உணையறிந்தார் உண்டோ பராபரமே. 3
- அண்ட புவனமுடன் ஆகாச மென்று உசும்பிக்
கொண்டாடும் மெய்ஞ்ஞானக் கூத்தே பராபரமே. 4
- நாவாற் புகழ்க்கெட்டா நாயகனே நாதாந்தம்
பூவாய் மலர்ந்திருக்கப் பூத்தாய் பராபரமே. 5
- பேரால் பெரிய பெரும்பொருளே பேதைதனக்கு
ஆரா ரிருந்தும்பலன் ஆமோ பராபரமே. 6
- மாராய நற்கருணை மாவருள்சித் தித்திடவே
பாராயோ ஐயா பகராய் பராபரமே. 7
- ஆனாலு முன்பாதம் யாசித்து இருப்பதற்குத்
தானாய் இரங்கியருள் தாராய் பராபரமே. 8
- நாதாந்த மூல நடுவீட்டுக்குள் இருக்கும்
மாதவத்தோர்க்கு ஆன மருவே பராபரமே. 9

உடலுக்கு உயிரேஎன் உள்ளமே உன்பதத்தைக் கடலுமலை யும்திரிந்தும் காணேன் பராபரமே.	10
மாந்திரத்துக்கு எட்டா மறைப்பொருளே மன்னுயிரே சேர்ந்தஎழு தோற்றத்தின் சித்தே பராபரமே.	11
தனியேனுக்கு ஆதரவு தாரணியில் இல்லாமல் அநியாயம் ஆவதுஎனக்கு அழகோ பராபரமே.	12
ஓடித் திரிந்துஅலைந்தும் உன்பாதம் காணாமல் வாடிக் கலங்குகிறேன் வாராய் பராபரமே.	13
தூராதி தூரம் தொலைத்துமதில் உன்பாதம் பாராத பாவத்தால் பயந்தேன் பராபரமே.	14
தேடக் கிடையாத திரவியமே தேன்கடலே ஈடுனக்கும் உண்டோ இறையே பராபரமே.	15
அரிய பெரும்பொருளே அன்பாய் ஒருவார்த்தை பரிபூ ரணமாய்ப் பகராய் பராபரமே.	16
ஐயோ எனக்குஉதவும் ஆதரவை விட்டுவிட்டுத் தையலரைத் தேடித் தவித்தேன் பராபரமே.	17
எத்திசையும் நோக்கில் இசையாத் திருக்கூத்தாய் வித்தைவிளை யாட்டு விளைப்பாய் பராபரமே.	18
எப்பொழுதும் உன்பதத்தில் என்கருத்தே எய்துதற்கு இப்பொழுதே கைப்பிடித்தாள் இறையே பராபரமே.	19
வாதுக்கு அடரவரும் வம்பரைப்போல் தோசிமனம் ஏதுக்கு அடர்வதுயான் எளியேன் பராபரமே.	20
கண்ணே மனோன்மணியே கண்பார்வைக் கெட்டாத விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே.	21
அடக்கஅரி தாம்மாய ஐம்பொறியைக் கட்டிப் படிக்கப் படிப்பெனக்குப் பகராய் பராபரமே.	22
எத்தவங்கள் செய்தாலும் இன்பமுடன் உன்பதத்தை முத்த ரொருபோது முற்றார் பராபரமே.	23
சொல்லுக்கு இணங்காத சூத்திரத்தைப் பார்த்திருக்க அல்லும் பகலும்எனக்கு ஆசை பராபரமே.	24
நாற்றச் சடலமதை நம்பார் முகர்ந்திருக்க பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூவே பராபரமே.	25

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே திரிந்தலைந்தே ஆற்றாமல் நின்றுகளைத்து அழுதேன் பராபரமே.	26
காற்றுத் துருத்திதனைக் கல்லாய் அணைந்திருக்கச் சூத்திரமாய் நின்றாய் சுழியே பராபரமே.	27
கோலத் திருவடிவு கோதையர்கள் ஆசையினால் ஆலைக் கரும்புபோல் ஆனேன் பராபரமே.	28
கேளாயோ என்கவலை கேட்டுஇரங்கி யேஎன்னை ஆளாயோ ஐயாபாழ் ஆனேன் பராபரமே.	29
எத்தனைதான் குற்றம் எதிர்த்தடிமை செய்தாலும் அத்தனையும் நீபொறுப்பது அழகே பராபரமே.	30
அல்லல் வினையால் அறிவுகெட்ட ஆன்மாவாய் நெல்லும் பதரும்என நின்றேன் பராபரமே.	31
சொல்லரிய ஞானச் சுடரே ஒருவார்த்தைச் செல்வம் பொழிந்திடநீ செப்பாய் பராபரமே.	32
நித்தம் உனைத்தொழா நிர்மூட னாய்இருக்கும் பித்தனாய் ஏன்காண் பிறந்தேன் பராபரமே.	33
உற்றார்க ளாலும் உறவின்முறை யோராலும் பெற்றார்க ளாலும்உனைப் பிரிந்தேன் பராபரமே.	34
ஏழை முகம்பார்த்து எளியேனை எப்பொழுதும் ஆழாம லாண்டருள்என் அழகே பராபரமே.	35
பாவ உடலெடுத்துப் பாதகனாய் யான்பிறந்துள் ஆவி கெடுவதுஉனக் கழகோ பராபரமே.	36
வாராயோ என்னிடத்தில் வந்தொருக்கால் என்றன்முகம் பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே.	37
பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பல்லுயிருக் குள்ளிருந்தும் ஆர்க்குந் தெரியாமல் ஆனாய் பராபரமே.	38
ஆனாலும் பொல்லாத அரும்பாவி ஆகவுடல் ஏனோ எடுத்தேன்நான் எந்தாய் பராபரமே.	39
கர்ப்பூர தீபக் கனலொளிபோல் காட்சிதர முப்பாழும் பாழாய் முடித்தாள் பராபரமே.	40

ஈ. முத்தொள்ளாயிரம்

தமிழகத்தை ஆண்ட பெருமைக்குரியவர்களான மூவேந்தரைப் பற்றிய நூல் முத்தொள்ளாயிரம். மூவேந்தரின் ஆட்சிச் சிறப்பு, வீரம், கொடை, நான்கு வகைப் படைகளின் மாண்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது இந்நூல். இஃதன்றியும் பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் காதலையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நூலின் காலம்

மூன்று தொள்ளாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டதால் முத்தொள்ளாயிரம் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் நமக்கு இதுவரை கிடைத்துள்ள பாடல்கள் நூற்றியொன்பது மட்டுமே. இந்நூல் சங்க காலத்திற்குப் பின்னும், சிலப்பதிகார காலத்திற்கு முன்னும் தோன்றியதென்பர்.

வெண்பா யாப்பு

வெண்பா யாப்பால் ஆன இந்நூல், நெஞ்சை அள்ளும் விதத்தில் அழகிய ஆற்றொழுக்கான நடையால் இயன்றது. இதை எழுதியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. கற்பனை வளமும், புனைதிறனும் கொண்ட ஒருவர் இதனைப் பாடியிருக்க வேண்டும். காட்சிகளை நாடகப் பாணியில் கூறத்தக்க பல பாடல்கள் இதன்கண் உள்ளன.

மூவேந்தர்

பொதுவாக வழங்கும் மூவேந்தர்களின் சிறப்புப் பெயர்கள் மட்டுமே பாடலின்கண் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர்களின் இயற்பெயர்கள் பாடல்களில் இடம்பெறவில்லை.

இங்கு பாடமாகவுள்ள ஒன்பது பாடல்கள் முறையே பாண்டியன், சோழன், சேரன் என்ற வரிசையில் அமைந்தவையாகும்.

பாண்டியன்

புகழ்

கண்ணார் கதவம் திறமின் களிற்றொடுதேர்
பண்ணார் நடைப்புரவி பண்விடுமின் - நண்ணாதீர்
தேர்வேந்தன் நென்னன் திருவுத்தி ராடநாள்
போர்வேந்தன் பூச லிலன்.

1

திறை

நிறைமதிபோல் யானைமேல் நீலத்தார் மாறன்
குடைதோன்ற ஞாலத் தரசர் - திறைகொள்
இறையோ வெனவந் திடம் பெறுத லின்றி
முறையோ வெனநின்றார் மொய்த்து

2

வெற்றி

கொடித்தலைத்தார் தென்னவன் தோற்றான்போல் நின்றான்
மடித்தவாய் சுட்டிய கையால் - பிடித்தவேற்
கண்ணேரா ஓச்சிக் களிறணையாக் கண்படுத்த
மண்ணேரா மன்னரைக் கண்டு

3

சோழன்

திறை

நின்றீமின் மன்னீர் நெருநல் திறைகொணர்ந்து
முன்றந்த மன்னர் முடிதாக்க - இன்று
திருந்தடி புண்ணாகிச் செவ்வி இலனே
பெருந்தண் உறந்தையார் கோ.

4

வெற்றி

பொன்னி வளநாடன் கைவேல் பொழிநிலவால்
முன்னர் அசைந்து முகளிக்கும் - தன்னேர்
பொரவந்த வேந்தர் புனைகடகச் செங்கை
அரவிந்த நூறா யிரம்.

5

கொடை

சேர்ந்த புறவின் நிறைதன் திருமேனி
ஈந்திட் டுயர்துலைதான் ஏறினான் - நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர மோசென்னி பண்பு

6

சேரன்

நாடு

வீறுசால் மன்னர் விரிதாம வெண்குடையைப்
பாற வெறிந்த பரிசயத்தால் - தேறாறு
செங்கண்மாக் கோதை சினவெங் களியானை
திங்கள்மேல் நீட்டுந்தன் கை.

7

வீரம்

மரகதப்புண் மன்னவர் தோள்வளை கீழா
வயிரக் கடகக்கை வாங்கித் - துயருழந்து
புண்ணுற் றழைக்குங் குறுநித்தே பூழியனைக்
கண்ணுற்று வீழ்ந்தார் களம்.

8

கைக்கிளை

இந்திரன் என்னின் இரண்டேகண் ஏறுார்ந்த
அந்தரத்தான் என்னிற் பிறையில்லை - அந்தரத்துக்
கோழியான் என்னின் முகனொன்றே கோதையை
ஆழியான் என்றுணரற் பாற்று.

9

அலகு - 5

நேர்காணல்

வானொலி அல்லது தொலைக்காட்சியில் ஒருவரை நேர்காணல் காணும்போது அவருடைய சிறப்புகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் அல்லது அவரிடமிருந்து நாம் பெற விரும்பும் தகவல்களை அவர் வெளியிடும் வகையில் வினாக்கள் அமைதல் வேண்டும்.

புகழ்பெற்ற அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சாதனை படைத்தோர் எனப் பலரையும் நேர்காணல் செய்யலாம்.

வினாக்கள் கேட்கும் முறை

1. பேட்டி காண்பவரிடத்தில் அன்பும் மரியாதையும் பரிவும் கலந்த வகையில் வினாக்களைக் கேட்க வேண்டும்.
2. அவரின் உணர்வுகளை அறிந்து அதற்கு ஏற்ற வகையில் வினாக்களைக் கேட்க வேண்டும்.
3. அவரைப் பற்றி ஏற்கனவே எல்லோரும் அறிந்த செய்திகளைக் கேள்வியாகக் கேட்கக் கூடாது.
4. குறை கூறும், குற்றம் கூறும் வகையில் வினாக்கள் கேட்கக் கூடாது.
5. முதல் வினாவுக்கு அவர் கூறும் விடையை ஒட்டி அதற்கான விளக்கம் பெறும் வகையில் அடுத்த வினாவைக் கேட்க வேண்டும்.
6. தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் அவரின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் வகையில் வினாக்கள் அமைவது நல்லது அன்று.
7. ஆம், இல்லை என்ற வகையில் விடை கூறும் வினாக்களைத் தயாரித்தல் வேண்டும்.
8. வினாக்கள் சுருக்கமாக அமைய வேண்டும்.

பயிற்சி - 1

1. புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் ஒருவரை நேர் காண்க.

எழுத்தாளர் சிவசங்கரி, எழுத்துலகில் தனக்கெனத் தனியிடம் பெற்றவர்கள். எழுத்துடன் நின்றுவிடாமல், சமூகப் பணியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திப் பல நல்ல செயல்களைச் செய்து வருபவர். அவர்களுடன் ஒரு நேர்காணல்.

வணக்கம் சிவசங்கரி அம்மா அவர்களே!

1. தங்களின் குடும்பப் பின்னணி, கல்விநிலை, பணி குறித்துக் கூறுங்கள்?
2. எழுத்துலகில் தனி முத்திரை பதித்துள்ள தாங்கள், இத்துறைக்கு வந்தது இளவயதுக் கனவா?
3. தங்களின் முதல் சிறுகதை எது? அது எத்தகைய சூழலில் உங்களின் உள்ளத்தில் கருவானது?
4. ஏரிக்கடியில் சில கனவுகள் என்ற கதை ஓர் உண்மைச் சம்பவம் என்று குறிப்பிட்டீர்கள். அது குறித்துக் கூறுங்கள்.
5. அக்னி அமைப்பு பற்றிக் கூறுங்கள்.
6. போதை மருந்து, குடிப்பழக்கம், முதுமை என்று பல சமூகப் பிரச்சனைகளை எடுத்து எழுதி மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளீர்கள். அப்படைப்புகளால் வாழ்க்கையில் மாற்றம் பெற்றவர்கள் உள்ளார்களா?
7. பெண் சிசுக்கொலை பற்றி உசிலம்பட்டிப் பகுதிப்பகுதிக்குச் சென்று ஆய்வு செய்து கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளீர்கள். அந்த அனுபவம் குறித்துக் கூறுங்கள்.
8. தேசிய தலைவர்களுடன் எழுத்தாளர் என்ற முறையில் தாங்கள் சந்தித்த தலைவர்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்.
9. இன்றைய இளைஞர்களிடம் குருபக்தி, தேசபக்தி, பெரியோர்களிடம் மரியாதை இவையெல்லாம் குறைந்துள்ளன என்ற குற்றச்சாட்டுக்குக் காரணம் எது என்று கருதுகிறீர்கள்?
10. தொழில்நுட்ப யுகத்தில் கலாச்சார மாறுதல்களால் சமுதாயத்தில் நடக்கின்ற பாலியல் வன்கொடுமைகளைத் தடுக்கப் பெண்கள் செய்ய வேண்டியவைகளைத் தாங்கள் கருதுவது?
11. தாங்கள் பெற்ற விருதுகள் குறித்துக் கூறுங்கள்.
12. இன்றைய இளைஞர்களின் நிறை குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுங்கள் அவர்கள் நன்னெறி நடை பயில.

கட்டுரை

கட்டுரையின் அமைப்பு

முன்னுரை, பொருளுரை, முடிவுரை என மூன்று பகுதிகளாகக் கட்டுரை அமைய வேண்டும். முன்னுரையில் கட்டுரைப் பொருளின் நோக்கம் அமைய வேண்டும். பொருளுரையில் பல உட்தலைப்பிட்டுக் கட்டுரைச் செய்திகள் எழுதப்பட வேண்டும். முடிவுரை, செய்திகளின் தொகுப்பாக அமைய வேண்டும்.

1. கட்டுரைச் செய்திகளைத் தொடர்புடைய புத்தகங்கள், அகராதிகள், கலைக் களஞ்சியங்கள், இணையம் ஆகியவற்றின் மூலம் திரட்டலாம்.
2. திரட்டிய செய்திகளைப் பகுத்துக் கூறுவதில் தெளிவு வேண்டும்.
3. சிறு, சிறு பத்திகளாகப் பிரித்து எழுத வேண்டும்.
4. ஒவ்வொரு செய்திக்கும் தலைப்புத் தரவேண்டும்.
5. கருத்தை வலியுறுத்த இடத்திற்கேற்ப மேற்கோள்களை இட்டு எழுத வேண்டும்.
6. தம் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அழகிய மொழியில் கட்டுரையை எழுத வேண்டும்.
7. தக்கவாறு நிறுத்தக் குறிகளை இடவேண்டும்.
8. தம் கருத்திற்கு அரண் அமைக்கும் வகையில் பிற நூற் கருத்துகளை எடுத்தாள வேண்டும்.
9. படிப்போர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தெளிவான கையெழுத்தில் கட்டுரையை எழுத வேண்டும்.
10. கூடுமான வரையில் பிறமொழிச் சொற்களை விடுத்துத் தூய தமிழ்ச் சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். தேவை ஏற்படின் பிறமொழிச் சொற்களை அடைப்புக் குறிக்குள் எழுதிக் காட்டலாம்.
11. இலக்கணப் பிழைகள் ஏதுமின்றி எழுத வேண்டும்.
12. ஒரே தொடர் வாக்கியமாக அமைக்காமல் சிறு சிறு வாக்கியங்களாக அமைத்து எழுத வேண்டும்.
13. உவமைகள், பழமொழிகள், மரபுத் தொடர்கள் இவற்றைக் கட்டுரைப் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தலாம்.
14. திரட்டிய செய்திகளை முன்கூட்டியே வரிசைப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு எழுத வேண்டும்.
15. எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் கைமீறி நிகழ்ந்துவிட்ட பிழைகளை நீக்குவதற்கு கட்டாயம் மீள்பார்வை இடவேண்டும்.

கட்டுரை வகைகள்

1. வரலாற்றுக் கட்டுரை
2. வருணனைக் கட்டுரை
3. விளக்கக் கட்டுரை
4. கற்பனைக் கட்டுரை

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்
மாதிரி வினாத்தாள்
இளநிலைப்பட்டப் படிப்பு - பொதுத்தமிழ் - தாள்-II
முதலாமாண்டு இரண்டாம் பருவம்
(பக்தி இலக்கியங்களும் சிற்றிலக்கியங்களும்)

காலம் : 3 மணி

மதிப்பெண் : 75

பகுதி - அ (10 x 2 = 20 மதிப்பெண்கள்)

அனைத்து வினாக்களுக்கும் 50 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.

1. தேவாரம் - குறிப்பு வரைக.
2. மனிதனுக்கும் கோயிலுக்கும் உள்ள உருவ ஒப்புமையைத் தருக.
3. திருப்பாவை பாடப்பகுதி சுட்டும் திருமால் பெயர்களை எழுதுக.
4. திருவேங்கட மலையில் குலசேகராழ்வார் எவ்வெவையாகப் பிறக்க வேண்டுகிறார்?
5. 'நீ ஓங்கு பொருள்கோள் வகை எட்டு உள்ளாய்' - எட்டு எவை?
6. உலா - பெயர் விளக்கம் தருக.
7. இராமலிங்க அடிகள் எழுதியுள்ள நூல்களையும் நிறுவியுள்ள அமைப்புகளையும் எழுதுக.
8. சிலுவை எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது?
9. முத்தொள்ளாயிரம் - யாரைப் பாட எழுந்தது?
10. கட்டுரை எழுதும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய குறிப்புகளில் ஐந்தனை எழுதுக.

பகுதி - ஆ (5 x 5 = 25 மதிப்பெண்கள்)

எல்லா வினாக்களுக்கும் 200 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.

11. அ) சிவபெருமானின் தோற்றப்பொலிவைத் திருஞானசம்பந்தர் பாடும் பாங்கினை விவரி.
(அல்லது)
ஆ) ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் - விளக்குக.
12. அ) திருப்பள்ளியெழுச்சியில் காணும் காலைப்பொழுதின் வருணனைகளை விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) குலசேகராழ்வார் திருவேங்கட மலையில் தாம் எவ்வாறெல்லாம் இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறார் என்பதனைக் குறிப்பிடுக.

13. அ) விண்ணப்பத்தைக் கூற அழைக்கும்போது தமிழ் எவ்வாறெல்லாம் புகழப்படுகிறது?
(அல்லது)
ஆ) திருக்கயிலாய ஞான உலா சிவபெருமானைப் போற்றும் திறத்தை எடுத்துரைக்க.
14. அ) தாய் - தந்தையாக இறைவன் அருளுவதை இராமலிங்க அடிகள் சித்தரிக்கும் பாங்கினை விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) சிலுவையைச் சுமந்து சென்ற இயேசுவைக் கண்ட நகர மக்களின் நிலையைப் புலப்படுத்துக.
15. அ) சோழ மன்னனின் வெற்றிச் சிறப்பையும் கொடைச் சிறப்பையும் விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) விருது பெற்ற எழுத்தாளர் ஒருவரை நேர் காண்க.

பகுதி - இ (3 x 10 = 30 மதிப்பெண்கள்)

~~எவையேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு 500 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும்.~~

16. இறைவனை மாணிக்கவாசகர் சிக்கெனப் பிடித்தமையை விளக்கி வரைக.
17. திருமால் பெருமைகளாக ஆண்டாள் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்தெழுதுக.
18. தமிழ்விடுதாது காட்டும் தமிழின் சிறப்புகள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
19. இயேசுவின் அருட் குணங்களாக எச்.ஏ. கிருட்டிணப்பிள்ளை எவற்றையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்?
20. தகவல் தொழில்நுட்ப ஊடகங்கள் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.

வினாத்தாள் அமைப்பு முறை

வினாப் பிரிவு	வினாப் பகுப்பு	மதிப்பெண்
பகுதி - அ	பத்து வினாக்கள் இடம் பெறல் வேண்டும். ஓர் அலகிற்கு இரண்டு வினாக்கள் வீதம் இடம் பெறுதல் வேண்டும். (தெரிவு செய்தல் இல்லை) (<i>No Choice No Objective Question</i>)	$10 \times 2 = 20$
பகுதி - ஆ	ஐந்து வினாக்கள் ஓர் அலகிற்கு இரண்டு <i>either or Pattern</i> அல்லது முறை	$5 \times 5 = 25$
பகுதி - இ	ஐந்தில் மூன்று வினாக்களுக்கு மட்டும் விடை எழுதுதல் வேண்டும். ஓர் அலகிற்கு ஒரு வினா வீதம் இடம் பெறுதல் வேண்டும். (<i>Open Choice</i>)	$3 \times 10 = 30$